

Déliháb

26
FILLÉR

VI ÉVFOLYAM 20 SZÁM
BUDAPEST, 1932 MÁJUS 14.
MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON

Honthy
Hanna
Astoria foto.

A RAGYOGÓ REGÉNYTÁR

minden kötete a ludás és szórakozás kincsesháza és díszé minden könyvszekrénynek

A legszebb és egyben a legolcsóbb könyv



Eddig megjelent művek:

LOUIS DE OTEYZA: A FEHÉR ÜRDÖG

melynek színhelye Kína.

A világ legregényesebb tájkán, Korzikán játszódik le

CARIT ETLAR: VENDETTA

című világhírű regénye. A Vendetta a vérbosszú regénye, izgalmas történetek középpontjában egy szerelmes hercegnő áll, akít egy férfi iránt érző szerelem belesodor a korzikalok véres harcába.

Algeria és Marokkó színes világában játszódik le

W. THACKER: IZZÓ, KÉK ÉG ALATT

című regénye. Ennek a műnek a megrázó hőse két angol fiatalember, akik a világ legérdekesebb katonai alakulatában, az idegenlégióban próbálnak és csinálnak szerencsét.

A legszebb mesék hazájában, Indiában és a Perzsa-öböl partjain játszódik a

NORD: VILÁGSZÉP NAFUSHA

című lélekzetállító kétkötetes regénye. Egy arab falveskőből indul el a világszép és gazdag Nafusha, hogy megkeresse a boldogságot s a gyöngyhalászok életének sok izgalmas fejezete kapcsolódik a regényhez, melynek végén Nafusha győztes lesz az élet harcában.

A legendás Quauhtemoc király kincsei körül fonódik

OTEYZA: A KINCS

című exotikus, kalandos regénye. A conquistadorok és az inkák elrejtett kincs utáni hajszában beleszövődnek az igaz szerelem finom szálai. Meséje hihetetlenül lekötli az olvasót.

Minden kötet arany kötésben,

256 oldal terjedelemben és egy teljes műmelléklettel jelenik meg, amely pompás rézkarészterű képekben mutatja be a történetek színhelyét. A Ragyogó Regénytár itt felsorolt kötetét lapunk minden előfizetője és olvasója megkaphatja. Egy kötet ára 1 pengő 80 fillér, a postaszállítás költsége 32 fillér, összesen 2 pengő 12 fillér. Ha két kötetet rendel egyszerre, úgy bérmentve szállítjuk, ha mind a hat kötetet megrendeli, akkor a hat kötet ára 10 pengő 80 fillér helyett összesen 9 pengő és 60 fillér.

**Az itt felsorolt művek megrendelhetők a Délibáb kiadóhivatalában,
Budapest, VII. kerület, Dohány ucca 12 szám**

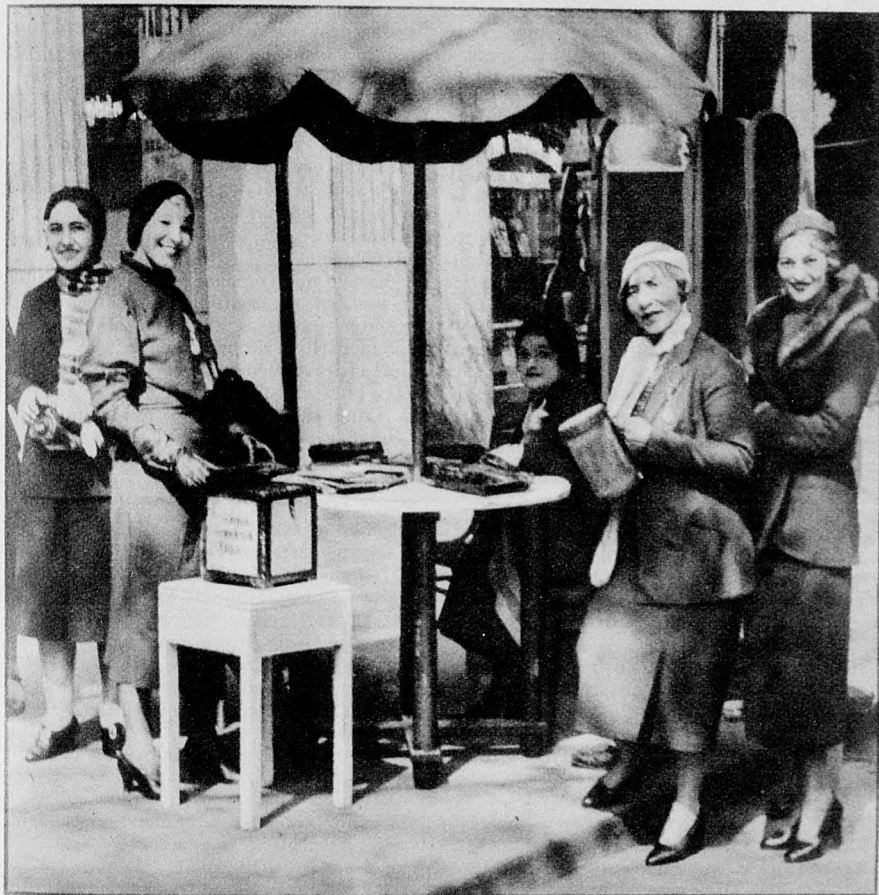
Déliab

26
FILLÉR

SZINHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 2 P 50 fill., félévre 5.— pengő. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 26 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2.— csehi korona, Jugoszláviában 4 dinár, Romániában 15 lei, Olaszországban 1 lira 20 centesimo. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII. Dohány ucca 12. Telefon: J. 433-39, J. 433-50.



Az Országos Gyermekvédő Liga múlt héten gyűjtést rendezett, amelyen báró Berg Miksáné sátorában a legnépszerűbb pesti primadonnák felkérésünkre autogramjaikkal ellátott Délibábokat árusítottak jótékony célra. Amint a fenti képről látható, Orosz Vilma, Somogyi Nusi és Fenyvesy Éva meglehetősen mosolyognak, ami érthető is, mert itt is „sztárbevétel” értek el

Almásy Pál:

Sikerek és bukások lelki titkai

Néhány héttel ezelőtt az English Players-társulat vendégjátékokat abszolvált Budapesten. Az előadás szép és nívós volt, de az előadott darabbal, H. Daves vígjátékával a közönség nem volt túlságosan megelégedve.

Hasonló esélődásban már ennek előtte is többször volt részem. Egy alkalommal, amikor valami francia grand-guignol műsort láttam és másodszer Tairoff bécsi vendégjátékánál. Egyik sem tetszett és most, hogy az angolok előadása is messze mögötte maradt a várakozásoknak, le merem szűrni a megállapítást, hogy a modern színműirodalom alapján véve mindenütt erősen a nemzeti ízlés jegyében áll és sokkal kevésbé nemzetközi, mint például a regényirodalom.

Emlékszem, hogy néhány évvel ezelőtt Helgolandban nyaraltam és egy öreg halász házában béreltem ki szobát. Mingyárt első este, amikor kicsit körülnéztem, meglepetéssel vettem észre, hogy a mintegy 20 kötetből álló kis könyvtárban elsőnek Mikszáth „Die Frauen von Szelistye” című regénye foglal helyet. Idén nyáron az olasz Dolomitok egyik 3000 méter magasságban fekvő menedékházában hasonló jóleső meglepetéssel vettem észre, hogy a Nápolyból odaszereződött olasz szobalány Herezeg „I pagani” című regényét olvassa. Egyik esetben sem az a körülmény a feljegyzésemért, hogy idegenben, egyszerűbb emberek-nél is magyar frók könyvével lehet találkozni, hanem az, hogy két kimondottan nemzeti írónak típikusan magyar milióból vett regénye jutott el idegen nyelveken messze a határokon túlra.

Természetesen vannak nagy nemzetközi hírnévnek és népszerűségnek örvendő színműírók, de a különböző nyelvű fordítások és a nagy általánosságban ismert nevek száma tekintetében a regényírók vezetnek. Bár Shaw, Molnár, Guitry és Maugham — négy nagy nevet véve példának — komoly nemzetközi sikereket értek el, mégis Wells,

Dekobra, Wassermann, Ehrenburg, Ibanez és Sinclair művei több rajongóval dicsekedhetnek. És őszintén meg kell állapítani, hogy a világhírné színműírók közt akad néhány olyan is, akiknek műveit mindenütt ismerik és játsszák ugyan, de mégsem szeretik őket túlságosan és műveiknek előadása némely országban inkább csak kultúrdsznobizmus, mintsem őszinte lelkesedés. Ilyenek például Pirandello és Shaw. Egészen bizonyos, hogy hírnevük egyenrangú Pitigrillivel vagy Ewersével, de utóbbiaknak sokkal több hívük van.

Ennek magyarázata egyszerűen az, hogy a modern regényirodalom problémái és a regények stílusa sokkal nemzetközibb, mint a modern színműirodalomé. A színmű hatása közvetlenebb, ezért az írónak több figyelmet kell fordítani a helyi viszonyokra. A színházi közönségnek, mint tömegnek a hangulata és ízlése is más, mint a különálló egyénekbe szétszórt regényolvasó közönségé. A színházi publikumnál esikken az egyéni intellektuális ízlés és erősen előtérbe nyomul az általános és az egyes városokra vagy nemzetekre jellegzetes mentalitás.

Az angol regényolvasó nagyjában ugyanazzal a figyelemmel kíséri egy modern társadalmi regény problémáját, mint a német, az olasz vagy a magyar. Viszont, ha ugyanez az angol elmegy a színházba, ott legszívesebben detektívdrámákat néz végig, egy műfajt, melyet a kontinens közönsége nem szívesen fogad be.

Igy van a németekkel is, akik a színházban nyersen találják székszuális problémákat keresnek vagy meglehetősen demagóg-stílusban tárgyalt szociális témákat.

A franciák a szellemes és természetes lelérséggel megjátszott bohózatok mellett, a fantasztikumok és borzalmak számunkra elviselhetetlen atmoszféráját kívánják a színpadtól.

Az olasz színházlátogató közönség ízlése szintén két végtel közt ingadozik. Nagy



tömegek szeretik a naiv — szinte bárgyú — helyzetkomikumra felépített vígjátékokat — viszont sokan az elvont gondolatok és szimbolizált témák hívei.

A *spanyol* színpadokon a politikai szatírák a legnépszerűbbek. Rengeteg „kules-színmű” kerül előadásra, melyeknél a bennfentesek rögtön rájönnek, hogy a szereplő figurák még élő nagyságok karikatúrái. Néha izgalmas találgatások és szenvedélyes viták, utóbb perек fűszerezik ezeket az előadásokat.

Varsóban és a nagyobb *szláv* színpadokon még divatban vannak a történelmi színművek. Általában a *lengyelek, csehek és szerbek* szeretik a kosztümös darabokat. Nem érdektelen az új *oros* színház iránya sem. A politikai propaganda szolgálatába állított darabok mellett érdekes formában szólaltatják meg az ítélő ember harcaát a gyarló emberrel — a homo sapiensnek és az embernek, mint állatnak kettősségét, — tehát az ember küzdelmét önmagával, a felsőbbrendűség utáni törekvésében.

És nézzük meg végül az utóbbi esztendőik igazán nagy budapesti sikereit. Előadásra került ugyan több, komoly nemzetközi sikert aratott külföldi színmű, de a kimagasló nagy sikereket mégis *magyar* darabok hozták meg. Emlékezzünk csak a „Noszti fiú”-ra, a „Nem élhetek muzsikaszó nélkül”-re vagy a „Torockói menyasszony”-ra. Hol marad ezek mögött, az előadások számát tekintve az ugyancsak nagy sikerrel előadott „Kréta kör”, „Angliai Erzsébet” vagy a „Darázs fészék”? Közönségünket

érdeklí ugyan a kínai mandarin története és a Tower régi titka, de a színpadon még ma is cigányzenét meg szolgabírórt lát legszívesebben.

Ezek a speciális, hazai határok közé szorított darabok jellemzik az egyes nemzetek érzésvilágát. A londoni ember az angol otthon állandó nyugalalmát a színház izgalmaival kompenzálja. A francia őszintén bevallja, hogy a szerelmet találja a világon a legszórakoztatóbb témának, bármilyen alakban találják is eléje. A spanyol, aki évek óta forradalmak közt él és szabad véleménynyilvánításában elnémitották, örül, ha a színházban némileg leplezve ugyan, de mégis félreismerhetetlenül kigúnyolja ellenfeleit. A német szeret mindent a tudományosság cégére alá rejtteni. Frivol, erotikus jeleneteket „szekszuális problémának” maszkíroznak és azt hiszik, hogy nem lehet átlátni ezen az álszenteskedésen.

A lényeg az, hogy az íróasztal mellett, intim, hangulatos csendben jobban fel tudunk melegedni idegen emberek iránt és több figyelmet tudunk szentelni a sorsuknak. A színházban, ahol az alakok meglevenítve előttünk élnek és előttünk beszélnek, jobban szeretjük, ha ők is közülünk valók, ha ők is a mi mentalitásunkban élnek (esetleg a tudatalattiban) és a mi izlésünk szerint oldják meg problémáikat.

A modern színműirodalom sok nagyszerű, értékes alkotása között melyik az a mű, amelyik versenyre tudna kelni a „Hálókoesik angyala” vagy a „Szőkék előnyben” nemzetköziségével? (Inrepsér.)



Kosáry Emmy és Király Ernő sikeres turnéjuk során Kassára érkeznek (Fotó Ritter, Kosice)

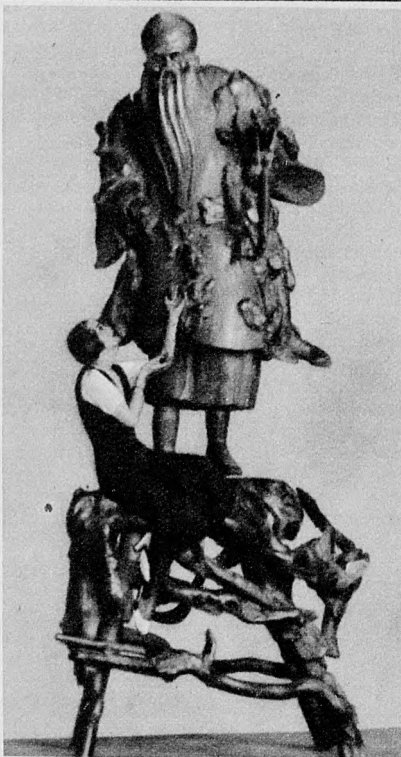


A két bálvány farkas-
szemet néz.

Különös és kifürkészhetetlen misztériuma az emberi léleknek a bálványimádás!

Az Isten képére teremtettt ember megalkot egy faragott szörnyeteget, ráaggatja a legszebb és legdrágább ékszereket, aranyból formálja a törzsét és azután alázattal szolgálja.

És különösen az asszony az, akinek mindig kell egy bálvány. Egy félelmetes és titokzatos lény, akit felruház fantáziájának ezer furcsa és szenvedélyes látomásával. Ez a hallgatag, misztikus bálvány lesz szemében az ideál, akit szolgál, akinek odaadja testének és lelkének mind azt az asszonyi forróságát, melyért hasztalanul kö-



nyörög az élő, eleven férfi!

A bálvány az elérhetetlen titok! A lélek legérthetlenebb játéka. És hasztalanul tiltotta meg a tízparancsolat már évezredek előtt a bálványfarragást, még ma is megtalálhatjuk az apró istenszobrokat az elegáns társaságheli nő aranytáskájában és a babonás kis görög kopott táskájában egyaránt.

— Bálványom vagy! — mondja a férfi a nőnek, amit imád. Mert az imádott nő éppen olyan rejtélyes, kifürkészhetetlen és hatalmas, mint a bálvány. Éppen úgy imádjuk és éppen úgy teleggatjuk csillogó ékszerrel, drágakövekkel.

Nincsen érdekesebb és

A nő és az arany
bálvány



Az örök nő szövetséget ajánl
a bálványoknak



a rejtélyes kutató Poe Edgar tollára méltóbb jelenet, mint amikor a nő farkaszemet néz a bálvánnyal.

A két örök titok találkozása ez. A földi és a földöntúli hatalom találkozának egy pillanatra és ebben a találkozásban nem mindig a bálvány a győztes.

Egy régi indiai monda szerint egyszer Buddha leszállt arany trónjáról és az előtte imádkozó nőnek adta át.

— Azt akarom — mondotta a nőnek — hogy legyen a világnak egy órája, mikor nem a böleség kormányozza, hanem a szépség, esők és termékenység! Ti gyenge nők imádjátok az erőt, de mi, az erősek időnkint gyengék akarunk lenni, hogy ti is uralkodhassatok a világon!

A nő nem tud beszélni a néma bálvánnyal, de azért mégis meg tudja vele értetni magát.

Táncokat, újszerű mozdulatokat talál ki számára. Az első táncok szinte kivétel nélkül az istenszobrok előtt születtek meg. És ha ezeket a táncokat közelebbről vizsgáljuk, úgy nyomban meggyőződhetünk, hogy bennük nemesak hódolat, hanem legalább is ilyen mértékben a szerelem fejeződik ki. A nő ahhoz, akit uralkodójának tart, imádatán kívül mindig elviszi a szerelmét is.

És bármilyen erővel döntőgeti a modern idők szele a bálványokat, egy bálvány még mindig mereven és diadalmasan dacol az évezredek múlásával és ez: az arany!

Hiába éltek a próféták, nagy bölesek az aranybálványok lábainál, még mindig ott vergődik az egész emberiség. Millió és millió ember nyújtja naponta sóvárogva kezét az elérhetetlen Nagy Ur felé. És a primitív népek misztikus szertartásainál



Szépségét és szerelmét kínálja a táncosnő a néma istennek

alál ki
nélkül
És ha
gáljuk,
gy ben-
lább is
dik ki.
t, imá-
mét is.
modern
y még
col az
ny!
ölesek
mindig
illió és
árogva
És a
ásainál

a nő ma is teljes dicsében és testi szépségében mutatkozik meg az aranyból készített bálvány előtt, mintha így akarná elcsábítani és arra venni, hogy egyesüljenek: a szépség és az arany!

Az ember önkéntelenül a híres versre gondol:

Vigyorgó arccal ül a bálvány,
Homlokán gyémántkő ragyog,
Féltékenyen néz fel a nő rá:
Tudd meg, én mégis szebb vagyok!

A férfi, aki hozzád fordul
Arra kér: *engem* adj neki!
S hiába ülsz fenséges göggel,
Az én kegyemet keresi!

Fogjunk hát össze mi ős hatalmak,
Te bálvány isten és én, a nő,
Kettőnk esőkjából születik meg
A világot legyőző erő!

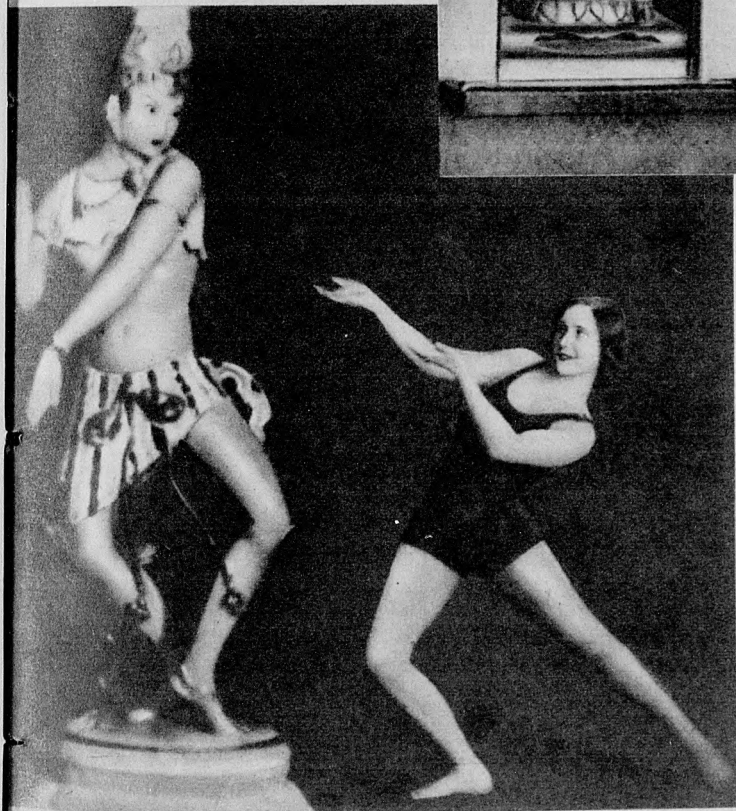
Calidus.



A bálvány átadja trónját a női szépségnek



„De azért a rumbát mégis én táncolom jobban“
(Astoria felvételei)



BIZARR TÖRTÉNETEK AZ ASSZONYRÓL

Írta: DRÉGELY GÁBOR

A purkersdorfi szanatóriumban, ahol néhány hétig üdültem, egy bolgár miniszter fiával ismerkedtem meg, akivel hamarosan bizalmas barátságba kerültem. Elmondta, hogy nagyon unja már a házaselet konvencionális formáit és azért jött ide pár hétre, hogy pár napra megszabaduljon a feleségtől. Éjjeliszekrényén kis rájában egy görll arcképe állott — egy egész jelentéktelen, csekély intelligenciát mutató női arc — és nap-nap után irogatta a leveleket neki.

Az egyik délután egy könyvet hozott ki a kertbe és mikor leült mellém, hát könyvből egy arckép hullott ki. Nagyon szép, arisztokratikus női fej, beszédes szemekkel.

— Hát ez kinek az arcképe? — kérdeztem.

— A feleségemé — mondotta unottan. — Ugy látszik ő tette a könyvbe, hogy eszembe juttassa magát.

— És maga egy ilyen nőt csal meg azzal, akinek az arcképét az éjjeli szekrényén tartja. Ezt érthetetlennek tartom.

— Miért? — kérdezte zavartan.

— Hiszen ez a nő egy egész kivételes női egyéniség lehet, arisztokratikus külsejével és sugárzó intelligenciájú tekintetével — mig olyat, mint a barátnője, tucat számra találhat minden jobb, sőt kevésbé jobb mulatóban is.

Nyilatkozatom nagyon gondolkodóba ejtette és mikor másnap bementem hozzá, a barátnője arcképe helyén már a feleségéé állott és éppen levelet írt a feleségének, amelyben azt írta, hogy alig várja már, hogy visszontláthassa.

Egy régi jó barátom özvegye, aki sorsjegyek elárúsításával foglalkozott és aki minden hónapban eljött hozzám is, később házasságok közvetítésével is kezdett foglalkozni, hogy gyarapítsa jövedelmeit, egy napon szóba hozta, hogy itt van Pesten egy bácskai nagykereskedő gyönyörű fiatal lánya, akinek várható örökségén kívül 100.000 korona hozománya is van. És összes ismerősei közül én felelnék meg neki legjobban. Tekintettel arra, hogy eszem ágában sem volt megházasodni, nem óhajtottam a kisasszonnyal megismerkedni — de ő arra kért, ezt ne tagadjam meg tőle, mert ártának a presztizsének a családdal szemben, hiszen az ismerkedés még semmire sem kötelez.

Aztán a leány nagyon csinos és kedves is és igen jól fogom magam érezni a társaságában.

Rábészülésére megígértem, hogy eljövök délután a Ritzbe, ahol bemutat nekik, elvégre még sohasem voltam olyan helyzetben, hogy vőlegényjelöltnek tekintsenek és izgatta kíváncsiságomat ez a különös ismerkedés.

A kisasszony bálj belépőben érkezett a mamájával, elég csinos is volt — és úgy látszik, én is tetszettem neki, mert elváltunkkor arra kért, hogy másnap este legyek a vendégük a Vigszínház egyik páholyában. Mivel még szabad voltam másnap estére, ezt meg is ígértem neki — színház után együtt vacsoráztunk és amikor elbúcsúztunk, az édesanyja meghívott, hogy látogassam meg őket újvidéki otthonukban, ahol leánykáját házikisasszonyi minőségében is megismerhetem.

Természetesen megígértem, hogy ahogy időm lesz, ellátogatok hozzájuk és ők másnap reggel elutaztak.

Harmadnapra a kislány egy levelezőlapot írt, hogy ne feledkezsem meg ígéretéről — amire válaszoltam is neki — nagyon megköszöntem, hogy még gondol reám és ahogy csak lehet, leutazom hozzájuk, persze, eszem ágában sem volt lemenni Újvidékre.

Egy hét múlva jelentkezett nálam barátom özvegye, akinek időközben írtak és igyekezett rábírní az elutazásra, persze, eredménytelenül. Megmondtam neki, hogy az ő presztizse miatt igazán nem házasodom meg. A kisasszonnyal nagyon szívesen szórakoztam el, de eszem ágában sincs folytatni az ügyet.

Ugy látszik, erről értesítette is őket, mert a leány további képeslevelezőlapja elmaradt.

Hat hónap múlva édesapám, akinek nyomdaberendező vállalata volt, arra kért, hogy utazzam le helyette Újvidékre, mert ott egy nyomdászt el akarnak árverezni, akinél egy gyorsajtója van tulajdonjogának

MADEIRA ÉS RICHELIEUX

Kézimunkakönyv

Ez a kézimunkakönyv Madeira- és Richelieux mintákat tartalmaz, még pedig hétszáz szebbnél szebb rajzban. Ára bérmentve 2 pengő 20 fillér. Megrendelhető: a „Déliház” kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány uca 12

fentartásával és tekintettel arra, hogy az a gép még nincs kifizetve, érvényesítem az ő tulajdonjogát.

Még aznap este leutaztam Ujvidékre, ahol az árverés reggel 10 órára volt kitűzve és meggátoltam, hogy a gépet elárverezzék.

Fél tizenegykor már vége volt az árverésnek és én vissza akartam utazni Pestre, de mikor a menetrendben megkerestem a legközelebbi vonatot, kiszült, hogy az csak este tizenegykor indul és így nekem addig Ujvidéken kell maradnom.

Mit csináljak este tizenegyig Ujvidéken? Akkor eszembe jutott ujvidéki ismerősöm és egy névjegyet küldtem hozzájuk, hogy itt vagyok és tiszteletemet óhajtom tenni.

A küldönc hamarosan visszajött úzenetükkel, hogy szívesen látnak. Mikor kocsim befordult az utcájukba, megpillantottam a leányt az édesanyjával, amint ablakukból kihajolva lesték érkezésemet.

— Ilyen sokáig váratott magára? — szólott szemrehányólag a leány.

— Most is csak véletlenül kerültem ide — és elmondottam nekik, hogy apám megbízásából vagyok itt, de ők ezt csak kifogásnak tartották, azt hitték, hogy meggondoltam a dolgot és végre elhatároztam magam a nősülésre. Majd megjelent a leány apja is, tipikus vidéki nagykereskedő, aki örömeinek adott kifejezést, hogy végre megismerhetett, hiszen a leánya már olyan sok szöpet beszélt rólam, majd hamarosan egyedül hagyta a leányukkal, jelentős tekintettel vetve rá, mintha azt mondanák neki — a többit rád bízuk.

Amikor egyedül maradtunk, azt mondta nekem, már napokkal ezelőtt megérezte, hogy el fogok jönni, ellenére annak, hogy hónapok óta semmi hírt sem hallattam magamról és ma, mikor a küldönc átadta a névjegyemet, úgy érezte, hogy nem várt rám hiába.

Nem akartam megzavarni az illúzióit és azt feleltem neki, én is gyakran gondoltam rá és nagyon örülök, a viszontlátásnak.

Hamarosan jelentették: az ebéd az asztalon van, egymás mellé ültettek bennünket és meglepetve láttam, hogy terítékemnél egy szalvétából csinált baba ült, amely bácskai szokások szerint a vőlegényt jelenti. De kétségtelenül mulattatt a helyzet, melybe kerültem, csak akkor ijedtem meg kissé, mikor a sült után a papa a pezsgős pohárral a kezében ünnepélyesen felállt és beszélni kezdett.

— Kedves barátom — kezdte szónoklatát, — nagyon boldogok vagyunk, hogy eleget tett meghívásunknak és mivel a lányunk előtt sem kell tovább titkolnunk, hogy miért jött ide, hiszen úgy látom, hogy ez őt is nagyon boldoggá tette, örömmel bizzuk rá magára további sorsát és magának adjuk őt.

Még magamhoz sem térhettem meglepésemből, mikor a lány már boldogan a nyakamba borult és hevesen megcsókolt,

aztán az örömszülők öleltek át, mint leendő vejüket.

Mivel ebben a helyzetben védtelennek éreztem magam, nem is szabadkoztam és gondoltam, elutazásomig minden veszedelem nélkül vállalkozhatom a vőlegénységre. Vacsora után elbúcsúztak tőlem és abban állapodtunk meg, hogy jövő héten lehozom a szüleimet és megtartjuk az eljegyzést, de addig arra kértem őket, tartsák titokban a dolgot. A lány nehéz szívvel bocsátott utamra, de mielőtt elutaztam, a pályaudvaron a következő levelet írtam az apjának:

„Kedves Házigazdám. Mielőtt elutazom, hát nem mulaszthatom el megköszönni Önnek kedves vendéglátásukat. Sajnos, még nem ismertem az itteni szokásokat, ahol, úgy látszik, nem a leányokat kerik meg, hanem a fiúkat és én csak kedves leányukra való tekintettel nem világosítottam fel Önöket, nem azért jöttem, hogy megkérjem a kezét — arra igazán nem számítottam, hogy első látogatásomkor mingyárt vőlegénnyé avatnak. Nagyon sajnálom, ha felvilágosításaim fájdalmat okoznának kedves leányuknak, azért arra kérem Önöket, ezt kíméletesen adják tudtára neki.”

Elutazásom előtt bedobtam a levelet a levélszekrénybe és hazautaztam.

Három nap múlva megjelent nálam sorsjegyclarusítónóm és kétségbeesve mutatta meg a leány szüleinek levelét, akik azt írták neki, hogy lányuk öngyilkossággal fenyegetőzik és beszéljen velem. Azt mondtam neki, írja meg nekik, hogy három hónapra külföldre utaztam nyaralni és így nem beszélhetek velem. Miután ő belátta, hogy ez az üzlete nem fog sikerülni, sajnálkozások közepette megfogadta a tanácsomat.

Négy hónap múlva levelet kaptam az ujvidéki kislánytól, hogy egy ügyész megkérte a kezét, de mielőtt választ adna neki, tőlem kér tanácsot, hogy mit válaszoljon neki. Erre azt sürgönyöztem neki: mondja ki a boldogító igent.

Nyolc évig nem hallottam semmit a kisasszonyról. Azalatt lezajlott a világháború, mikor egy napon egy jügoszláv bélyeggel ellátott levelet találtam íróasztalomon. Megismertem a kezeírását. Azt írta: „Egy illusztrált lapban megláttam az arcképét és ez újra Magát juttatta az eszembe. Értesítem, hogy csak félévig voltam férjnél, aztán elváltam az uramtól, de a válóper az ő ellenkezése miatt csak most fejeződött be végérvényesen. Végre újra szabad vagyok és szeretnék találkozni Magával. Mellékelten küldöm a legújabb fényképemet. Írja meg, akar-e találkozni velem.” Erre összeszedtem nővérem gyermekeinek arcképeit és elküldtem neki őket azzal az üzenettel, hogy amint látja, ez alatt a nyolc év alatt én már boldog családapa lettem és azt hiszem, így már nem azt a férfit fogja látni bennem, mint nyolc évvel ezelőtt.



Színházi bizonyítvány kiosztás

Jelenthetjük, hogy a budapesti színházak kivétel nélkül levizsgáztak, illetve bemutatták utolsó darabjait ebben a szezonban. Rövidesen becsukják azokat a színházakat is, amelyek eddig nyitva voltak és megkezdődik a nagy vakáció, amely alatt alaposan kipihenhetik az év fáradalmait a kis diákok és a nagy színésznők egyaránt.

Elérkeztünk tehát az időt arra, hogy, mint minden évben, úgy az idén is kioszuk bizonyítványainkat a színházi tanulóknak. Az osztályzatokat a bizonyítványt kiosztó tanár legjobb tudása szerint állította ki és ki kell jelentenünk, hogy senkire sem „pikkelt”, mert a „legrosszabb” tanuló is közel áll a szívéhez, hiszen ők egyformán a kultúra harcoss napszámosai.

Neve: *Bajcs Gizi*
 Magaviselete: *Élégző*
 Magyar nyelv: *Töretelen*
 Számtan: *Kitűnő*
 Ének: *Neki elégéges*
 Dolgozatainak külső alakja: *Rendes*
 Édes ellenség: *Jó*
 Kerek Perkó: *Jeles*
 Porcellán: *Jeles*
 Gyöngykalász: *Jeles*

A tanári testület ítélete: *Tandíjmen-
 tessége meglegen rajánra. Tamul-
 ni tovább nem kell, de jótora
 ni minél többet.*



Neve: *Horváth Hanna*
 Magaviselete: *Élégés*
 Ének: *Élő jó*
 Magyar nyelv: *Kitűnő*
 Dolgozatainak külső alakja: *Rendes*
 Számtan: *Kitűnő*
 Gyorsírás: *Kitűnő*
 Pillangó: *Élégés*
 Maya: *Jeles*
 Régi Orfeum: *Élégés*

A tanári testület ítélete: *A követ-
 leső círe átmehet, de nem jüt-
 sbat minden darabban.*



Neve: *Ferenov Karoly*
 Magaviselete: *Tággival minden elégelen*
 Ének: *Romogó*
 Próza: *Sokatigén*

A tanári testület ítélete: *Mint direc-
 tor meghatóth, mint színész a kö-
 vetkes círe átmehet.*



Neve: *Gomboszegi Frida*

Magaviselete: *Jéles*

Magyar nyelv: *Jéles*

Dolgozatainak külső alakja: *Rendes*

Pusztai szél: *Jó*

Angliai Erzsébet: *Jéles*

Evel: *Jó*

A tanári testület ítélete: *A követ-
kerő évre átmenet.*



Neve: *Paál Franciska*

Magaviselete: *Javuló*

Magyar nyelv: *"Günyöge"*

Ének: *Élégseges*

Dolgozatainak külső alakja: *Egyforma*

Szántan: *Kihűnő*

Fizessen magysád: *Jó*

Méltóságos asszony trafikja: *Jéles*

A kisasszony: *Élégseges*

A tanári testület ítélete: *Magyar nyelv-
ből és magaviseletéből pótlólagos
utasítást, egyébként a követ-
kerő évre átmenet.*



Neve: *Ráday Imre*

Magaviselete: *Jéles*

Ének: *Élégseges*

Dolgozatainak külső alakja: *Egyforma*

Márius: *Élég jó*

Egőzl pottyant rérij: *Élégseges*

Szépség vására: *Jó*

Csókprofesszor: *Élégseges*

Valski: *Jó*

A tanári testület ítélete: *A követkerő évre
átmenet, de csak akkor, ha kö-
telni magát, hogy nem lesz min-
den megfélemlítő egyforma.*



Neve: *László Mária*

Magaviselete: *Élégseges*

Ének: *Élégtelen*

Magyar nyelv: *Jó*

Sex appeal: *Jéles*

Szántan: *Kihűnő*

Dolgozatainak külső alakja: *Rendes*

Zöld párány: *Jéles*

Szépség vására: *Jó*

Angyal vettem feleségül: *Élég jó*

A tanári testület ítélete: *A követkerő
évre átmenet.*



Neve: *Lábas Juci*

Magaviselete: *Jó*

Ének: *Jéles*

Játék: *Slidéz*

Dolgozatainak külső alakja: *Élégrendes*

Szántan: *Jéles*

Havay rózsája: *Élégseges*

Éjféli tangó: *Élégseges*

A tanári testület ítélete: *Temperamen-
tumból pótlólagos utasít-
ást!*



Neve: Szarka Margit

Magaviselete: Jéles

Ének: Elégséges

Dolgozatainak külső alakja: Törletes

Torockói menyasszony: Jéles

Aranyfűst: Jó

Egy kis senki: Jéles

A tanári testület itélete: "Következő évre átmehet."



7

Neve: Csontos Gyula

Magaviselete: Elég jó!

Magyar nyelv: Jéles

Dolgozatainak külső alakja: Rendszer

Számtan: Elégtelen

Édes ellenség: Jó

Pusztai szél: Elégséges

Kerek Ferkó: Jéles

Kényes válópör: Elég jó!

Méltóságos asszony trafikja: Jéles

A tanári testület itélete: "A Következő évre átmehet."



Neve: Tócs Anna

Magaviselete: Elég jó!

Számtan: Kiváló

Dolgozatainak külső alakja: Elég rendszeres

Nagy Hotel: Elégtelen

Havasi Gyopár: Elégséges

Méltóságos asszony trafikja: Elég jó!

A tanári testület itélete: "Hosszra a Nemzeti Színházba!"



4

2/3

Neve: Juhl Marcell

Magaviselete: Elégtelen

Számtan: Elégtelen

Színházvezetés: Elégtelen

A tanári testület itélete: "Mintán minden tantárgyból meg lehetett legnagyobb sajnálatunkra még polvárogán sem érendője."



Neve: Kun Magda

Magaviselete: Jéles

Ének: Elég jó

Tanú: Jéles

Dolgozatainak külső alakja: Rendes

Pillangó: Jó

Osókprofesszor: Elég séges

Vőlegényem a gazember: Jéles

A tanári testület ítélete: A Következő
levele átmehet, de többet
kell szerepelnie



Neve: Jávors Pál

Magaviselete: Jó

Magyar nyelv: Jéles

Dolgozatainak külső alakja: Mindig rendez

A gyógyszerész ur: Elég jó

Külfelki muzsika: Elég séges

Angliai Erásébet: Jéles

Pusztai szél: Jó

Méltóságos asszony trafikja: Jéles

A tanári testület ítélete: A Következő levele
átmehet, melegen ajánlom
minden direktornak



Neve: Titkos Ilona

Magaviselete: Elég jó

Ének: Elég teler

Magyar nyelv: Kihívó

Dolgozatainak külső alakja: Elég rendez

Szántar: Kihívó

Külfelki muzsika: Elég séges

Kényes válópár: Elég jó

Valaki: Elég jó

A tanári testület ítélete: Ha nem lesz a
Belvárosi Színház igazgatója, át-
mehet, ellenkező esetben önépítke-
telenség miatt nem jöhetnek.



Neve: Kosáry Emmy

Magaviselete: Jéles

Ének: Jéles

Próza: Jéles

Megjelenés: Jéles

Dolgozatainak külső alakja: Rendes

Ifjúsága fraakja: Jéles

Felér 16: Jó

Exherbecs: Jó

A tanári testület ítélete: A Következő
levele átmehet



A bizonyítványokat kiállította :

Budapest, 1932 május 14

Szilágyi Ödön



KELETI TAVASZ

TISZAY ANDOR MŰFORDÍTÁSA

I.

HASONLATOK

Arab dal a Hoggar környékéről (Szahara)

*Szerelmes képpel van telve a lelkem
Ma éjjel, a lavaszi csillagok között!
Nézem, de egyik sem ragyog jobban,
Mint Tihit nézése pillái mögött.
Szemöldje ivét felhők utánózzák,
Selyemnél simább bőrét a juvattal,
Illatát pedig a tavaszi virágok
S izzó szerelmét a fülkelő nap.*

II.

TAVASZ

Kalidásza (India)

*Most ring a rét a zsenge rizskalásztól,
A ligetekben antilop fut át,
A lég hűsén szalonkahang kiált
És vággyal tölti be a sziveket...*

III.

BUCSU TAVASSZAL

Honolulu (Hawaii)

*Szerelmem elkísér, míg őszi látjuk egymást,
Szerelmem véled tart, míg ismét visszatérsz,
Ólelj meg szerelmem utójára még
S ne feleddj el engem, akárhová érsz...*

ASZOK

DITASA

Szahara)

kem
ött!
ban,

lat,

ztól,

egymást,
sszatársz,



IV.

HAJNALI MERENGÉS

Japán. Minjósu gyűjtemény

Érdekelt nagyon

A magasban: alattam mi lebeg?

A völgyben mind bárányjelhők ezek?

Nem, csak ezernyi virágjelhő halom

Tavaszi hajnalon.

V.

TAVASZI MÁMOR

Afrikai néger vers(Langston Hughes gyűjtése)

Puffog a tam-tam,

És döng a tam-tam,

Puffog

És döng,

Felébreszti véred.

Táncolj!

Tavasszal, táncolj!

Éjbe borult leány

Neszelenül körbe

Forog a fénykörbe,

A láz körül jüst száll.

És a tam-tam puffog

És a tam-tam döng, döng,

Puffog

És döng

És pezsdül a véred . . .



A Weekend Színház

Erika Orsók-Attila

Egy budapesti színházigazgató mondotta nekem nemrégiben, hogy „amikor tavasszal kiderül az időjárás, beborul a színházaknak”. Pedig ennek a hozzáértő direktornak sikeres szezonja volt az idén.

A budapesti színházigazgatók az ország legbuzgóbb meteorológusai lettek az utóbbi időkben; márciustól kezdve minden reggel az eget vizsgálgatják, különösen a szombati és vasárnapi napon. De nem is csoda. A nagy gazdasági válság mellett egy másik veszedelem is a nyakukba zúdult s ez a weekend-láz, amely a régi, biztos szombati és vasárnapi telt házakat valósággal elsodorta. Kora tavasztól kezdve, ha szép idő van, a legjobb estékből lettek a legrosszabbak és jó néhány esztendeje szombat és vasárnap estére akad a legkevesebb közönség.

De nemcsak nálunk, hanem általában a világ legnagyobb metropolisáiban így van ez. Csakhogy amíg Berlinben, Párizsban, Bruxellesben, Stockholmban a színházi vállalkozók már felébredtek, addig a mi színházigazgatóink még mindig az eget vizsgálgatják és a nyolchónapos szezon bevezetésén törik a fejüket, mert május havában már szinte reménytelen harcot folytatnak a közönség részvétlenségével szemben...

A nagy európai metropolisokban (igaz, hogy ott a színházi vállalkozások is rendszerint túlélik) már kitalálták a közönség tavaszi lanyhaságának és weekend-láznak az ellenszerét. Ez pedig a weekend-színház, amely azon a keleti bölcseségen alapul, hogy „ha a hegy nem megy Mohamedhez, Mohamed megy a hegyhez”.

A szabadtéri és a nyári színházaknak ma már olyan kultusza van külföldön, hogy a nyári szezon produkciói és eseményei versenyeznek a téli szezon élményeivel. Franciaországban a nimesi és arlesi szabadtéri előadásokra különvonatok viszik a közönséget, Hollandiában meg Belgiumban pedig autóbustársulatok alakultak, amelyek utána mennek a kiránduló tömegeknek — és rögtönzött színpadokon, nagy közönség előtt produkálják magukat.

A magyar, de főként a budapesti közön-

ség nagyon szereti a színházat, hiszen még a mostani katasztrófálisan rossz gazdasági viszonyok mellett is akad publikuma minden jó darabnak és jó előadásnak.

A budapesti színházaknak meg kellene teremteniök a weekend-társulatokat. Ha az igazgatók nem akarják vagy nem tudják negcsinálni, csinálják meg a színészek. A vasárnapi előadások sok szegény színésznek adnának kenyeret, akik az év három hónapján át — a következő szezon reményeiből élnek.

A közönség, amely a külföldi példák után indulva, vasárnap a jó levegő kultuszával él, ugyancsak külföldi példára, jó levegőn szívesen hallgatna végig szabadtéri előadásokat.

A Máv. „filléres” gyorsvonatain három-ezer főből álló tömegek mennek a vidéki városok látogatására — s ha ugyanekkor az illető vidéki városban, a nyári szinkörben vagy a szabadban egy budapesti társulat bemutatná nívós produkcióját, nemcsak a kirándulók, de a vidéki város közönsége is bizonyosan szívesen látogatná a weekend-vagy mondjuk, filléres-színházat.

Nem kellene ezekhez a vállalkozásokhoz csak egy kis tőke, a hatóságok támogatása — és sok rendezői invenció.

Párizsban a Comédie Française és az Odéon a régi római aréna romjai között tart klasszikus előadásokat, zsúfolt házak előtt...

Nálunk a Margitsziget pázsitján lehetne játszani rendszeresen... Az időjárás rizikója? Az ma már nincsen, mert a biztosító-társaságok vállalják a rizikót nálunk is, éppen úgy, mint külföldön.

Hiábavaló és reménytelen dolog minden nyári színházi vállalkozás a város izzó kőfalai között.

De „ha Mohamed a hegyhez megy” — éppen úgy, mint külföldön — a legjobbat kell nyújtani.

Szakítani kell a régi felfogással, hogy a nyári közönségnek minden jó... és „nyári” bohózatok kellenek...

Mert a nyári közönség ma már reájött, hogy egy „nyári” silány bohózatnál többet ér ibolyát szedni a Jánoshegyen...

en még
zdasági
a min-

kellene
t. Ha
tudják
nészek,
zínész-
három
emény-

példák
ó kul-
eldára,
zabad-

három-
vidéki
nekkor
körben
ársulat
mcsak
önisége
ekend-

sokhoz
ása —

és az
között
házak

ehetne
s rizi-
tosító-
nk is,

ninden
s izzó

y" —
jobbat

ogy a
nyári"

eájött,
többet



DARVAS LILI,
aki a jövő szezónra a bécsi Burg Theaterhez szerződött

Ki, melyik írót ihletné meg?

Mikor az író leül ír-
asztalához, hogy leg-
újabb regényét meg-
írja, fantáziájában már
él egy alak, maga előtt
látja regényének hőst,
hősnőjét.

Ez az alak legtöbb-
ször nemcsak pusztán
elképzelés, hanem az
életből merített, hason-
lított valakire, ismerősöd,
ismerősim.

Érdekes elgondolni,
hogy melyik író me-
lyik pesti színészt vagy
színésznőt mintázná
meg? Melyik az a
pesti híresség, amelyik
élet- és színpadstílusá-
val, egyéniségével bele-
illeszkedik regényébe,
megközelíti írói fantá-
ziáját?

Nézzük hát meg a
pesti színészeket a nagy
írók tükrében.

Varsányi Irén tiszta,
bánatos homloka, jelen-
téktelennek látszó, de
annál zseniálisabb egy-
szerűsége, az élet
legnagyobb egyszerűsé-
geit legszebben eldaloló
költő: *Knut Hamsun*
tollára méltó.

Bajor Gizi csenge-
tyűhangja, raffinált és
egyszerű, halk és paj-
kos, ezerszínű lénye,
macskadorombolása egy



Knut Hamsun



Szép Ernő

Géraldy-költeményből
zenghetne legszebben.

Gombaszögi Frida és
Somlay Artur Stephan
*Zweig*et ihletnék meg
mély, viharzó drámai-
ságukkal.

Tőkés Anna furcsa
vadsága, izzó szlávos,
rusztikus temperamen-
tuma *Tolstoj* regényé-
nek hasábjain énekel-
hetne tüzes, orosz nő-
tákat.

Az elegáns, modern,
nagystílusú *Tilkos Ilorvát*
Ursula Parrot tollára
szánom, míg a másik hí-
res nőíró: *Vicki Baum*
örömmel mintázná meg
Mészáros Gizát.

Gaál Franciska köny-
nyes kis hangjával, ül-
dőzött öziketekintetével
típikus *Marit*-hősnő,
Courts-Mahler, ennek
modernebb társa pe-
dig *Vaály Ilona* szent-
imentális szökecsé-
géről írta.

A modern angol írók
közül *Galsworthy Törzs*
Jenő hűvös, de csupa-
szív előkelőségét válasza-
taná, *Wells* a komoly,
édekes szemű, határo-
zott és öntudatos, in-
telligens *Pécsi Blankát*.

Mark Twain a pesti
színpad két kópéját: a
villogó szemű, kisfiúsan
ravasz *Turai Idát* és
a bukfences humorú

Rajnai Gábort rajzolatná.

Wilde Oszkár Heltjei Aranka hűvös-okos és fenséges lényét írta le egy: „Lady Windermere”-szerű új darabjában.

A Gölh-házaspár franciaságát Anatole France-nak szánom és a „franciák” közül még Honthy Hannát Maupassantnak és Somogyi Nusit Colette-nek, Párizs frónőjének.

A szenvedélyes, kígyódereké Lázár Márián összeveszne az olasz Guido da Verona és a spanyol Ibanez.

Lábass Juci szépsége Dekobra regényeiből sugározhatna. Már orosz frókat kívánnak robusztusabb tehetségű nagyjaink: Csontos Gyula kirobbanó őseroje Dosztojevszkijt, Odry tépelődő szenvedélye pedig Gogolyt. Szintén orosz fró írhatná le legjobban a félszeg tragikumú Makláryt: Csehov, a nagy humorista.

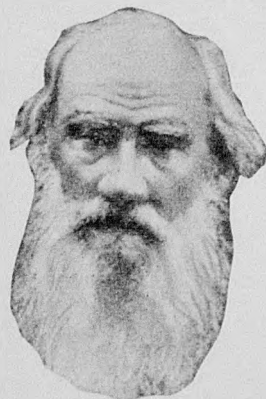
Tasnády Itona elomló szökesége Lagerlöf Zelma írásaiban hajolhatna kézimunkája fölé.

Vannak aztán tipikusan magyar színesek és színésznőink, akiket csak magyar fró mintázhatna.

Legnagyobb romantikusunk: Jókai a kalandos életű szerelmes színésznőket: Beregi Oszkárt írta meg. Somogyi Bogyót, Dajbukát Ilonát: Mikszáth Kálmán, Dayka Margitot, Rózsahegy Kálmánt, Simon Maresát: Gárdonyi Géza.



Zilahy Lajos



Tolstoj Leó



Szép Ernő álmainak tündére: Ilsvay Rózi, Heltai Jenő: Medgyasszai Vilma és a pikáns-édes Biller Irén.

Petheő Attila Herczeg Ferenc nótás-boros, aszszonyozó-kártyázó genyralakjainak a pendantja és — nem tehetek róla, de: Csalhó Kálmán írta le legjobban Cs. Aczél Ilonát.

Szomorgy Dezső Orska Máriát, Zilahy Lajos Uray Tivadár könyvedségét és egyben mély, zengő férfiszomorúságát öntené remekbe. Berky Lili búbajos őszijhervadása — az őszi álmok fróját, Krudy Gyulát kívánja.

Igy lehetne folytatni a sort — ha nem is a végletekig, — de addig, ahány érdekes pesti színész és színésznő van: Poe írta Sugár Károlyról, E. T. A. Hoffmann: Geléért Lajosról, Wallace: Jávor Pátról, Lewis Sinclair: Rátkai Mártonról.

Fedák Sári — szándékosan hagytam őt utoljára: Az ő százszínű, „nemzetközi” tehetségét, magyar lázadását, francia pikantériáját, angol nagystílűségét, olasz izzását, nagyszerű asszonyiságát már megírták: Forró Pál tollához állt legközelebb ennek az érdekes aszszonynak a lény: ő írt róla legutóbb „Sem egymással, sem egymás nélkül” című regényében.

H. G. Wells



Beregi Oszkár

A színész

A színész minden nap úgy áll ki a közönség elé: Siker vagy bukás, élet vagy halál! Az idegek állandóan a végsőkig feszültek és ez sok mindent megmagyaráz, ment, sőt érthetővé és indokoltá tesz... Így az alább elmondandó eseteket is.

Az elmúlt héten történt. Huszár Pufi mintegy tízévi távollét után újra fellépett nálunk. És pedig abban a színházban és abban a vígjátékban is, amelyben életének egyik legnagyobb sikerét aratta.

Amikor bejött a színpadra — érthetőleg, — óriási

tapsvihar fogadta a rég nem látott kedvenct. Pufit annyira meghatotta s egyszersmind zavarba hozta ez a spontán ováció, hogy úgy érezte, nem tudná megkezdeni a szereplést. A publikumhoz fordult s ezt mondta.

— Bocsnat, kijöttem a kontenansból. Visszamegyek a színpalak mögé s újból bejövök. — És így is tett. És csak ezután az újabb „svung“ után kezdte el szereplését.

Egy kettős könyvelővel ez — ugyebár — aligha fordulhatna elő, aki reggel nyolckor hozzáfog a maga sablonmunkájához.

Az előbbi esetnek éppen ellenkezője történt meg Gombaszögi Fridával, aki egy jelentéktelen momentum miatt nem tudta folytatni a szerepét.

Az „Evelyn“ című Lengyel-darab főpróbáján történt a Vigben. Gombaszöginék Törzsszel való úgynevezett „nagy jelenete“ van az első felvonásban. Az instrukció szerint Gombaszöginék cigarettára kell gyújtani öngyújtóval. Gombaszögi megpróbálta több ízben felgyújtani az öngyújtót, de az öngyújtó — szokásához híven — nem működött. Ez a jelentéktelennek látszó incidens annyira megzavarta a kitűnő művésznőt, hogy egyszerűen — nem tudta tovább folytatni a játékot. Pillanatokig habozott. Nem tudta mitévő legyen? Végül is kiment a színpadról. A függőnyt leeresztették. Pár perc múlva folytatták az előadást s Gombaszögi most már tudta folytatni a játékát. A főpróba megértő közönsége nem vette zokon a dolgot, sőt tapsal fogadta az újból a színpadra belépő művésznőt.

Ezek a kisebb esetek, a lámpaláz, az idegesség bizony sokkal súlyosabb eseteket produkál a színházi világban.

Gaál Francival történt meg az, hogy az „Ida regénye“ című színdarab főpróbáján közvetlen amikor ki kellett volna mennie a színpadra, észrevette, hogy a ruha mégsem áll úgy rajta, ahogy szeretné. Idegességében összeszakította a ruháját — nem törődve azzal, hogy pár pillanattal később már a színpadon kell lennie. Hamarosan más ruhát adtak reá, persze a jelenését így is lekéste.

Fantasztikus és valóban szinte megmagyarázhatatlan eset történt Somlay Arturral Molnár Ferenc „Vörös malom“ című színdarabjának egyik előadása alkalmával. Somlay egyike nem-



Szilágyi Maresa



Lábass Juci



Huszár Pufi

idegei



Gombaszógi Frida



Somlay Artur



Gaál Francel



Bajor Gizi

csak a legkitünőbb, de a legfanatikusabb színészeknek is, aki valóban mindent hittel csinál, hallhatatlanul pontos és lelkiismeretes. Eppen ezeknek előrebocsátásával válik érthetlenné az egész eset.

Somlay az egyik főszerepet játszotta a „Vörös malom“-ban. Az egyik kép szünetében összeesett a fővilágosítóval, aki szerinte helytelenül vetített az előző képben. A fővilágosító olyan modorban válaszolt Somlay kifakadásaira, hogy Somlay teljesen kijött a sodrából s azt mondta, hogy addig nem lép a színpadra, amíg teljes elégtételt nem kap.

A színház igazgatója nem tartózkodott az épületben s így Somlay nem kaphatta meg a kívánt elégtételt, mire annyira felingerlődött, hogy úgy érezte, nem tudja folytatni az előadást s egyszerűen elment a színházból. Szerencsére ugyanekkor a színházban tartózkodott Dávid Mihály, aki átvette a szerepet s így az előadás meg volt mentve.

Nagyon érdekes Lábass Juci esete pár évvel ezelőtt az Andrássy úti Színházban. Az egyik műsorban egy olyan úriasszonyt alakított, aki nincs megelégedve a háztartási alkalmazottjával. (Melyik van megelégedve?!) A „háztartásit“ Szilágyi Maresca alakította. A darab szerint az egyik jelenetben Lábass Szilágyi Maresca arcához vágja a rosszul sikerült rétest. Lábass minden előadáson — persze tudtán kívül — erősebben és erősebben vágta oda a rétest. Végre egyik estén már olyan erősen vágta oda, hogy Szilágyi Maresca megtántorodott és fülzúgást kapott. Másnap bejelentette, hogy nem vállalja többé a szerepet. Lábass viszont azzal védekezett, hogy a játék hevében nem tud uralkodni magán, nem tudja mérlegelni az ütés nagyságát és erejét.

Egyáltalán, a színpadi pofonokkal mindig baj van. A színésznek tulajdonképpen csak markirozni kellene s az ügyelőnek kellene a színpalak mögött „elcsattantania“ a pofont, de hát a színész a játék hevében valóban ritkán ura önmagának.

A „Cyrano de Bergerac“ híres csatajelenetében ma is állandóan beszbesülések vannak.

Beregi Oszkár legutóbb egyik vidéki vendégszereplése alkalmából a „Morfium“ című darabban szinte megfojtotta a — partnerét... Különös, furcsa világ a színházak világa.

Nem szabad ráhúzni a polgári világ mértékét a kulisszák világának embeire. Legyünk megértők, sőt elnézők és ha halljuk, hogy a primadonna mielőtt a színpadra kijött, egy kissé fejbe-kölyöntötte az öltöztetőnőjét, hogy a naiva csak a színpadon olyan naív, a kulisszák mögött bizony megleckézteti a karmestert, a hősszerelmesnek pedig — mielőtt szerelmet vallana a színpadon — — afférja támadt az egyik díszletezővel.

Mindnyájan idegesek vagyunk, pedig mi nem vagyunk kitéve naponta ezer néző könyörtelen bírálatának és keresztütésének...



A házassági háromszög — a férj, a feleség és a harmadik — sokáig újszólván egyetlen és kizárólagos témája volt a francia vígjátékoknak, bohózatoknak, operetteknek. Még pedig azokban a boldog időkben, amelyeket „békebeliek“nek nevezünk.

Egy békebeli külpolitikai újságíró halálos ágyán így szólt fiához: „Nem hagyok rád semmit, csak — a keleti kérdést. De ebből megélhatsz holtad napjáig“. Ugyanolyan joggal szólhatott volna egy békebeli vígjátékíró a fiához: „Nem hagyok rád egyebet, csak a házassági háromszöget, de ezzel tömérdek pénzt kereshetsz“.

A házassági háromszög tehát olyan intézménynek látszik, amelyet a franciák vezettek be az irodalomba, ennélfogva a színházba is. De ez tévedés. A „háromszög“ éppoly régi intézmény, mint maga a házasság. Minden intézménynek, ahogy az életben látjuk, kellenek hogy áldozatai, bűnbakjai is legyenek.

Van-e mulatságosabb alak, mint a megcsalt férj? Viseli a háromszög intézményének minden felelősségét, terhét, kínját. Ő az adófizető polgár minden korban és róla próbál három bört is lenyúzni az új adókat kieszelő finánczseni, a végrehajtó, a felperesi ügyvéd és a feleség. Ő a társadalmi rend oszlopa, amelyre az egész súly nehezedik és amelyen mindenki fel akar kúszni a könnyű, boldog élet ormára.

A megcsalt férj (aki a legtöbbször azonos a névtelen adófizető polgárral), olyan régi kacagnivaló téma, hogy eredetét a legrégibb időkben kell keresni. Ne menjünk vissza az őskorba, amikor az ember a paradi-

csomi boldogságot élvezte. A házasság már a kultúra intézménye. Amikor kifejecesedett az a szokás, hogy egy férjnek csak egy felesége lehet.

A régi görögöknél és rómaiaknál már megvolt az egynejűség és — a házassági háromszög is. Hiszen az ő főistenük, a görögök Zeusz és a rómaiak Jupitere, ugyancsak csélesap férfiú volt. Felesége, Juno (a görögöknél Hera) hiába őriztette férjét a százszemű Argosszal vagy Jo-val, akinek annyi szeme volt, mint amennyit a páva díszes farkán látunk. Zeusz-Jupiter úr mindig módját találta, hogy hozzáférközhessék valamely fiatal leányzóhoz vagy kívánatos asszonyhoz mindenféle csel segítségével. Danaét például toronyba záratta és aranyeső formájában jutott be hozzá (parasztosan: megvesztegette az őrköt). Bikává alakult át, hogy elrabolhassa Európát. A szép Alkménét pedig saját férje képében csábította el.

Az egész görög-római hitrege veszedelmesen hasonlít — Boccaccio „Dekameron“-jához. Ahol a főisten ilyen huncut és furfangos nőbarát volt, ugyan mit várhatunk az emberektől, akik előtt ott lebegett az erkölcsös példa: Zeusz-Jupiter.

Nagyon természetes, hogy a görög-római hitrege ismeri a megcsalt férjet is. Vulkán (a görög Hefaisztosz), a fegyverkovácsok istene, aki Jupiter számára gyártja a mennydörgős nyilakat, bőven megizlette, milyen kellemetlen dolog az, ha az emberek oly szép és kikapós felesége van, mint Vénusz istenasszony. A fess katona, Marsz isten, bizony szarvakat rakott Vulkán úr fejére.

Erre a gépészisten valami ravasz szerkezetet, láthatatlan hálót talált ki és ebben megfogta csapodár feleségét és a harcias Marsz istent.

Az életvidám, pogány „hedonista“ világot azonban eltemette a szigorú, merev középkori kereszténység. Akkor minden férfiban egy szerzetes és minden nőben egy apáca lappangott. Az emberek elfelejtették Zeusz mókáit, Vénusz kicsapongásait, Marsz házasságtöréseit. De megmaradtak a régi görög és római kéziratok. Aztán egy nap az emberiség fölfedezte a rejtett kincsét, a házasságtörő istenek életvidám történeteit. A komor zárda falai közt szigorú arcú barátok másolták szorgalmasan a régi kéziratokat. Az aszkéta arcon írásközben mosolyra szélesedtek. Így támadt a róneszánsz, ami a régi pogány életörömmek föltámadását jelentette az irodalomban.

Boccaccio, az olasz novellairó a görög-római mitológiában és irodalomban bő forrást talált, amelyből meríthetett. Emberibbé, korszerűbbé tette a pogány isteni történetek hőseit. Az ő művein az új olasz világ napfénye ragyog. Ki ne emlékeznék arra a történetre, hogy az asszony hordóba rejti férje elől a házibaratját és csókjaival, ölelésével vonja másfelé férje figyelmét, mert ez különben megnézné, mi is van a hordóban.

Ime a házassági háromszög — a róneszánszban. Olaszok, franciák, spanyolok örökölték a régi görögök és rómaiak vidám kincsét és a hozzávaló derűsebb éghajlatot is.

Molière, a vidámság zsenije is megtalálta a kissé elrozsdásodott háromszöget és a humor aranyává változtatta. Ki ne emlékeznék az ő megcsalt férjeire, Sganarelle-ra és Georges Dandin-re? Molière még a pártfogó mecénását, a nőbarát XIV. Lajos is ki merte figurálni „Amphytrion“ című vígjátékában. És a Napkirály, Maintenon asszony és még sok szép asszony bőkezű barátja, úgy látszik, nem vette zokon ezt a tréfát. Talán hízelt is neki, hogy Jupiter isten álarcába bujtatták, gondolván magában: „Amit szabad Jupiternek, azt szabad XIV. Lajosnak is“.

Az északi népek — talán ridegebb éghajlatuk okából — jobban ellentálltak a görög-római méregnek, amelyet a róneszánsz talált meg. Náluk a „háromszög“ ritkán szerepel oly vidám beállításban, mint

a délibb népeknél. A házassági háromszög például Shakespearenél csak véres tragédiákat, szül, mint „Macbeth“-ben, „Hamlet“-ben „III. Richárd“-ban.

Molière ültette bele végleg a francia színpadba a házassági háromszög életvidám fáját, amely aztán a századok folyamán terebélyessé nőtt, úgyszólván elburjánzott.

Említettem már, hogy volt oly korszak a francia színpad történetében, hogy más téma, mint a háromszög nem is szerepelt. Sikamlós francia vígjátékok és boházatok lepték el évtizedeken át a világ összes színpadait. A házassági háromszög terebélyes fája akkor hullatta Franciaország számára a legdúsabb gyümölcsöket, aranytantiémei alakjában.

Nálunk a Vigszínház volt főként ennek a vidám aranykornak a színpada és sokan vannak, akik emlékeznek Varsányi Irén, Hegedüs, Góth, Góthné, Tanay, Szerényi, Nikó Lina, Tanayné és mások felejthetetlen, tomboló sikereire, amelyeket könnyűlábú francia vígjátékokban és boházatokban arattak. Molière késői utódaiban, a mulattató francia szerzőkben mindig volt abból a mélyen emberi magból valami, amely századokra életképessé tette a Molière ültette fát. És ezt az emberismereti magot fejlesztették művészi élménnyé azok a kiváló színészek, akiket említettem.

Ez a korszak azonban lezárult. A világháború itt is megváltoztatott sok mindent. Ma az emberekből valahogy hiányzik az a gondolat, szinte naív hangulat, amely a „háromszög“, az abszolút vidám, görög és francia lelkű háromszög élvezéséhez szükséges.

Maga a háromszög nem halt meg egészen, mert örök, mint az emberi vidámság és addig fog tartani, amíg a házassági intézménye. De ma már a francia szerzők is többnyire óvatos, lélektani, komolyabb eszközökkel nyúlnak az ősi vidámságú tárgyhoz. Paul Géraldy, Crommelynek, Aniel, Obey és mások próbálták csiszolni, finomítani a háromszöget, amely azonban nem tudta visszanyerni régi, őszinte és vidám fényét. A háromszög egyelőre rozsdásodik.

De hisszük és hinniünk kell abban, hogy egyszer csak eljön az az idő, amikor megint két fillér lesz a zsemlye és a régi háromszögből, a vidám timpanonból újra pajzán és mulatságos dalokat fog kiesiholni a szerzők keze.

Sziái Gyula.



A HÉT 4 LEGÉRDEKESEBB SZÍNHÁZI RIPORTJA

1.

Dalnoky Viktort kirabolta lurlangos páciense

Néhány nappal ezelőtt kalandos „betörés” történt Budapesten; betörték egy szekrénybe, de ez a szekrény éppen Dalnoky Viktor doktor, a népszerű operaénekes, fogorvos tulajdona.

Az eset részleteit Dalnoky Viktor a következőkben mondja el:

— József körúti lakásomban történt. Délután a rendelőóra ideje alatt beállít hozzám egy jómegjelenésű, kellemes külsejű úriember.

Bemutatkozik.

— Aranyhidat szeretnék csináltatni — mondja — és ezért jöttem a doktor úrhoz. Nekem is van egy kis kapcsolatam a művészvilággal. Kihez jöhettem volna tehát...

— Oh, igazán nagyon örülök — feleltem és helyet mutattam az új páciensnek.

Le is ült a fogorvosi székbe.

Kinyitotta a száját.

Megnéztem.

Ebben a pillanatban fészkelődni kezdett és így szólt:

— De doktor úr, én még sohasem láttam ilyen aranyhidat, nem mutatna egyet.

— Szívesen — feleltem — és odamentem a kis szekrényemhez. Néhány páciensemnek aranyhídját őriztem benne, köztük egy úr teljes arany fogsorát is, amit a napok-

ban készítettem az illető úr szájába helyezni.

— Tessék, ilyen egy aranyhíd!

Ekkor megszólalt az előszobában a telefon. Csöngetett, csöngetett, de senki sem akarta felvenni a kagylót. Elhatároztam, hogy kiszaladok egy perere. A telefon sajnos nincs a rendelőben.

— Bocsánat azonban jövők — mondtam.

Felveszem a kagylót.

— Ki beszél?

— Itt... — Nem értettem a nevét.

— Mit óhajt?

— Fogat csináltatni.

— Legyen szerencsém, tessék felfáradni!

— Igen, de... kérem.

— Mit de, uram így telefonon nem tudom megnézni.

— Az árakat szeretném tudni...

— Sajnálom, most éppen egy páciens kezelek!

— Mennyit kér egy plombáért...

— Tessék felfáradni.

Az illető kérdezett, csak kérdezett és nem akarta letenni a kagylót. Akkor dühös lettem és lecsaptam az enyémet.

— Pardon — szaladtam be, — egy szemtelen alak volt!



Ujra vizsgálni kezdtem a száját, aztán megmondtam mennyibe kerül.

— Holnap feljövök — mondta a páciens.

— Megkezdhetjük azonnal?

— Nem, ráér holnap, most ugyanis dolgom van.

Elment.

Egy perc mulva rémülten vettem észre, hogy elvitte a szekrényből a teljes aranykészletet, a páciensem fogorát. Megint csak tejen és grizen élhet egy hétig.

Kétezer pengő kárt okozott!

És másnap megtudtam, hogy már hat fogorvos kollégát csapott be ilyenmódon. A telefonos alak ugyanis cinkostársa volt!

Jaj, ha megegyszer a székbe ül, akkor aztán jövök a fúróval.

Hú, de fájni fog!

2.

Relle Gabi lemondta első fellépését szabadsága után

„A mosoly országa” című Lehár-operettet tüzték ki az Operaházban. Ugy tervezte a színház, hogy Relle Gabriella ebben a darabban fog fellépni, berlini szabadsága után.



Az énekesnő megérkezett.

Nem költözött Teréz körúti lakásába, amelyet éppen berlini útja előtt rendeztetett be. Egy hűvösölgyi villába ment, hogy családi gyásza miatt ne találkozzék emberekkel.

Elérkezett az első fellépés napja. Délelőtt Radnai Miklós telefonüzenetet kapott, amelyben Relle Gabi lemondja az előadást.

Hajszá indult meg a helyettes megkeresésére. Végül is Walter Rózsi hajlandó volt arra, hogy beugorjék és elénekelje Relle Gabi helyett a szerepet.

Dr. MIKES LAJOS

Angol nyelvtana,

az anyanyelvnek az angol nyelvvel való összehasonlítás alapulvétele mellett biztosan és öntudatosan tanítja meg mester nélkül az angol nyelvre. Ára bérmentve az összeg előzetes beküldése ellenében 70 fillér, utánvétellel nem szállítjuk. Megrendelhető a Délibáb kiadóhivatalában Budapest, VII. Dohány uccsa 12. szám.

3.

A betiltott Földes Imre

Kevesen emlékeznek arra, hogy Földes Imre, a kitünő színpadi író „A vörös szekfű” címmel még jóval a háború kitörése előtt színdarabot írt a munkáskérdésről és a szocialistákról.

Ezt a darabot nemrég elő akarta adni egy műkedvelő csoport. A rendőrség közbelépett és befiltotta az előadást. Nem engedélyezte, hogy színrekerülhessen a darab.

1912-ben fródott „A vörös szekfű”. A Magyar Színházban játszották. Hétfő előadást ért meg. Főszerepében Csontos Gyula lépett fel.



Ki gondolta volna, hogy sok évvel később nem engedélyezik a darabot?

4.

A potyajegy halála

A budapesti színházi újságírókat eddig gyakran kínozták — szabadjegyekért. Hajnaltól éjfélig mindenki potyajegyet kért. — Kedves szerkesztő úr, nem lehetne valahová...

Folytonosan ezt döngicsélték az ember fülébe.

Most az egyik nagy napilap színházi rovatvezetője plakátokat nyomtatott és kifüggesztette a szobájában. Ugyanilyen hirdetményt látnak a többi lapoknál is a színházi emberek íróasztala fölött:

„A színházak utolsó óráikat élik! Agóniájukban mindennemű szabadjegy kiadását beszüntelték.”



A riasztó hír természetesen nem igaz, de ijesztgetésnek mégis jönnek bizonyult, mert a kis plakát hatása alatt a megrögzött szabadjegyekérők elhatározták, hogy ezúttal legfeljebb mérsékeltárú jegyet fognak kérni.

A tehetség felfedezteti magát

Tele nézőtér, forró hangulat, nagy, erős feszültség a színpadon, lenyűgözött tömeg a földszinten és emeleten — még egy mozdulat, egy pillantás, egy feljajdulás a színen — lélekzetvételní csend — függöny! — dermedt némaság — majd hirtelen kitér a taps mint délszaki fergeteg; ujjongás, a nézők áthevülten, meghatottan, elérzékenyült mosollyal, szerény diadalérzéssel, boldogan néznek egymásra — a függöny előtt megjelenik a művész, a művésznő, megköszönik sápadt mosollyal az ünneplést... ez igen, ennek van értelme!

A néző hazamegy. Ujra látja lejátszódni az egészet. Nem csupán a darabot, hanem a művészek ünneplését is... azután megállapítja magában, hogy ez nem is lehet rossz, amikor a tehetséget így ünneplik... felhőmpölyögnek a színpadra a tapszuhatagok hullámai... és az az ujjongás... nem is lehet rossz.

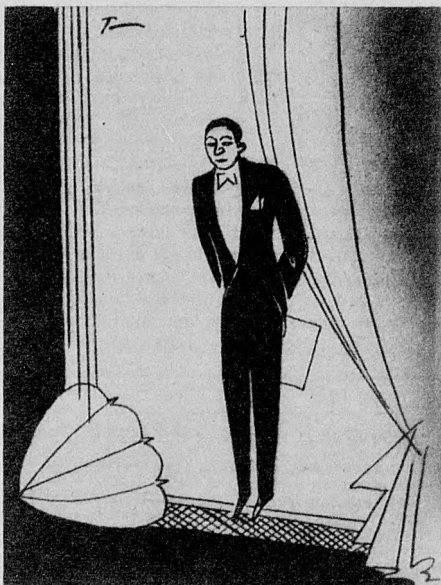
A néző észre se veszi — ez még a nézőtérén történik, amikor kissé bárgyú mosollyal, különben szellemes vonalú ajka körül és kerekre nyílt szemmel követte a darabot és az előadást — észre se veszi és azonosítja magát a hőssel, hősnővel... és egyszerre csak — a kép átkopirozódik gondolatvilágában — ő az, igen, ő az, aki ott a színen reménykedett, rajongott, túrt, szenvedett, élt és meghalt este fél nyoletól tizenegyig, és ő az, aki nem győzte megköszönni a fergeteges tapsokat.

És így történik, ezen a már réges-régen nem szokatlan úton, hogy: jelentkezik a tehetség. Egyelőre a nézőben. Átváltozik a látottak hatása alatt cselekvő személlyé.

A tehetség, mely benne szunnyadt és nem lábatlankodott eddig, óvatos átmenetekkel, kifelé észrevétlenül megmozdul; nyújtózkodik; kívánczodik tulajdonosából és festett eget kér. Addig noszogatja és ösztökéli a gazdáját, amíg ez végül hozzálát és betanulja a tehetsége hebizonyítására szükséges szöveget. Nem valószínű, hogy Rostand ezért írta Cyrano-t, talán Shakespeare-nek

sem ez volt a célja, amikor megalkotta drámáját a boldogtalan dán királyfiról, vagy a szépségesen szép Juliáról és nem vakmerőség azt állítani, hogy Goethe ónagyméltósága sem szánta ennek az örökifjú Gretchen csodaszép szavait. Csakhogy itt megszűnik minden, mert: tehetség jelentkezik.

A tehetség egyelőre titokban, észrevétlenül fejlődik. Tanulja a szöveget, mondja a szavakat, megisméli újra meg újra, nem tagadja hogy színész-ideálja hatása alatt áll, egy pillanatig sem tétovázik, hanem utánozza



eszményét azzal a megható igyekezettel, hogy túltegyen maga választotta mesterén. A sötétben fejlődik, mint egynémely begonia-gumó tél elején, s amikor már jelentkeznek a zöld hajtások, emelt fővel néz körül, hogy hol az a... hát igen, az a szakember, aki elég tehetséges ahhoz, hogy felismerje benne azt a sajátos nagy erőt, mely festett világot renget. Kiválasztja magának erre a célra bíróját és beállít hozzá. A legtöbb esetben a jelentkező tehetség és az általa kiszemelt áld — no nem: szakember ezúttal állanak először egymással szemtől-szemben.

És most a helyzet hihetetlenül egyszerű. A jelentkező azt mondja: „Eljöttem kérem, mert öntől szeretném megtudni, van-e tehetségem,” (holott a szöveg helyesen így szól: „mert önnek szeretném megmutatni, hogy mekkora tehetség vagyok!”)

A szakember helyzete viszont egyszerűen kínos. Mivel gyakorlott ellenmondó — hosszú évek folyamán lett azzá — máris tudja, hogy a jelentkező nem lehet tehetséges; de még nem mondja, hanem így szól: „nagyon megtisztelő... Tessék talán valamit szavalni, igen?... Bizonyára betanult erre a célra egy megfelelő — —” és köhécsel, leül és kiülteti arcára a várakozást életnagyságban. Többé-kevésbé biztatóan nagyképű.

Hát tessék, szavaljon valamit! — ismétli látható életuntsággal.

A boldogtalan tehetség szavalni kezd. Lámpalázasan, dadogva, rémesen.

A szakértő gúnyos kárörömmel hallgatja. És a tehetséget a végén szépen kidobják. Ha végig olvasnánk ma divatos színészeink és színésznőink névsorát, borzadva állapítanánk meg, hogy kiket akartak a szakértők B. listára tenni.

Mert mondjuk ki nyíltan: nem sokat érnek a vizsgák! A lámpaláz, félelem meghamisítja a legkülönb tehetséget is és siral-

Minden ember annyit ér, ahány nyelvet tud

Tolnai francia nyelvtana

abszolút modern, fonetikus alapokon épült és ezzel a módszerrel alkalmat ad azoknak a francia nyelv tudásának a megszerzésére, akik nincsenek megáldva a különleges nyelvtanuló tehetséggel. Ára az összeg előzetes be-
küldése ellenében bérmentes küldéssel 70 fillér. — Utánvétellel nem szállítjuk. Megrendelhető: a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány uca 12

Szép formás és egészséges lábak.

A lábfájások mintegy varázslúttásra megszűnnek!



Elegendő egy csekély mennyiséget a SZENT RÓKUS LÁBSÓ-ból egy-lavor meleg vízben feloldani, ezáltal balzsamos, tejszerű lábfürdő keletkezik, melyben lábait vagy 10 percig áztatja. Ezen idő után a lábak fáradtsága, égető érzése, bokák duzzadása pil-

lanatok alatt megszűnnek, úgyhogy egy számmal kisebb cipőt hordhat kényelmesen. A jótékony, oxigéndús víz behatol a pórusokba és a fájós, lestrapált lábak olyanok lesznek, mintha újjászülettek volna. A cipő nyomása, csuklófájdalmak elmúlnak, a tyúkszemek annyira megpuhulnak, hogy kézzel eltávolíthatók. A túleröltetett és legyengült lábak új erőt nyernek, fokozott teljesítményre képesek. Kapható drogériákban, gyógyszertárakban. Ha valahol nem volna, forduljon: SZENT RÓKUS GYÓGYSZERTÁR-hoz, Rákóczi út 70.

mas nyávgóssá és nyöszörgéssé változik a legszebb, legédőbb hang is a vizsga drukkjában.

Hogy a sok tévedés ellenére sem vesznek el a tehetségek, annak az a magyarázata, hogy az erő és tehetség érzése olyan önbizalmat ad, amely erősebb a lesújtó bírálatnál. A tehetség kiheveri a lesújtó kritikát és szívósan, fáradhatatlanul tör előre. És a legcsodálatosabb, hogy előbb-utóbb feltétlenül győz is, mert a legpechesebb ember életében is elérkezik az a bizonyos szerencsés félóra, amikor megfordulhat a sorsa, ha részen áll és megragadja az alkalmat.

És amint a tapasztalat mutatja, ez a legtöbbnek sikerül is.

Mert jól jegyezzük meg: az igazi tehetség aranyból van, az nem kallódhat el és nincs az a bűvész zsűri, amelyik el tudná tüntetni.

(mts.)



Vajon ki beszél a drót végén? És mit beszél? Nézd, légy őszinte és valld be, hogy néha halálosan fúrja oldaladat. Baráttal, barátnőddel együtt vagy egy szobában. Egyszer csak berregni kezd a telefon, barátod felemeli a kagylót, te csak a beszélgetés másik felét hallod. Mondjuk ilyesféleképpen:

„Á, te vagy az drágám... a víztoronyban... leütötte a barna golyóval... igen... ne mondd... szóval meghalt, képezem, hogy fog ennek örülni anyuka... igen drágám... viszontlátásra... Halló... igen...”

Hát barátom ismerd el, hogy ilyenkor sárgaságot kapsz a kíváncsiságtól és homlokodon kidagadnak az erek a nagy erőlködésben, hogy a beszélgetés másik részét rekonstruáld, hogy megtudd, mit beszélt a másik, a drót végén... Mert kérdezős-



ködni ugye nem illik? Hát kénytelen vagy kitalálni... Csakhogy! Ennek a kitalálásnak is megvannak a maga árnyoldalai. Például nem találsz ki az igazat.

Íme leírok egy esetet mindenki okulására... Bella addig kinozta férjét, míg beleegyezett abba, hogy elragadóan szép és új tweed kosztümjével mehessen el sétálni. Pedig zord volt az idő, a férj félt az áprilisi szélről, tehát otthon maradt.

A férj: csendesen és édesen unatkozik, miközben futólag észébe jut, hogy az édes Bella már a csincsilla bundával is gyakran járt egyedül sétálni. Ebben a pillanatban csengetnek.

— Á, te vagy az Bandikám, kezét csókolom Nelly... nini itt a kis pubi is... nahát, feleségem borzasztóan fogja sajnálni, hogy elmulasztotta legkedvesebb vendégeit. Gyertek be, Bella nemsokára hazajön... Nahát! Kolozsális!

A férj magában: Ez igazán nem járja, Bella persze megérezte a veszedelmet és elmenekült.

Közben a kis pubi összetöri a családi virágvázákat, Bandi a kis pubi számárhurujáról tart egy kínos szabadeloadást, Nelly vizslaszimattal megállapítja, hogy a harmadik szobában „bajos kis rendetlenség van” de ez náluk is így van, „nem tesz semmit”. Halálos unalom...

És most váratlanul megszólal a telefon. Követelően csilingel előttük. A férj boldogan felugrik, göresösen bekapaszkodik a kagylóba. Végre egy hang, amely szétszakítja legalább néhány pillanatra az ólmos unalom lidércnyomását.

Bandi és Nelly úgy csinálnak, mintha egyáltalán nem érdekelné őket a telefonbeszélgetés, közben megfeszített erővel figyelnek, kombinálnak, találgatják, ki lehet és mit beszélhet az a másik ismeretlen a telefóndrót tulsó végén. Ki az, akinek Béla azt mondja:

— Á, te vagy drágám?

És ezután a következő egyoldalú beszélgetésnek voltak tanúi Bandi, Nelly és a pubi, aki nem is leplezte kíváncsiságát.

— Á, te vagy az drágám! No mi újság?

— ???

— Ne ijesztgess... az új ruha?... Rémes! (egyre fokozódó izgalom remeg a hangjában). Az autóóó nekiment?? Miii?

— ???

— Milyen szerencséd van, én rögtön átadtam volna a szemtelen frátert a rendőrnök Közben kedves vendégeim vannak itt... Nem, nem ismered őket.

— ???

— Milyen kedves vagy, nagyon jól mulatok és nagyon sajnálom, hogy nem lehetünk együtt. Szeretném, ha itt lennél mellettem.

— ???

— Szent Isten! Haldoklik... azonnal rohanok... Hogy össze-vissza beszélek... nem jól értettelek... haldoklik... azonnal jövök... talán még lehet segíteni.

A férj vérbenforgó szemekkel magára kapja kabátját, sietve elbúcsúzik saját vendégeitől, kituszkolja őket az ajtón, néhány szóval megmagyarázza nekik, hogy egy hisztérikus betege hivatja sürgősen. Ötösével ugrik le a lépcsőkön. Egy pillanat — s már eltűnt a márványos lépcsőház távoli mélységében.

— Hát én megmondom kinek telefonált, ha éppen kíváncsi vagy rá, — kezdi Nelly. — Hát ha éppen tudni akarod, a régi szerelmének, Miának, a táncosnőnek. Még mindig veszi neki az új ruhákat... Szegény Bella ezt igazán nem érdemli meg. Pedig milyen csunya és vén már a Mia, direkt uborka-orra van.

— Tévedsz Nelly, Miáról szó sem lehet. Ne feledkezz meg arról a mondatról, amelyet barátunk megismételt: az autó. Ha tudni akarod, hogy mit jelent az a mondat: az autó nekiment — hát elárulom neked. Jenő barátom az utóbbi időben Görög Riának köszöntgetett az uccán és még hozzá igen forrón, tudod, annak a fiatal színésznőnek, aki mást sem csinál mostanában, mint autózni nappal... Világos, hogy csak Riáról lehet szó... Ria nekihajtott valakinek. Az új ruhaszámla persze megijesztette barátunkat.

— De ki haldoklik apuka, az a bácsi, akit Ria elütött az autóval, mert szemtelenkedett vele? — kérdi Bandi nyolcéves fia. — Biztos valami csunya befőrő volt, olyan, mint a szakácsnő szeretője.

— Ejnye fiacskám, ilyesmit nem szabad mondani, hol tanultad ezeket a csunya kifejezéseket?

— Persze az a hisztérikus beteg csak csunya kifogás volt, Ria elütött valakit és barátunk most fizetni fog. Látnod Nellykém, mennyire más vagyok én és te azért nem becsülz meg engem...

Most pedig lássuk a valóságot. Ki volt a drót másik végén? Mia vagy Ria? Kit ütött el az autó és ki haldoklik?



Bella telefonált. Egy öntözőkocsi lelocsolta az új kosztümjét, amint át akart menni az úton. Ezért felment a barátnőjéhez, aki a közelben lakik és ott szárítja meg a ruháját. Valamivel később fog hazajönni. Ezután Bella letette a kagylót, de férje nem... Mert a mentőötlet átvillant agyán. — Tovább beszélt... összefüggéstelenül, itt-ott szüneteket tartva. Így rázta le vendégeit. Meglehetősen ötletesen. Boldogan és megkönnyebbülten sétált az uccán, majd belépett az előkelő étterembe, ahol legénykorában sokszor vacsorázott. Hiszen felesége ugyanis csak később jön haza ma.

Majdnem hanyattvágódott. A harmadik asztalnál Bella ült egy birkózóbajnok külsejű úrral és a kifogástalan tweed kosztümben. (Egyoldalú telefonbeszélgetésből következtetésekkel levonni nem lehet.)

Kolozs Pál.





elmesélem magának azt a jellemző levélváltást, amely a napokban folyt le egy budapesti színházigazgató és Halmay Tibor, a Berlinben is elsőrangú magyar színész között.

A direktor és Halmay között annak idején igen nagy volt a barátság, amikor Halmay még pesti színész volt és az igazgató színházában játszott. Azóta Halmay a német fővárosban a legjobbak közé került és amikor a múlt héten új autót vásárolt, meg nem állhatta, hogy el ne küldje a fényképét volt pesti direktorának. A fényképen Halmay elegáns könnyedséggel ül az autó volánja mellett, alatta pedig ezek a dedikáló sorok vannak: „Kedves direktorom! Így néz ki egy berlini színész”. A direktor megkapta az elegáns dedikált fényképet,

pont május elsején, azon a napon amikor a gázsijfizetés miatt a legmélyebb ráncok dúlltak fel az arcát. És miután a kedves figyelmességet okvetlenül viszonozni akarta valamivel, lement a legközelebbi gyorsfényképészhez, egy perc alatt csináltatott ötven fillérért egy gyorsfényképet és mielőtt betette a borítékba, ráírta a következő sorokat: „Kedves Tiborkám! És így néz ki egy pesti színházigazgató”. Aztán elküldte Halmaynak. Ebben a levélváltásban pedig benne van a budapesti színházi helyzet fotográfiája.

— Jellemző.

— A nyári szezon aránylag korán fog az idén megkezdődni. Júniusban valószínűleg már több színházban a „Nyári szünet” című darab lesz műsoron. Sajnos. Viszont kilenc nyári színpad nyílik meg, beleértve persze a Budai Szinkört és Feldék városligeti színházát is. Lesz többek közt színház az Angol-park mellett, lesz színház a Margitszigeten, sőt egyéb zöld helyeken is kinyílnak a nyári kabarék. A kabaréről jut eszembe: a Terézkörúti Színpad viszont Salamon Bélával együtt turnéra megy, még pedig olyan turnéra, hogy csaknem három hónapig fog tartani. Egyébként a vidéki turnék első fejskéi Vaály Ilona, Kun Magda, Kertész Dezső és Sziklay József.

— Így, négyesben?

— Igen, így négyesben elszereződtek Szegedre, ahol ők játsszák a főszerepét a „Völegényem, a gazember” című operettnek. Onnan azután más városokba mennek vendégszerepelni, ugyancsak ezzel az operettel. Vendégszereplési körutat tervez Bárdos Artur színháza, a Művész Színház is, amely a „Tűzmadár”-ral szándékozik bejárni a vidéki városokat.

— Na, most közbe egy kis pletykát is kérek.

— Parancsoljon kérem. Ismeri azt a

A BUDAPESTI HIRLAP

vasárnapi képes melléklete
a magyar újságírás szenzációja

kedves szöke szubrettel, aki az utóbbi hónapokban csakis a befolyásos újságíró oldalán volt látható. A szubrett egy reggelen jeldultan jött be a próbára. „Mi bajod?” — kérdezték tőle ijedten. „Képzéljétek” — mondta felháborodva a szubrett, — „szakítottam vele.” A többiek a fejüket csóválták. „Ugyan miért?” A szubrett szeme szikrákat szórt: „Ugy bánt velem, mintha egy kutya volnék!” Sajnálkozó csönd. A szubrett folytatta: „Igen, mintha egy kutya volnék! Képzéljétek, hűséget kövelett tőlem!”

— Hát ez valóban hallatlan.

— No de nem ez az egyellen szakítás. A vigjátéki színésznő is úgy lélszámon esőkkentette a kedves színpadi szerzőt, hogy az azóta kábultan bolyong egyik kávéházból a másikba. Pedig a viszonyt hónapokig tartó fözés előzte meg. A szerző híres arról, hogy olyan meggyőzően tud beszélni, mint kevesen. Hónapokig beszélt bele a nőbe. Agyonbeszélte. Most, hogy a szakítás után búsan ült az egyik kávéházban, odalépett hozzá egy kollégája. „Ugyan ne búsulj” — mondta vigasztalóan, — „találsz te még ilyen nőt, amennyit akarsz. Hiszen nem is elsőrangú színésznő. Egészen másodrangú. És ami azt illeti, vannak még szebbek is...” A szerző bosszúsán legyintett a kezével: „Te naiv ember. Hiszen nem is a nő sajnálom. Hanem ha visszagondolok arra, hogy mennyi szép mondatom fekszik benne...”

— És mi újság filmkörökben?

— Talán a legérdekesebb, hogy a nagy világszenzációról, Ivar Kreuger

Abbáziában

a tenger partján ingyen fürdővel egy vagy két bútorozott szoba a molótól öt perenyire kiadó, szobánként 4 pengő 50 fillérért naponta. Ajánlatokat „Per indirizzo Lattuga, Abbazia, Meerschlossel” címre kérünk.



divat a
früchmann
kalap!

Király ucca 8. (az uclwarben)
früchmannet nincs!

életéről és haláláról egyszerre két filmet is készítenek. Az egyiket Németországban, a másikat Hollywoodban. Akar egyébként a filmről álmódzó kisasszonyok elriasztására néhány őszinte szót hallani Hollywoodról?

— Hogyne akarnék!

— Vicki Baum, a „Grand Hotel” híres írónője most volt Hollywoodban és levelet írt onnan egy budapesti barátjának. A levél természetesen a filmről szól. Ilyenek vannak benne: „Hollywood egy csatatér, amely a paradicsomban fekszik. Nincs nap harc nélkül. Harc a szerződésért, a szerepért, harc az intrika ellen, harc a bukás ellen, harc a kegyvesztettség ellen. És nincs nap, hogy valaki el ne essék ebben a harcban. És kérdés, hogy a győztesek boldogok-e? Még az okosok sem örülnek a sikerüknek, mert tudják, hogy holnapra őket taszítják le a többiek.”

— Na most egy kis hírt kérek arról, hogy kik lesznek jövő évre új színházigazgatók.

— Egyelőre csak cáfolatokkal szolgálhatok. A Belvárosi Színház épületének tulajdonosa részéről az egyik illetékes kijelentette, hogy a Belvárosi Színház még változatlanul Hellai Jenőké. Eppen ezért a színház bérletéről még senki más-

Aranyernél és az ezzel járó bél dugulás, repedés, kelés, gyakori vizeleti inger, derékfájás, mellszorulás, szívdobogás és szédülési rohamoknál a természetes „**Ferenc József**“ keserűvíz használata kellemes megkönnyebbülést eredményez. A belső bajok orvosai az igen enyhe hatású **Ferenc József** vizet sokszor mindennapi használatra reggel és este egy-egy fél pohárnyi mennyiségben rendelik. A **Ferenc József** keserűvíz gyógyszerárakban, drogériákban és fűszerüzletekben kapható.

sal nem tárgyaltak, hiszen Heltaiék fel se mondták a bérletet.

— Szóval minden egyéb? ...

— Minden egyéb egyelőre csak kombináció. Most pedig még egy jellemzőt a pesti viszonyokra. Az egyik színházban új darabra készültek és úgy volt, hogy az egyik szerepet a legmegfelelőbb, Sarkadi Aladár fogja játszani, akivel ez a szerep csakugyan szenzáció is lett volna. De az utolsó pillanatban a színház megvondolta a dolgot és nem Sarkadit szerződtette, hanem odaadta a szerepet egy olesó, de ismeretlen nevű tagnak. A darab harmadik előadására Sarkadi is el-

ment a színházba, hogy megnézze az előadást. A nézőtérén találkozik egy ismerőssel. „Mi az?” — kérdi csodálkozva az ismerős, — „hát te nem vagy a színpadon? Nem tévedés ez?” Mire Sarkadi egy gesztussal a nézőtérre mutatva, rezignáltan mondja: „Nem tévedés. Itt a nézőtérén, mint láthatod, nagyobb szükség van rám.”

— Elmés.

— Hát ami azt illeti, bohémiában el-métségben nincs hiány. Még a legszomorúbb esetek is kitermelnek egy-egy viccel. Így Márkus Alfréd, a külön népszerű zeneszerző esete kapcsán fel-említette valaki a Fészek-klubban, hogy Márkusnak igazán csak jóbarátai vannak a művésztársadalomban. Egyetlen kollégájával áll csak némi lelki ellentétben és pedig Ábrahám Pállal. Mire az elmésségéről ismert kiváló író közbe-szólt: „Hallottátok, hogy Márkus állítólag ki akar térni?” — „Ugyan miért?” — kérdezték a többiek. Mire az író megmagyarázta: „Azért, mert még halála után sem akar Ábrahám kebelén pihenni.”



Komoly színházi siker híre érkezett hozzánk Pécsről. Két fiatal és tehetséges szerző: Magyar Zoltán (balról) és Dán Tibor (jobbról) operettjét mutatta be a Pécsi Nemzeti Színház. A darab megérdemli, hogy Pestre fölkerüljön. Primadonnája: Viola Margit

PEREC A FILM

ROVATVEZETŐ: PÁN IMRE

ce az
egy
sodál-
agy a
Mire
mu-
léve-
l, na-

an el-
egszo-
gy-egy
különö
a fel-
hogy
van-
yellen
ellen-
Mire
közbe-
titólag
?" —
egma-
a után
enni."



Két év múlva Joan Crawford
lesz a legnagyobb filmsztár
— jósolják az amerikai
lapok
(Fotó M—G—M.)



Főzőverseny

Alpár Gitta és Gustav Fröhlich között Fiszont-latasra — így búcsúzott Fröhlich Budapesttől

Jöttek, láttuk őket és győztek Alpár Gittáék Budapesten. Régen nem fordult meg a pesti utcákon olyan boldog pár, mint *Alpár Gitta* és *Gustav Fröhlich*. Igaz ugyan, hogy itt sem annyira ók fordultak meg, mint amennyire a közönség fordult meg, utánuk.

Rajongók, vállalkozók, szerelmek és természetesen újságírók, fotóriporterek serege rohanta meg őket. Valóságos Fröhlich-járvány tört ki. Egyszerre öt nagymoziban játszottak Gustav Fröhlich filmet és kiderült, hogy nem vesztette el varázsát a nőknél, annak ellenére, hogy megnősült.

A szállodai szobában, fotográfusok pergőtűzében mesélik el megismerkedésük történetét:

— A berlini Filmballon ismerkedtünk meg — kezdik egyszerre. Azután Fröhlich veszi át egyedül a szót (úgy

látzik ő a hangadó a házasságban):

— Természetesen nem is kellett bennünket egymásnak bemutatni, de azért illedelmesen kezteséskoltam és megmondtam nevemet: Gustav Fröhlich. Amire Gitta így válaszolt magyarul: *Na ne mondja.*

— A bálon gyorsan összebarátkoztunk, annyira, hogy meghívtam Gittát másnap estére, egyik filmem premierjére. Megvallom, ezt pusztán azért tettem, mert meg akartam főzni.

Könnyű az ilyen filmisztárnak — gondolná az ember. Ámbár nem mindig. Próbálta volna Zoro vagy Huru a dolgot...

— A kölesönt természetesen huszonnégy órán belül visszaadtam — veszi át most a szót Alpár Gitta. A következő este az operában énekeltem és meghívtam *Gustl* az előadásra.

Igy mondja: *Gustl*. Mindenki így mondja Németországban. Mintahogy nálunk Fedák helyett Zsaszát mondanak.

Az opera ezúttal a mozi hatásos konkurensének bizonyult. Mert az érdekes *főzőversenyből* házasság lett.

*

Most két kényes kérdés következik. Az első:

— Miért halasztották el olyan sokszor a házasságot?

— Nem értünk rá — felelik. — A sok szerződés úgy megköti az embert, mint a rabszolgát. *(Sokan szerelnének akkor rabszolgák lenni.)* Azt pedig mégsem lehet — mondja Alpár, — hogy az ember délelőtt szabadságot kér a rendezőtől, elrohan az anyakönyvvezetőhöz, összeházasodik és azután megy vissza a stúdióba vagy színházba, a próbára.

Most végre szabadságot

kaptak. Autón indultak el az olasz Riviera felé és Velencében megálltak, mint nászutasokhoz illik. Velencéből jöttek fel, természetesen ismét autón, Pestre. És autón indulnak vissza Berlinbe. Szép túra!

Fölteszem a másik kellemtelen kérdést:

— Ki a nagyobb sztár a házasságban?

— A mi házasságunkban nincsen sztárrendszer — felelik vidáman.

— Még nem veszekedtek?

— Csak viccből.

— Tsak fiice — mondja Fröhlich, aki egyébként szorgalmasan tanul magyarul. Ich weiss schon, dass ungarisch sehr schwer ist — idézi a népszerű német kuplét.



— Ha a magyar nyelv is ilyen könnyű lenne, mint te — mondja Gustav Gittának, — akkor nagyon jól bírnám.



Szegény asszony, nincs neki mit felvennie
(Hajnal István felbétélei)

A kérdések és feleletek természetesen nem következnek ilyen simán. Közben fotóriporterek dolgoznak, a telefon állandóan csenget és az úras minden percében bejelent valakit, aki kiinn vár. Csak a familia, a kedves Alpár bácsi és Alpár mama, azután Alpár Gitta sógor-nője, majd néhány újságíró és filmember: Székely István, a rendező és Court

Courant, a Megszólalt a szívem operatőrje léphetnek be. Később az egész társaság levonul a bárba, át kell adni Gittát és Gustit a hódolók és barátok seregének. Fröhlich rögtön a zenéhez lép és a *Sáros az uccátokat* huzatja magának. A vendégek tomboló tapsban törnek ki és követelik, hogy Alpár énekeljen valamit. Gitta végre elénekel nekik, egészen csodálatraméltó szépséggel és kedvességgel, egy dalt.

A multság nem tarthatott soká, a Fröhlich házaspárnak nem volt ideje mulatni Budapesten. Tudniillik annyi helyre hívták őket, hogy sehol sem maradhattak. A filmklub vacsoráján is csak egy órát tölthettek; éjjelfelé érkeztek és valamilyen éjjel után Fröhlich felállt és bejelentette:

— Kérem, éjjeli egy óra van... én fiatal házas va-



Egy kis multság a bárban: Alpár Gitta, Gustav Fröhlich, Couri Courant, a Megszólalt a szívem operatőrje, mellette Alpár Gitta sógora és szülei, hátul Várdal René, Külu Károly és Brodszky Miklós

(Hajnal felé)



hennünket, hogy osszuk szét olvasóink között. Tessék tehát levélben jelentkezni: a jelentkezők között osztjuk szét a hűsz szép fényképet (Aldor felvétel)

gyok... haza kell mennem családot alapítani...

Egész sereg külföldről hazatért magyar filmhíresség találkozott most Budapesten: Alpár Gitta, Fejős Pál, Székely István és végül hazaérkezett Verebes Ernő is. Verebes, akinek hónapokon át vőlegény-hírért keltették, mindjárt be is jelentette:

— Most már elhiszik, hogy nem vagyok Alpár Gitta vőlegénye...

Elhiszük.

Elutazásuk előtt még egyszer beszéltünk velük. Fröhlich, akül Alpár szorgalmasan tanít a magyar nyelvre, most már magyarul búcsúzott:

— *Fiszont latasra* — mondta — *nadzson bollog Budapesten.*

Üdvözlését és ezt a képet küldi Gustav Fröhlich a Délibáb olvasóinak. Átadott nekünk hűsz ilyen képet és megkért

Beérkeztek az első fényképek a Délibáb filmpályázatára

Itt közöljük az első képeket, amelyek a Délibáb filmpályázatára beérkeztek. — Mondanunk sem kell, hogy igen nagy érdeklődés nyilvánult meg mingyárt az első napokon, nemcsak a filmszerepek, de az ingyenfényképek iránt is.

Eppen ezért arra kérjük olvasóinkat, hogy akkor, amikor az ingyenes fényképfelvételre jogosító utalványért megjelennek, hozzanak valamilyen fényképet magukkal, amelyről legalább fogalmat alkothatunk filmarcukról. Ha a kép nem jó, a fényképutalványt természetesen kiadjuk.

A következőkben elismételjük a filmszereplés egyszerű feltételeit:

1. A Délibáb választja ki a Magyarországon készülő Ufa-filmek statisztériáját és kisszereplőit.

2. Leszögezzük, hogy a statiszták kizárólag a Délibáb olvasói közül kerülhetnek ki. Az Ufa tehát ezekre

a szerepekre csak a Délibáb útján fogad el jelentkezést.

3. A jelentkezők beküldik fényképeiket a Délibáb filmrovatához. A kép hátára kérjük feljegyezni a nevet és pontos címet. Név helyett jellege is megadható.

4. A képeket a lapban közöljük. Mindenki írja fel a kép hátára, hogy a közlésre engedélyt ad.

5. AKIKNEK NINCS JÓ FÉNYKÉPÜK. AZOKRÓL A DÉLIBÁB SAJÁT KÖLT-SÉGÉRE CSINÁLTAT UJ FELVÉTELEKET.

6. Fényképészműteremhez szóló teljesen ingyenes és költségmentes utalványt a Délibáb filmrovata ad ki minden kedden és pénteken 12 és 1 óra között szerkesztőségünkben (Dohány ucca 12. Tolnai-palota).

7. A beérkezett képek fölött az Ufa, a Hunnia és

a Délibáb vezérkarából álló zsűri dönt.

8. Akiket a zsűri kiválaszt, azok meghívót kapnak a Hunnia-filmgyár stúdiójába, ahol személyesen is megjelennek a zsűri előtt. A zsűri elnöke a Berlinből Budapestre érkező német főrendező. Itt történik azután a szereplők végleges kiválasztása.

Tessék tehát pályázni. Az első filmszerep: talán út az érvényesülés és karrier felé.

Jobbra: Blazovsky Rudolf

Leny: Blazovsky Károly



Fazekas Sári
(Jeney fotó)



Leny:
Ábránovieh Anna
(Astoria fotó)





MÁJUSI VIRÁGZÁS
Ruth Telwyn

FILM ZEITUNG

BERLINTANULMÁNYOZZA AZ AMERIKAI FILM- PIACOT

Kiküldték dr. Marlin
Freudenthal New-Yorkba,
hogy lesse el az amerikaiak
titkait. Valószínűleg sikertül
neki.

DEWAN ATAM ANAND SHARAR :

India legnagyobb film-
producere Berlinbe érkezett,
hogy az európai filmipart
tanulmányozza. Néhány hí-
rességet mingyárt magával
akar vinni Indiába. Az indiai
filmipar sokkal nagyobb,
mint hinnénk. Gandhi ugy-
látszik nem tiltja híveinek
a mozit.

FILM UJSÁG

MI UJSÁG A MAGYAROK KÖRÜL ?

KORDA SÁNDOR hozzá-
kezdett első saját vállalko-
zásában készülő filmje fel-
vételeihez. Címe : *Wedding
Rehearsal*. Nem maga ren-
dezi, hanem *Leontine Sagan*,
a *Lányok az intézetben* ren-
dezőnöje. Korda Sándor ve-
zeti a produkciót.

BÁRSONY RÓZSI Sankt-
Moritzba utazott *Willy
Fritsch* társaságában. *Bo-
tond ötlel* című filmjük
külső felvételein dolgoznak.

BÁNKY VILMA New-
Yorkban van. Az egyik
rádiótársaság lépteti föl.

MENNYI SZERELEM KELL EGY EMBERNEK ?

Olyan kérdés ez, amire
nagyon nehéz felelni. A kü-
lönös címet *Gerhard Menzel*
adta egyik regényének. *Eli-
sabeth Bergner* most filmre
viszi az érdekes témát. A
filmből talán megtudjuk...

A LEHÁR-FILM :

Es war einmal ein Walzer
— *Volt egyszer egy valcer*
mindhárom főszereplője ma-
gyar. A primadonna: *Eggert
Márta*, a férfi fősze-
replő : *Rolf von Goth*
és a komikus : *Verebes Ernő*.

Május első felfedezettjét: *Ruth
Hallt* szemben és profilban is
bemutatja első fényképe



NG
OZZA
FILM-

Martin
orkba,
kaikak
ikerül

ND

film-
ezett,
ipart
y hí-
gával
ndiai
yobb,
gy
einek

ELL

mire
kü-
enzel
Eli-
mre
. A
...



GEORGE ARLISS
Egy ember aki Istent játszott
című filmjével a szezon leg-
nagyobb színészi sikerét aratta

CINEMA MONDE

RENÉ CLAIPT,
a franciák legnagyobb film-
rendezőjét orosz és amerikai
szerződéssel kínálták meg.
Clair most nyilatkozott és
kijelentette, hogy Párizs nem
engedi őt sem Moszkvába,
sem Hollywoodba.

SCREEN NEWS

**MOST KERÜLT NYIL-
VÁNOSSÁGRA A JÖVŐ-
ÉVI AMERIKAI PRO-
DUKCIÓ STATISZTI-
KÁJA. ESZERINT A PA-
RAMOUNT 65, A METRO
50, A FOX 48, A WARNER
BROS—FIRST NATIONAL
70, AZ R. K. O. RADIO
PATHÉ 48, AZ UNIVER-
SAL 26, A COLUMBIA
26 ÉS AZ UNITED AR-
TISTS 16 FILMET FOG
GYÁRTANI.**

**EZ ÖSSZESEN HÁROM-
SZÁZNEGYVENKILENC
FILM.**

**NÁLUNK: AZ IDEI
PRODUKCIÓ LEGJOBB
ESETBEN NYOLC FILM
LESZ. A KÖVETKEZŐ
ÉVRE MÉG NEM LEHET
TERVEKET ÁLLITANI.
ÉS MÉGIS MEG LEHE-
TÜNK EGYELŐRE ELÉ-
GEDVE...**

CASTLE SOUND PRODUC- TIONS LIMITED

A C. S. P. L. új angol
milliósi filmvállalat neve. Há-
rom nagy műtermet vettek
meg és alakítanak át hangos-
filmre, Londontól tíz mér-
földnyire. Alaptőkéjük csak
tizenötezer angol font
(négy százötvenezer pengő),
de százezer font hitel áll
a produkció rendelkezésére.
Angliában nagyon komo-
lyan folyik a munka!

IGY MI IS SZERETNÉNK TÖNKREMENNI!

*A világ minden lapja írta
a Fox-studiók válságáról.
Megírták azt is, hogy Wil-
liam Fox, a filmkirály tel-
jesen elveszítette vagyonát és
a studiók idegen kézre kerül-
tek. Most kiderült, hogy a
tönkrement Foxnak még min-
dig ötvenmillió dollár va-
gyona van. Így sokan szeret-
nének tönkremenni...*

A FRANCIA STUDIÓK
TÖBB MINT HUSZONÖT
SZÁZALÉKA ÁLL. ADHA-
TUNK EGY JÓ TANÁCSOT
A FRANCIAÉKNAK: JÖJ-
JENEK MAGYARORSZÁG-
RA FILMET GYÁRTANI:
ITT OLCSÓBB!

**FILMEXPEDICIO INDULT
SZIÁMBA**
Egy kultúr- és két játék-
filmet pergetnek le az ikrek
híres hazájában.

**ÖTMILLIÓ PEZETA A SPA-
NYOL HOLLYWOODÉRT**
Aranjuez mellett akarják
felállítani a spanyol Holly-
woodot. Modern hangosfilm-
studiók építését kezdték meg.
Ötmillió pezetát irányoztak
elő a költségekre.



EGY ÉRDEKES FILMSZINÉSZ-PÁR:
Una Merkel és híres kutyája, Zip

Az első májusi szerelem

Hollywoodi tudósítónk örömmel jelenti: a filmstúdiók körül megszületett az első májusi szerelem.

Megszoktuk, hogy a saját külön tudósítók gyakran jelentenek lapjuknak levélben, sürgönyben vagy telefonon valamit. Ez az első tudósítás azonban, amelyet örömmel jelentenek. Ne is csodálkozzunk ezen, hiszen tavasz van, május, a jelentés szerelemről szól és ilyenkor a jegesmedvék is mosolyognak az északi sarkon.

Keep smiling! (kip szmájling) — mondják az amerikaiak és ez annyit jelent magyarul: Tessék mosolyogni! Mióta pedig egyre kevesebben mosolyognak, azóta egyre gyakrabban mondják.

Örülünk tehát a májusi idillnek, amely a filmváros forgatagában született. Mosolyogjunk és ha lehet csináljuk utánuk (mindkét dolgot: a filmvárosi forgatagot és az idillt is).

A szerelmi jelentés Anita Pageről és Robert Youngról szól. Szerelmi jelentésről és nem szerelmi vallomásról van szó. Vallomások talán ma már nincsenek is. Az ember ma már csak az adóhivatalnak vall — és így a szerelmi vallomás átalakult szerelmi bevallássá. A dolog elég stílusos, hiszen a férfi mindig gyakran adózott bámulattal a nőnek.

Azt pedig leszögezzük, hogy Anita és Robert bevallják...



Az első májusi szerelmespár:
Anita Page és Robert Young
(Fotó Metro—Goldwyn)



Különben erről tanuskodnak a képek. Mint látjuk, az amerikai nőknél ez a dolog egészen másként megy. A szerelem nálunk a flörtnél kezdődik és az anyakönyvvezetőnél végződik. Náluk a felvevőgép előtt kezdődik.



Minden külön értesítés helyett : egy fénykép...

Anita Pagenek különben sincs semmi oka a titkolózásra. Elvégre, ha júniusi, júliusi, augusztusi, szeptemberi, októberi, novemberi, decemberi, januári, februári, márciusi és áprilisi szerelmeit bevallotta — *miért ne vallaná be a májusit is?*

A víz, a strand, a fürdőtrikó és a napsütés kedvez a szerelemnek. Anita és Robert idillikus jelenetei is a strandon játszódnak le. A losangelesi tengerpart közönsége tehát érdekes filmjeleneteknek lehet tanuja, amilyen okos és kitanult ez a közönség, egy-egy jókedvű csók láttára talán elfordul és így szól:

— Nem szeretem a happy-endet.

És nem hiszi el a csókot, amit saját szemével lát, mert azt hiszi, hogy csak reklám. (p. 1.)



Az első májusit veszekedés : Anita Page és Robert Young között

Megnyitjuk a Délibáb hangosfilmiskoláját

Előrebocsátjuk, hogy ebbe az iskolába senkinek sem kell eljárni: mégis mindenki megtanulhat benne mindent és kitűnően végezheti el a tanfolyamot. Ebből alighanem kitalálták azt, hogy a tanítás a Délibáb hasábjain fog lefolyni, az előadásokat itt fogjuk közölni a filmrovatban. A Délibáb hangosfilmiskolájában tehát nem kell tandíjat fizetni! Ami nagy előny.

Lesz azután ennek az iskolának még egypár előnye. Igy elsősorban az, hogy nincs a világon még egy hangosfilmiskola, amelynek olyan előkelő tanári kara volna, mint nekünk. S hogy mingyárt néhány példát mondjunk:

a rendezésről Fejős Pál, a világhírű magyar filmrendező fog előadni, de ugyanakkor egy-egy leckét ad a filmrendezés tudományából Lubitsch, René Clair, Cecil de Mille és W. S. van Dyke.

Ezzel a névsorral már előre eleget árultunk el hangosfilmiskolánk komoly céljairól. Természetesen a többi szakon is hasonló a helyzet:

a filmjáték tanára Beregi Oszkár, a színészet nagymestere; de el fogják mondani színjátszó tapasztalataikat, tanácsaikat, sőt titkaikat Emil Jannings, Greta Garbo, Marlene Dietrich és a magyar hangosfilm két új sztárja: Dayka Margit és Kabos Gyula is.

Mindenkinek figyelmébe ajánljuk tehát a leckéket. Végig fogunk menni a hangosfilmgyártás minden titkán, tudományán. És akik komolyan foglalkoznak azzal a tervvel, hogy a hangosfilmprodukciónál hatalmas tömegeket foglalkoztató műhelyeikben helyezkedjenek el, azok nem fognak tájékozatlanul állni a stúdiók kapuja előtt, ha azok egyszer megnyílnak előttük. Akik pedig pusztán érdeklődésből vagy tudásszomjából *iratkoznak be*, azok is elmondhatják majd a leckék végén magukról, hogy otthonosak abban a világban, amelyben mindenki szeretne otthonos lenni és emellett szórakoztató olvasmányokkal egészítették ki műveltségüket.

Külön felhívjuk természetesen a hangosfilmiskolára azok figyelmét, akik résztvesznek a Délibáb filmpályázatán és akik a budapesti Ufa-filmek kis-színészei és statisztái között talán szerepet kapnak. Foglalkozzanak komolyan az előadásokkal.

Minden héten egy-egy leckét fogunk közölni. Miután pedig tanáraink nagy része külföldön: Berlinben, Párizsban, Hollywoodban dolgozik, nem tarthatunk be pontos tervet. Aszerint fogják egymást fölváltani a rendezésről, filmírásról, játékról, make-upról, díszletezésről, az operatőr munkájáról szóló előadások, amint azok szerkesztőségünkbe beérkeznek.

Levélbeli érdeklődésre — minden új felvetett kérdéssel kapcsolatban — szívesen válaszolunk. Amennyiben szükséges, a levelet továbbítjuk az előadó tanárhoz. A borítékra azonban kérjük okvetlenül feljegyezni: *Hangosfilmiskola*.

Az első előadást már a jövő héten közöljük.



WILLY FRITSCH MINT ASZFALTBETYÁR
AZ URÁNIA MÁRVÁNPALOTA KÖVETKEZŐ UJDONSÁGÁBAN ;
PARTNERNŐJE : CAMILLA HORN

Uránia márványpalota; Az aszfaltbetyár

(Ufa fotó)

FILMREJTÉLYEK?

Miután az elmúlt hetekben a harmadik ingyenes filmmatiné ezer mozijegyét osztottuk szét, csak most közöljük a „Délibáb” 14. számában megjelent filmrejtély megfejtését. A színesnő, akinek van szíve: *Lillian Harvey*.

A két mozijegyet *Schmidt Mária, I. Horlthy Miklós út 34.*; a könyvjutalmat *ifj. Androwiczky Sándor városi adóoszt., Szeged, Tóótz uca 9* nyerte.

Az ingyenes mozielőadások szinte hihetetlen mértékben megnövelték a filmrejtélyek megfejtőinek számát. Eppen ezért mi is megnöveljük a filmrejtélyek megfejtéséért járó jutalmak számát. Arra is gondoltunk, hogy a budapesti premierzongorákba szóló ingyenjegyeket vidéki olvasóink nem vehetik igénybe; a mozijegyeken kívül ezért még három más díjat adunk ki. Amennyiben az érdeklődés még tovább növekszik, megint újabb jutalmakat fogunk kitűzni.

A jövőben tehát a következő díjakat adjuk ki minden héten:

1. DIJ:

két ingyen mozijegy az egyik előkelő pesti premierzongorába;

2. DIJ:

ugyancsak két ingyen mozijegy egy előkelő premierzongorába;

3. DIJ:

Greta Garbo nagyalakú dedikált fényképe;

4. DIJ:

Beregi Oszkár dedikált fényképe;

5. DIJ:

értékes könyvjutalom.

Azok, akik a harmadik, negyedik vagy ötödik díjra pályáznak, írják meg, hogy kedvező döntés esetén a

három közül melyiket küldjük el nekik.

NÉHÁNY FONTOS FIGYELMEZTETÉS A FILMREJTÉLYEK MEGFEJTŐI SZÁMÁRA:

1. Főlöszleges levélben küldeni a megfejtéseket. A levelezőlap portója olcsóbb! Tessék tehát áttérni a levelezőlapokra.

2. A megfejtéseket a „Délibáb” könyvesboltjában (*Dohány uca 12, Tolnai-palota*) le lehet adni.

3. Végül: a rejtvényképet nem kell csatolni a megfejtéshez, tehát azt nem kell kivágni. Kár a lapot ezért megcsontítani.

Most pedig: szerencse fel! Gyors egymásutánban mindenkire sor kerül a díjak kiosztásánál.



KI EZ A TITOKZATOS FILMSZTÁR?
A helyes megfejtések jutalma a cikkben felsorolt öt érdekes díj



Charlie Hudnut milliomosju az uccán megismerkedik egy vöröshaju leánnyal, Eleanorral. Hevesen ostromolja a leányt, de egyszerre titokzatos üzenet kap egy ismeretlen szép asszonytól. Az üzenet két szó: Fekete posta. A figyelmzetés ellenére is csapdába esik és a titokzatos banda végez vele. Két nő beszél:

— Valami rémes dolog történt Miller kastélyában és a hatalmas filmcár már majdnem megőrült az izgalmaktól, amikor ez a nő gyorsan, de kitűnően elsimította az ügyet. Valami kokaincempészbanda garázdálkodott Hollywoodban és egész Kaliforniában és a banda székhelye Miller kastélya volt. A rendőrség éveken keresztül tehetetlen volt a bandával szemben és amikor főbb gyilkosságot is elkövettek, ez a nő... Várjál csak, hogy is hívták?... Ja igen, Barbara Colton, szépen lefűlelte a banda vezérét... A lapok keveset írtak erről a dologról, de tudod, Hollywoodban semmi sem marad titokban. A rendőrfőnök személyesen gratulált a nőnek... Aztán egy napon kiderült, hogy Miller feleségül vette kisleányának házitanítónőjét... Ez aztán szerencse!... Hány száz fiatal, szép leány sóvárgott a filmcár után és egy napon jött ez a szürke nő és puff!... Millernek majdnem annyi vagyona van, mint Fordnak!...
— Még ma este a közelébe férközöm! — mormogta a fiatalember és tovább játszott a ruffasztalnál.

Hobart Millert és feleségét egy sereg ember vette körül és mindenki udvariaskodott velük. A filmcár azonban nem volt hajlandó a társasággal szóba állni és ezért barátságos fejbőlintással elbúcsúzott a férfiak és nők nagy csoportjától.

— Jó mulatást, lányok és fiúk! — mondta és felesége mellett végigsietett a süppedő

szőnyegekkel borított és ragyogóan ki-
világított folyosón.

— Kimenjünk a teraszra, Barbara? —
kérdte gyöngéden feleségétől.

— Ki! Bárhova, de ki! Nem bírom ezt
a rettenetes füstöt, őrlítő zenét és forrósá-
got! — gyorsan belekarolt a férjbe. — Nem
értem ezeket az embereket. Egész héten dol-
goznak, izzadnak a stúdiók fülledt levegőjé-
ben és szombaton, vasárnap, amikor ezer
alkalmuk lenne arra, hogy a szabad levegőn
legyenek, amikor pihenhetnének, akkor itt
ebben a házban, füstben, zajban, fullasztó
levegőben egymás mellé zsúfolódnak...

Hobert Miller nevetett:

— Hát persze, de ők más emberek! Kevés
bennük a józanság és gyorsan élnék!...
Olyanok, mint a film!... Ragyogóak, fél-
óra alatt leperegnek és vége! Minden percet
kihasználnak, mert tudják, hogy ez az élet
úgy sem tart sokáig... Holnap más sztárok,
más királyok jönnek a filmhez és őket min-
denki elfelejti... Én sohasem tartoztam
közéjük, hiszen üzletember vagyok és engem
csak üzleti szempontból érdekel a film, de
azért megértem őket és elnézem ezer hibá-
jukat. Egyik bűnösebb, rosszabb, irigyebb,
gyűlölködőbb, mint a másik, de azért majd-
nem mindegyik jó fiú, jó leány. Irigykednek
egymásra, féltékenyek, de ha valamelyikük
komoly bajba kerül, akkor odaadnak neki
utolsó szál ingüket is...

— Én sohasem tudom megszokni őket...
Olyan különösek!... Nem szeretem a tár-
saságukat!...

Édes és Décsynél lehet kapni a leg-
jobb és legolcsóbb
írógépeket (Már negyven pen-
gőtől)
VII, Akácia uca 13 szám

— Tudom, éppen ezért csak a legritkábban hívom meg őket magamhoz vagy vislek középük... Ami pedig a szabad levegőt illeti, ne hidd, hogy nem szeretik. Holnap reggel mind a strandon lesznek vagy csónakban ülnek... Minden sportpálya zsúfolt lesz... Nézz oda ki, azok ott mind filmszínészek!...

Széles, hatalmas teraszra értek. A buja pálmakerten túl a Csendes-óceán hullámai nyaldosták a partot. És a hullámok tetején száz és száz lampionos csónak. Az enyhe szél gramofónzenét, dalfoszlányokat, édes gitármuzsikát sodort feléjük. Néha elpöfögött a távolban egy-egy motorcsónak vagy feltűnt a holdas esteben egy karesú vitorlás. Ugy suhantak el a víz fölött, mint a sirályok... Itt-ott felbukkant egy méltóságos külsejű jacht és kerek ablakszemeivel megvilágította az óceán fekete vizét. A fedélzeten estélyi ruhás nők és férfiak táncoltak... Mindenütt piros, kék, sárga, zöld és lila lampionok vibráltak és olyankor felrepült a magasba millió csillagot okádó rakéta... Olyan volt az egész, mint egy tündérmeséből kitépett illusztráció. Sejtelmes, valószerűtlen, édes...

Egy tovasuhanó, elmuló gyönyörű karnéval...

Miller a márvány mellvértre könyökölt, felesége melléje simult és vállára tette a kezét.

— Nézd, ezek is ők! — mondta rekedten Miller. — Filmszínészek, színésznők... A fiatal kezdők csónakban ülnek, a hatalmas sztárok jachton mulatnak. A csónakokban kis szerelmek szövődnek... A szerelem szombat este kezdődik és vasárnap este befejeződik... Fullasztó, szívdobogtató csónokok csattannak el a lampionok alatt, egymáshoz tapad két fiatal test... részegítő zene szól... édes, bolond dal a szerelemről, amely mindig, mindenütt egyforma és amely örök... Ott, azokban a csónakokban nincs film, nincs Hollywood, nincs szerep, nincs rivális, nincs rendező... csak álmok vannak... Vasárnap este elválnak egymástól és ki-ki megy a saját útjára... Hétfőn kezdődik a film, a mohó, falánk film vertékes hétköznapja...

— Hobart! — suttogta Barbara. — Te nemcsak üzletember vagy, hanem költő is. Miller nevetett:

— Öreg költő, akinek verseiben dollár a rím és akinek a munka adja a ritmust... Jó Barbarám, csak szívem van és nem tehetek arról, hogy ilyen holdas esteiken, itt a Csendes-óceán partján megérezik rajtam, hogy hűvem is dobog valami...

— Csaszi, hadd csókoljalak meg!...

**Mindenkit érdekel!
Mindenki olvassa!**

A 8 ÓRAIŰRSÉG

szenzációs új cikksorozata:

**Az Orczy-ház
rejtelsei**

Egyes szám ára:



6

FILLÉR

8 ÓRAIŰRSÉG

— Édes vagy!... Ha nem találkoztunk volna akkor... ma már összeroppant, keserű ember lennék, de te visszaadtad az életkedvem... megfialodtam melletted.

— Te meg megmutattad nekem, hogy mi a boldogság... Ha nem emeltél volna magad mellé, még ma is valamelyik laboratóriumban görnyednék vagy egy vidéki iskolában tanítanék. Kíálthatatlan vénkisasszony lennék...

— Most pedig hódító fiatalasszony vagy!... Te, ha megcsalsz valami fiatal filmszínésszel, megöllek!...

Ezen mind a ketten nevettek és egymásba kapaszkodtak.

— Jaj, te medve, még összetörsz!... Olyan a karod, mint egy emelődaru!... Aztán vigyázzunk, valaki még meglát bennünket és azt hiszi, hogy fiatal szerelmesek vagyunk, akik idebújtak a kíváncsi szemek elől...

— Ez sem lenne nagy baj — felelte hangos nevetéssel Miller. — De mi lenne, ha valamelyik fotóriporter eldurraná magneziumát és holnap vagy holnapután valamelyik képelemben megjelene a kép, ezzel az aláírással: „A filmcár enyelgés közben...” Na látod, miért festetted az ördögöt a falra!... Ugy látszik, bent végre szünet állt be a táncban és tódulnak ki az emberek — egy kis erőgyűjtésre a további tánchoz...

Az elhagyatott terasz hirtelen benépesült. Kigyúltak a hatalmas színes fvlámpák és lombok közé rejtett fényszórók. Babaarcú nők pazar toalettokban és ragyogó ékszerekkel, férfiak estélyi ruhában, egyedül, párosan ellepték a teraszt. Kis lugasokba surrantak vagy letelepedtek a mahagóni padokra, a lámpák alatt...

Az éjszaka varázsa hirtelen eltűnt. Barbara fázósan összevonta a vállára terített nehéz kínai sál és urához simult. Miller szivarra gyújtott és feleségét egy padhoz vezette.

— Ne menjünk még, Barbara! — kérte.

— Maradhatunk még — felelte az asszony. — Remélem, senki sem csatlakozik hozzánk...

— Halló, Armstrong! Mi ujság? — kiáltotta Miller, amikor észrevette, hogy egy idősebb férfi tart feléjük. — Hol bújkált eddig?

— Ebben a pillanatban érkeztem Hollywoodból — felelte és mély meghajlással üdvözölte az asszonyt, a férfinak pedig melegen megrázta a kezét. — Ma egy kicsit több volt a dolgunk...

— Talán történt valami?

— Igen, valami átkozott dolog... Hat oldalt adtunk róla...

— Halló, Armstrong, vén fiú! Szépen vízben hagyta bennünket! Semmit sem ért nélküled a játék!

Ezt egy magas, barnabőrű férfi mondta, aki a pad felé robogott.

— Donaldo Perez, a hódító amorozó — mutatta be feleségének Miller a férfit. — Hírből biztosan ismered...

— „Egymillió asszony bálványa!” — mondta hangos nevetéssel a filmszínész és szenvedélyesen megcsókolta Barbara kezét. — „Az ellenállhatatlan mexikói!” — tréfálkozott az asszony.

— Ugy van! A mexikói, aki Kanadában látta meg a napvilágot és mivel barna volt az arcba, mexikóivá degradálták... És mivel a barna arcba déli szenvedély illik, szenvedélyes vagyok... De bocsánatot kérek, máris hívnak...

Két perc múlva már két tucat ember állt körül a padot. Regis Armstrong, a Hollywood Times nagyhatalmú szerkesztője vitte a szót.

— Képzelted, hogy szívesen jöttem volna előbb is — mondta Perez felé, — de ma később zártuk a lapot... Fél tizenkettőkor történt valami...

— Micsoda? — kérdezték kíváncsian többen.

— Elmondom, úgy, ahogy történt. Valamivel fél tizenkettő előtt a Western Avenue sarkán álló közlekedési rendőr különös autóra lett figyelmes. Ilyenkor szombaton — tudjátok — kisebb a forgalom és éjfélfele az Avenuen alig lézeng egy-két kocsis. A rendőr tehát már messziről észrevette, hogy sötét lámpákkal nagy, sötét kocsis közeledik. Olyan lassan ment, mintha aludt volna az, aki vezette. A Western Avenue kilométereken keresztül nyílegyenes, de azon a sarkon, ahol a rendőr állt, elhajlik. Az autó a járda mellett haladt és két perc múlva már a rendőr mellé ért. Elhaladt mellette, de a rendőr nem látta, hogy ki ül a kormánykerék mellett. Utána bámult, megcsóválta fejét és már éppen meg akart fordulni, ami-

Megérkezett Miss Pilavin

és a Nemzetközi Vásár nagyvendéglőjével szemben lévő Pilavin-házban mutatja be a Pilavin-fürdők hasznosságát. Ötletes mozgófénykép egészíti ki a közönség által legjobban látogatott pavillont.

kor szokatlan dolgot látott. A kocsit a fordulóban szépen felszaladt a járdára és nekiment egy pálmának. A rendőr futólépésben odaszaladt és meglepődve látta, hogy a kocsiból senki sem száll ki. „Részeg fickó lehet és biztosan elaludt a kormány mellett!... — gondolta a rendőr. — Majd felébresztem ökelmét!...”

A kocsihoz lépett és ekkor észrevette, hogy a vezető tényleg alszik. Kinyitotta az ajtót és — nem valami kíméletesen — megrázta a férfit. Az bizony nem ébredt fel. Erre még jobban rázta... A férfitest egyszerűen a rendőr karjaiba fordult. Meglepetten a földre fektette és föléje hajolt. Sárga, mozdulatlan arcba meredt. Egy fiatalember arcába. Amikor az archoz nyúlt, rémülten húzta el a kezét. Az arc jég hideg volt...

Az elbeszélést némán, visszafojtott lélekzettel hallgatta a teraszon álló társaság. Mindenki a szerkesztő ajkát leste. Tudták, hogy a meglepetés csak ezután következik.

— Csak nem volt halott? — kérdezte ijedt hangon egy fiús külsejű filmszínész.

— De bizony halott volt — felelte Armstrong.

— Ó, egy halott az autóban! — kiáltották többen.

— Biztosan szívszélhűdés! — szólt közbe valaki.

— Várjátok meg a végét!... A rendőr azonnal sípolt és elősiető társainak segítségével megvizsgálta a férfitestet. Azonnal látták, hogy halott. Revolvergolyó fúrta át a szívét...

— Revolvergolyó?...

— Tehát öngyilkosság!

— Nem, nem öngyilkosság — tiltakozott Armstrong. — Gyilkosság... Szabályszerű gyilkosság, úgynevezett *jómunka*... Közvetlen közlőről golyó a szívbe... Az első pillanatban a rendőrök is öngyilkosságra gondoltak, de miután a kocsiiban nem találtak fegyvert...

— Ki is eshetett útközben...

— Nem, a férfi nem úgy ült a kormánykerék mellett, mint aki öngyilkos lett... Különbösen is kevés vért találtak a kocsiiban... A gyilkosságot nem az autóban, hanem valahol másutt követték el és a gyilkosok aztán beültek a kormánykerék mellé és útnak indították... Az is lehet, hogy a gyilkos vezette a kocsit az Avenueig és csak ott engedte szabadjárá a kocsit... Mindegy, ez egyelőre nem fontos, mert részletkérdés... Sokkal fontosabb volt az áldozat személyazonosságának megállapítása... Jól öltözött, húsz-huszonkét éves fiú volt, határozottan a legjobb körökbe való... Kerek arc, szőke haj, hosszú szempillák, a bal

szem alatt egy anyajegy... hatalmas, széles vállú, kisportolt alak... Zsebeiben semmi. Egy szelet papíros nem sok, de ennyit sem találtak benne... Zsebkendőjében azonban monogramot találtak: C. H. Azonnal megindult a nyomozás és elsősorban azt akarták megállapítani, hogy ki az áldozat. Ez nem volt nehéz, mert az autó száma után a rendőrségen azonnal megállapították a tulajdonos nevét... A felfedezés megdöbbenítő volt... Nem is gondoljátok, hogy ki volt az áldozat...

— Kicsoda?

— Ne feszíts bennünket kőpadra!

— Ki vele! — kiáltották össze-vissza izgatottan.

— Én megmondom, ha megengedik! — szólt közbe most valaki halk hangon.

Mindenki megfordult. Hobert Miller felesége, Barbara Colton szólalt meg.

— Ugyan? — csodálkozott Regis Armstrong. — Honnan gondolja, hogy...

— Tudom! Charlie Hudnut! — volt a határozott válasz.

— Bámulatos, eltalálta — hökkent meg a szerkesztő. — De hát ez természetfölötti...

— Charlie Hudnutot, Otis Hudnut ékszerkirály fiát meggyilkolták?... Szenzációs!...

A hír futótűzként terjedt el a teraszon. A kis társaság tagjai pedig tágrameredt szemekkel bámultak a filmcár feleségére, aki megelőzve az elbeszélőt, bement a izgalmas történet csattanó poénjéért... Armstrong még most nem tudott szóhoz jutni, a többiek viszont össze-vissza kiabáltak: — Honnan tudta?... Honnan?... Mi-ből gondolta?...

Barbara azonban összevonta vállán a sálat, férjéhez fordult és közömbös hangon így szólt:

— Kísérj haza, Hobart, fáradt vagyok...

Miller felállt és felesége mellett megindult. Arcán megdöbbenés látszott. Nem értette a feleségét.

„Vigyázz, felvétel!...”

Claudia Perry negyedórán keresztül folyton beszélt és csak akkor tartott kis szünetet, amikor száját rúszta:

— Tudod, édesem, valami szédületes volt!... Akkor, amikor legtöbben voltak a strandon, kilépett a kabínból. Tudta, hogy mindenki őt nézi és — elképzelheted — milyen peckesen lépkedett a part felé. Vörös dressz feszült rajta... De hogy feszült!... Szemérmellenül!... Mingyárt utánavetette magát néhány öregebb úr... Aztán bájos mosollyal a vízbe lépett és úszni kezdett. Hirtelen éles sikoly hasított

bele a levegőbe... Mindenki feléje nézett, de — tudod, drágám — nem nagyon siettek oda, mert hiszen azt a trükköt már mindenki ismeri, hogy a part közelében váratlanul fuldokolni kezdünk! Tíz évvel ezelőtt még összeszaladtak az emberek, még feléje rohantak volna, hogy segítsenek a fuldoklón... le is fényképezték volna... és így egy kis reklámot kapott volna!... Ma?... Mondtam már, ugye, hogy csak éppen arrafelé néztek!... Hát tudod mi történt? Evelyn nem azért sikoltott, mert göresöt kapott a vízben, hanem azért, mert elveszett a trikója... Ott állt, kérek, trikó nélkül... Óriási feltűnés támadt!... Ha nem tudnám, hogy Evelynnek nincs miért dicsekednie az alakjával, hát azt mondtam volna, hogy direkt csinálta a dolgot azzal a trikóval, hogy néhány pillanatra magára terelje az emberek figyelmét, de jól tudom, hogy Evelyn, aki már nem mai gyermek, a világ minden pénzéért sem vetné le a trikóját... Sikolya tehát őszinte volt... Kettenhárman mingyárt odaúsztak, hogy megkeressék a trikót, de csak néhány rongyfoszlányt találtak... És egy perc múlva még ezek a foszlányok is elolvadtak a kezükben...

— Ne viccelj, Claudia — szól most közbe Claire Moore, aki barátónje mellett különben is csak nagyon ritkán jutott szóhoz. — Csak nem akarod azt mondani, hogy az olyan olvadós trikó volt, amilyenről már annyit beszéltek!

— De bizony olyan volt. Tegnapelőtt küldte valaki Evelynnek. Gyönyörű volt... Éppen olyan, mint bármilyen más szép fürdődressz, de ha ezzel a trikóval valaki a vízbe megy, akkor egy perc alatt úgy elolvad, mintha cukorból lenne! Eltűnik, mint a kámfor!... Valami francia találta föl, rengeteg pénzt keres vele, mert a férfiak szívesen megajándékozzák vele gyanutlan hölgyismerőseiket...

— Aztán mi volt?...

— Hát tudod, Evelyn nagyon megrémült és amikor észrevette, hogy mind többen tolongnak körülötte a vízben, ahelyett, hogy a víz alá bukott volna, a part felé igyekezett és végigszaladt a strandon a kabinja felé... Óriási botrány volt!...

— Ha nekem valaki fürdődresszt fog ajándékozni, előbb otthon beázatom a mosdóba és csak azután veszem fel...

— Ugyan, ahogyan én téged ismerlek, akkor is felveszed, ha biztosan tudod, hogy ilyen olvadós fürdőruhát kaptál...

— Már megint belém akarsz kötni!

— Mi az, hogy már megint!...

— Csend legyen, lányok! — szólta a vitába

egy öreg színész, mire mind a ketten elhallgattak.

A két kis filmszínész szorgalmasan igazította az arcát a kis kézitükörben és miközben körülöttük a filmstúdióban zúgott az élet és a munka, halkán tovább beszélgettek. Néha-néha, amikor valamelyik munkás vagy rohanó segédrendező elől félre kellett állniuk, megszakadt a pletykázás, de ehhez már hozzászórtak.

Frank Gibbons rendező reggel fél kilenckor kezdte meg a felvételeket, mert hétfőn sohasem tudott előbb rendes munkát kapni. A szereplők a szombati és vasárnapi „pihenéstől” kimerülten, későn állítanak be minden hétfőn reggel a filmgyárba és ilyenkor minden sokkal lassabban megy, mint máskor. Fél kilenckor megadta a jelt a felvételekre, de tíz perc múlva abba kellett hagyni a munkát, mert kiderült, hogy az egyik férfiszereplő hiányzik. Gibbons szünetet rendelt el és erre megkezdődtek a telefonálgatások. A hiányzó színészt sehol sem találták és ezért már felőrája állt a munka... A női sztár az öltözőbe vonult, a többi szereplők pedig vagy a stúdióban, vagy pedig az udvaron csoportokba verődve beszélgettek. Senkit sem igazgott a rendkívüli szünet, mert hozzászórtak a várakozáshoz. Egyedül a rendező izgult, aki attól félt, hogy a filmet nem tudja idejében befejezni és ebben az esetben megint szemrehányást kap a gyár igazgatóságától.

A munkások tovább dolgoztak. A díszletezők dekorációkat állítottak fel az egyik sarokban, a villanyszerelők a reflektorokat cserélték, az operatőrök szétterpesztett lábakkal ültek piszkos faladákon és egykedvűen pöfékeltek pipáikból.

— Mit szólsz Charlie Hudnuthoz? — kérdezte Claire Moore barátónjétól, amikor körülöttük kicsit alábbhagyott a zaj.

— Szenzáció!... Szombaton éjszaka tudtam meg a Beach Clubban, ahol éppen táncoltam... Senki sem tudja, mi történt... Charlie Hudnut mindenütt ott volt, ahol nők voltak, mert az öreg Hudnut mindent megengedett neki. Valósággal szórta a pénzt...

— Sajnos, nekem nem... Pedig...

— Tudom, tudom, mindent elkövettél, hogy észrevegyen, de nem kellett neki...

— Ne sértegesd!...

— Talán nem igaz?

— Csak te beszélj! Azt hiszed, nem tudom mit csináltál, amikor tavaly három hónapon keresztül nem kaptál szerződést!...

(Folytatjuk)



Ferró Pál levelei

Lucifer és Éva.

Levél: Hihelünk-e annak, amit a férfi lánc közben súg a fülünkbe?

Válasz: Nem. Mert valószínű, hogy amit mond, nem vallomás, hanem csak a zene alászövegezése. Kuplét gyárt vagy tangórefrént esnival: Aki komolyan szeret valakit, ezt kevésbé ingó állapotban is meg tudja mondani. Általában a férfi könnyebben lobbant vagy legalább is kevésbé felegyelmezett, mint a nő, hamar mond izzó szavakat, melyeket pillanatnyilag komolyan is érez, de később jön a kijózanodás, a hétköznapi hangulatba való visszazuhanás, amikor ezek a tüzes szavak már egészen idegenül esengenek fülében és még kevésbé van visszhangjuk szívében. A nő sokkal meggondoltabban vallja be érzéseit, viszont azoknak tartósságában ilyenkor komolyabban is lehet bízni.

Mimosa.

Levél: Ideális, rajongó szerelemmel viseltem egy férfi iránt, aki úgy látszott, hogy viszonzza érzéseimet. De hirtelen elhidegült. Egészen furcsa, rejtélyes eset történt. Ugyanis ismeretlen emberek kövekkel dobálták meg ablakát, gúnyos megjegyzéseket tettek, melyekben személyemre vonatkozó célzások voltak. Ezek az epizódok ideálomban azt a hitet keltették, hogy az izléstelen botrányokkal reám féltékeny férfiak rendezik és ezért tölem teljesen elhidegült. Én az esetnek lelki belege lettem, mert hiszen sejtelmem sincsen arról, hogy kik lehettek a tettesek. Nekem senkihez sincsen közöm, abszolút ártatlannak érzem és tudom magamat és mindent elköttem, hogy ezt megértessem és elhílessen a férjival, akít eszményképemmek tartok. De minden kísérletem hiábavaló volt, nem tudtam meggyőzni ártatlanságomról. Én ezt nem tudom elviseelni. Mit tegyek?

Válasz: Teljesen meg tudom érteni kétségbeesését, mert valóban az élet egyik legfuresább és legkegyetlenebb tragédiája, amikor annak a szemében tűnünk fel ártatlanul bűnösnek, akít valójában a legjobban szeretünk, akinek csak örömet és kedvességet szeretnénk okozni. Fájdalmas dolog, hogy emberek belelovalják magukat képzelt sérel-

mekbe és nem hagyják magukat meggyőzni. Ez így volt és így lesz, védekezés ellene ninesen. Ön meggyugtathatja lelkiismeretét azzal, hogy mindent megtett, esodát azonban nem produkálhat. Legyen hát erős, nyugodjon meg abban, hogy a vaksággal, elfogultsággal szemben ninesen védekezés. Az a fő, hogy saját lelkiismerete előtt felmentve és ártatlannak érzi magát. Járjon hát felemelt fővel, ne keserítse és ne gyötörje magát ilyen céltalan dolgokkal. Az a férfi Önt úgysem szeretne igazán. Mert aki valóban szerelmes, az nemesak a rágalmakat nem hiszi el, de még a valóban elkövetett vétkeket is siet menteni, szépiteni, sőt önmaga előtt letagadni. Ön tehát nem vesztett semmit.

Jucika.

Levél: Szerelmes vagyok a főnökömbé és ő is szeret engem, főnököm nőllen ember. A szerelem már közel két esztendeje tart és én nem járok sem társaságba, sem nem szórakozom, mert a világon egyedül csak ő érdekel. De az idő múlik és nem tudom, hogy mit tegyek? Megkérdezem, hogy mi a szándéka? Vagy menjek más állásba és próbáljak feladni?

Válasz: Minthogy főnöke független ember, jömeneteli vállalata van, kissé homályos úgy, hogy miért nem kérte még meg a maga kezét, ha a szerelmük kölesönös? A korkülönbség nem számít, mert egy még negyven éven aluli férfi és húszéves lány nyugodtan köthetnek házasságot. Tehát valóban az az egyetlen helyes megoldás, ha Ön nyílt színvallást követel, mert annak csakugyan ninesen semmi értelme, hogy fintarságának legszebb idejét egy bizonytalan jövőjü barátságra vesztgesse. A főnökszerelmek egyébként egy kissé mindig gyanusak. A fiatal lány ugyanis főnökében látja a legfőbb hatalmat, az energiát, természetesen az ő kedvét keresi, ingerli az a gondolat, hogy ahol mint alkalmazott teljesít szolgálatot, ott ünnö legyen. Szóval, ez a részint gyerekes, részint regényes elgondolás nagy szerepet játszik az ilyen szerelmben és éppen ezért vegye alapos vizsgálat alá érzését és kétség esetén legyen ereje a szakításhoz.

Sze
Ke
olvas
szere
beval
rövid
mely
nagy
dalm
lesz
szörn
datom
javár
rá 21
mit t
Ke
azt hi
lehet
kedve
keress
Eláru
dás é
odáig
a sze
játék,
labirí
komo
közös
ban c
vedés
akkor
idillé
Árp
Le
relmes
Tudom
kalana
Vá
Hiszer
útra l
olyan
előrelá
talans
boldog
hareba
esetben
inkább
kellem
akarati
Piros
Ön
együttá
Szerelm
kérdesi
keresser
ideálja
Vál
primitív
sülés.
egyetlen
kedés E
nőszülés
van, ml

Szeretek egy kislányt.

Kedvesebb és naivabb levelet még alig olvastam, mint az Önét. Azt írja, hogy szerelmet vallott egy 18 éves lánynak, aki bevallotta, hogy ő is szereti Magát. De röviddel e vallomás után levelet írt magának, melyben bocsánatkérések között vallotta be nagy titkát, nevezetesen azt, hogy ő fogadalmat tett, miszerint 21 éves koráig nem lesz szerelmes senkibe. Ön utána járt a szörnyű titoknak és megtudta, hogy a fogadalmom igaz és azt ideálja egy másik fiú javára tette, aki arra kérte, hogy várjon rá 21 éves koráig. Most Ön azt kérdezi, hogy mit csináljon?

Kedves uram, ha Ön még ott tart, hogy azt hiszi, miszerint a szerelmet fogadalmakkal lehet szabályozni, akkor ez olyan derűs és kedves fiatalosra vall, hogy azt ajánlom: keressen egy kevésbé bonyolult másik ideált. Elárulom azonban, hogy még igen sok esalódás és kiábrándulás fogja érni, amíg végre odáig jut, hogy felismeri a nagy igazságot: a szerelem nem romantika, nem gyerekes játék, sem a kényszer neurozisok szövevényes labirintusa, hanem egy szellemileg érett, komolyan dolgozó férfi és nő szövetezése közös életecélok megvalósítására. Ezt azonban csak sok tanulás, tapasztalás és szenvedés után ismeri fel az ember. Viszont akkor a szerelem gyötrelmes pokla derűs, idillé változik.

Árpa-rozs.

Levél: Házasságom boldogtalan. Szerelmes vagyok egy két évvel fiatalabb férfiába. Tudom, hogy ideálom ezt a szerelmet csak kalandnak tekintni, de mit tegyek?

Válasz: Nagyon szomorú levél ez. Hiszen világos, hogy Ön a leghelytelenebb útra lépett. Egy boldogtalan szerelmet egy olyan mássikkal akar felesérelni, amely előreláthatólag még több gyötrelmet, nyugtalanságot ígér. Mire való ez? Egy nagy boldogságért, új életlehetőségért érdemes harrba szállni, de hát llyesmiről ebben az esetben szó sincsen. Fordítsa hát erejét inkább arra, hogy mostani helyzetét tegye kellemesebbé. Egy kis asszonyi ügyességgel, akaraterővel menni fog.

Piros rózsá.

Ön fivére üzletében van alkalmazva, aki egyúttal gyámja is. Még csak húszesztendő. Szerelmes, a fivére ellenzi a házasságot. Azt kérdezi, hogy mit tegyen? Szakítson fivérével, keressen más elhelyezkedést és tartson ki ideálja mellett?

Válasz: Csak a legbarbárabb és legprimitívebb népeknél divatos a korai nősülés. Egy húszesztendő fiatalembernek egyetlen kötelessége van: tanulni, elhelyezkedést keresni. De még álmában sem szabad nősülésre gondolnia. Fivérének teljesen igaz van, mikor a házasságot ellenzi.

Manyi.

A beküldött versek sokat olvasott, mélyen érző és gondolkodó nőre vallanak. Technikájuk azonban rossz és gyakran akasztanak meg olyan szavak, melyek egyszerre úgy hatnak, mint hideg zuhany. Például ilyeneket ír:

*Ringass el hát atlatódalt bűgva,
Hadd legyek a gyönyörtől berűgva.*

Hiába bukkan fel lépten-nyomon a tehetsége, amíg ezek a brutális tévedések nem esz-szolódnak le, versei nem alkalmasak a nyilvánosságra.

Orgona.

Helyesen látja és itéli meg a helyzetet. Semmi értelme sincsen annak, hogy olyan férfinak kösse le magát, aki még csak egyetemi tanulmányait végzi. Ma még a diploma sem jelent sokat. Hol van a diplomát nyert fiatalember még attól, hogy kenyeret keresen? Ez a régi, romantikus időkből volt csak hapyend a regényekben, hogy a regényhős letette az érettségi vagy doktori diplomát szerzett és elvette a hősnőt. Ma, sajnos, az érettségi és diploma után kezdődik csak a tulajdonképpeni gond és a nosilést akadályozó problémák tömege.



A BABA

Csontos Elek József új ismert nevű fiatal festőművész festménye, amely nagy feltűnést keltett az egyik legutóbbi kiállításon
(Hungária felv.)



A „Parasztbesület” — hasból
 — Wegener a Burgszínházban
 — Amikor a ló rögtönöz a
 chieagói operaház színpadán —
 A Stratford on Avon-i Sha-
 kespeare-színház kínos ügye —
 A magyar bűvész tragédiája
 Berlinben — Válóper papagáj
 koronatanuval — A francia
 magazin intim fotograflája —
 A berlini hangmúzeum meg-
 nyitása — Dubarry után Re-
 eamier — Miért nem tudott
 résztvenni Jeff Dickson a ná-
 polyi oroszánárverésen? —
 Habsburg-drámák hisztériája

A világ egyik legkülönösebb
 színházi merényletét követte
 el valaki az elmúlt napok
 egyikén a gráci operaházban.
 Az operaház új szereposztás-
 ban felújította a „Parasztbe-
 csület”-et. Ludwig Kaufmann,
 a karmester, aki egyúttal az
 opera zenei vezetője is, előadás
 előtt 10 perccel a telefonhoz
 kérte a karmesteri pulpitus-
 ról egy izgatott női hang, aki
 a karmester feleségének ne-
 vezte magát és sürgősen be-
 szélni óhajtott férjével. Kauf-
 mann a telefonhoz sietett. Leg-
 nagyobb meglepetésére azon-
 ban nem a felesége beszélt,
 hanem egy teljesen idegen nő,
 aki valami zűrzavaros históriát
 adott elő. A karmester dühö-
 sen lecsapta a kagylót és ro-
 hant vissza, mert már csak
 két perc hiányzott az előadás
 megkezdéséhez. Itt aztán óriási
 meglepetés várt. Az opera
 partitúrája egész egyszerűen
 eltűnt a karmesteri pulpitus-
 ról. Hiábavaló volt minden



Paul Wegener



Shakespeare

keresés, nem került elő. Az
 operát viszont meg kellett
 kezdeni, hogy a botrányt el-
 kerüljék. Kaufmann halászá-
 padtan jelt adott a kezdésre és
 elkezdte dirigálni a nyitányt —
 hasból. Szerencsére kívülről
 tudott minden taktust s így a
 közönség mitsem vett észre.
 A nyitány befejeződött és
 Kaufmann megnyomta a pul-
 pitusra szerelt csengő gombját,
 megadta a jelt a függöny fel-
 húzására. Eltelt egy perc, öt
 perc, nyolc perc, a közönség
 már türelmetlenkedni kezdett,
 végül a karmester felszólta a
 színpadra: függöny! Az elő-
 adás ezután már sírán és
 minden zavaró incidens nél-
 kül lepergett. Előadás után
 házvizsgálatot indítottak és
 kiderült, hogy valaki elvágta
 a villanycsengő vezetékét. A
 raffinált színházi merénylet
 ügyében, mellyel nyilván a
 karmestert akarták diszkredi-
 tálni, a gráci rendőrség indi-
 totta meg a nyomozást, annál
 is inkább, mert az ellopott
 partitúra értéke majd 700
 schilling.

Csak az elmúlt héten adtunk
 hírt arról, hogy a bécsi szin-
 házi konjunktúra az egyetlen
 az egész kontinensen, mely a
 gazdasági válsággal dacolni tud
 és ime, azóta is egész sereg
 neves művész szerződött vissza
 Bécsbe, elsősorban a Burgthea-
 terhez, melynek igazgatója,
 Röhbelling napoleoni házárd-
 sággal szerződött a legjobb és
 legtökéletesebb neveket. A

Burgtheater legújabb angazsmánja: Paul Wegener, aki állandó vendégszereplőként szerződött a színházhoz és bár túl van második fiatalságán is, elsősorban klasszikus drámák hőseit fogja alakítani.

... Hm... hogyan is kezdünk bele... Kínos és furcsa botrányt rogtönzött egy gyönyörű paripa a chicagói operaház „Walkür”-előadásán. A „Walkür” egyik jelenetében Brühilda kantárszáron vezet be paripáját s a ló kantárszárát tartva énekel. Nálunk Európában az utóbbi időben általában kihagyták a lovat ebből a jelenetből, mert rendkívül sok alkalmatlanságot okozott. Chicagóban azonban ragaszkodtak a lóhoz. Nos tehát, Brühilda javában énekel, mikor jéggédre medve vette észre, hogy állatpartnere kissé naturalisztikus módon műsoronkívüli ráadásal lepi meg az opera színpadát. A legnagyobb erőfeszítéssel sikerült végigénekelnie szerepét. A közönség rendkívül fegyelmzetten viselkedett, mindössze a karzatról kiáltott le valaki: bravó! A műsoronkívüli ráadást a felvonás végén söpörték csak össze.

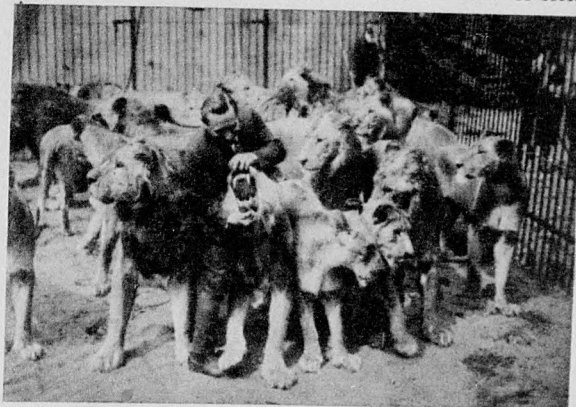
Shakespeare születésének és halálának együttes évfordulóját ünnepli az angliai Stratford on Avon, a költő szülővárosa. Tudvalevő, hogy az egész angol gyarmatbirodalom, sőt Amerika mecénásainak közadakozásából építették meg Stratfordban a Shakespeare-színházat, melyet a veltszi herceg avatott fel. A színház valósággal elsavanyítja az ünnepi hetek lelkesedését. Az összes lapok egybehangzóan megállapítják, hogy rendkívül izléses gyáregyületre, kórházra, esetleg fogházra emlékeztet az egész, színházra azonban semmiesetre sem. A fiatalabb Rockefeller és Otto H. Kahn, az ismert amerikai pénzember, kik szintén a színházat építtető mecénások között voltak, igen furcsa nyilatkozatot tettek a „halottak börtöné”-nek külsejéről, mint a stratfordi argot a színházat máris elkeresztelte. A kínos ügyet még tetézi a Shakespeare-társaság nyilvánosságra került furcsa programja, a színház évente csupán 3-4 hónapig fog Shakespeare-darabokat adni, azután Hamlet átadja helyét Mikiegérnek, mert az épületben mozielőadásokat tartanak majd 8 hónapon keresztül.



Alpar Gitta

Egy magyar bűvész berlini tragédiájának végső fejleményeiről érkezett hír. Árpád Sándor, miután Pesten nem tudott boldogulni, kiment Berlinbe, ahol kisebb varietékben mutatta be bűvészetét. Berlinben szerelmes lett egy Vera Baltrock nevű filmszínésznőbe. Szerelme viszonzást talált — ahogy azt írni és mondani szokták. A filmszínésznőnek azonban férje is volt, egy Gerl nevű utazó, aki a nyílt uccán vonta felelősségre Árpádot. Az uccai botrány vége: Árpád — nagy névrokonára emlékeztető harciassággal — revolvért rántott és lelőtte az utazót. A bíróság beigazoltnak látta a jogos önvédelmet és Árpádot csupán engedély nélküli fegyverviselésért ítélték el 7 hónapi fogházra. „Árpád apánk” bűvészi karrierjének azonban ezzel befellegzett.

Maradjunk a házassági skandalumnál. Párizsban él egy nálunk is ismert Henry keresztnevű színházi ember (nem Bernstein, nem Kistemackers), akinek furcsa valóperéről sokat suttognak mostanában. Nos, ez a színházi ember hosszabb időre elutazott Párizsból. Papagáját és feleségét otthonyhagyta. A papagájjal azonban nem is volt semmi baj, ellenben a feleséggel... Nos, a mi Henrynk három hónap elteltével visszaérkezett Párizsba. A viszontlátás forró volt. A papagáj epedőn fuvolta: „Oh, Maurice, csakhogy látlak”. Ezután a tanulómadár rádióba kívánczó hangjáték keretében szabályos, sóhajokkal és extatikus felkiáltásokkal fűszerezett pásztororát játszott le egymagában s a pásztoróra visszatérő refrénje „Oh, Maurice” volt. A férfi



Schneider kapitány az oroszlánjaival



egy magánnyomozó segítségével kinyomozta a rejtélyes Maurice-ot — szintén színházi ember (nem Chevalier és nem Rostand). Váloper folyamatban.

Egy másik párizsi házassági botrány: Egy G. M. nevű revütáncosnő férjének hosszas utánjárás után sikerült kézzelfogható bizonyítékát szerezni felesége hűtlenségének, még pedig fotografikus bizonyítékokat, mely fotografiákat a falba fűrt lyukon keresztül készített egy elhős magánnyomozó. A színházi férj bosszúja: a felesége pásztorórájáról készült intim fényképeket az asszony előzetes tudomása nélkül leadta egyik „szabadszellemtű” magazinban. A feleség elájult a fotografiák láttán, a férj felloscolta és aláíratta vele a válási nyilatkozatot.

A világ legérdekesebb és korunk technikai fejlettségére annyira jellemző múzeum nyílik meg most Berlinben: a hangmúzeum. Dögen professzor lesz az új múzeum vezetője és a múzeumban a világ vezető egyéniségeinek hangját hallhatja mindenki pár fillérért. A múzeum legérdekesebb darabjai: Bülow kancellár beszéde 1907-ből, Ferenc József beszéde a háború kitérősekor és II. Vilmos szózata a híres „Népemhez”. A múzeum hangjainak zömét természetesen világhírű énekesek felvételei teszik ki majd.

... Ha valakinek egyszer sikere van egy szerepkörben... Alpar Gitta „Dubarry”-ja tudvalevőleg világsiker volt. Ettől a világsikertől verszemet kapott a berlini Admiral Theater és iratott egy operettszöveggönyvet Alpar Gitta számára Wellminsky és Knepler írakkal: „Madame Récamier” címen. De mi lesz, ha a Récamier is világsikernek bizonyul? Nos, akkor bizonyára jönnek a többiek, Lavallière, Montespan, Pom-

Amióta a történelem női ismer,



azóta ismeretes a nőnek az a törekvése, hogy testének tökéletességeit mennél jobban feltüntesse és esetleges fogyatékosságait lehetőleg leplezze. Minden kérdésre ad választ és minden kozmetikai ügyben hasznos útbaigazítást és tanácsot ad ez a két kötetből álló kis kézikönyv. Nélkülözhetetlen minden nőnek! Mindkét kötet ára bérmentes küldéssel 1 pengő 60 fillér, az összeg előzetes beküldése mellett. Megrendelhető a D E L I B Á B kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dohány uca 12 sz.

Gömbösné-Galamb Margit:

AZ URIASSZONY

Ez a tartalmas, rendkívül tanulmányos könyv, amely az írás művészetével tárgyalja mindazt, ami az igazi úriasszony alkotó lényege; a magyar irodalomban páratlan sikert ért el. Figyelmebe ajánljuk az „Uriasszony”-t mindazoknak, kik lelki finomságra és úri gondolkodásra törekednek. A mű csinosan van bekötve. Ára bérmentve 2 pengő 20 fillér. Megrendelhető a D E L I B Á B kiadóhivatalában Budapest, VII, Dohány u. 12 sz.

padour... még szerenese, hogy ezek a francia Lajosok annyira kedvelték a változatosságot nőügyekben, különben hova fordulnának az ötletes berlini librettóírók témáért?

Elmult számunkban hírt adtunk arról, hogy Jeff Dickson, a világhírű sportmenedzser gladiátorjátékokat tervez oroszánok és négerek között Párizsban. Nos, Dicksonnak a gladiátorjátékok megszervezése céljából mindenekelőtt oroszánokra volt szüksége s éppen kapóra jött, hogy Nápolyban oroszánárverést tartottak a csődbe került Schneider-menaszériában. Dickson elindult Nápolyba, azonban otthonfelejtette az útlevelet. Modenában, a határon letartóztatták és 14 órát ült fogságban, míg kiderült, hogy nincsenek „bűnös számdéka” a határátlépéssel. Vonattal már semmiképpen sem tudott volna az árverés terminusára Nápolyba érkezni, ezért repülőgépre ült. Mit tesz Isten, a repülőgép a tengerbe zuhant s egy hajó halásza ki őket. Dickson most a genuai kórházban fekszik súlyos sebével. Szerencsére a nápolyi oroszánárverés is eredménytelen maradt, vevő nem jelentkezett, úgyhogy Dicksonnak minden kilátása megvan mégis az áhított olcsó oroszánvételtel.

Habsburg-drámák világhisztóriája: Luzernben Schreyvogel Orth János darabja megy, Londonban Rawson Mayerlingi tragédiája vonz telt házakat az Arts Theaterben, ugyanakkor még mindig fellép Ferenc József a „Fehér ló”-ban is. Bécsben pedig a Burgtheater Grillparzer Habsburg-darabja: a „Testvércsata a Habsburg-családban” felújításra készül. A legújabb színházi divat: a Habsburgok.

2:

Y

a-
is
t,
ó
n
l-
t
i-
e-
ó
a
n
.

francia
tossá-
ordul-
áért?

arról,
ened-
lánok
Dick-
vezése
volt
poly-
ódbe-
ekson
ifelej-
táron
gban,
szán-
már
verés
pülő-
ép a
a ki
fek-
pólyi
radt,
mnak
iltott

Lu-
rabja
tra-
ater-
renc
edig
rab-
alad-
szin-



HELEN MACK
új amerikai filmesillag

A Hiúság Lámpája



XIV. Lajos francia király mondotta egyszer, hogy az asszonyok sokkal jobbak volnának, ha nem lenne tükör a világon. A tükör valóban hű kísérője a nők életének, de egyben igen sokszor rossz tanácsadója is. A tükör életre-kelti a hiúságot minden divat és minden kozmetikai ápolás szülőanyját.

Az őskor asszonya a víz tükrében nézte meg magát és úgy látszik csakhamar rájött, hogy szüksége van ilyen



A hiúság lámpája a korzón is „világít“



Első találkozás a tükörrel
(Seidner felv.)

dolgra,
hordhat,
állapítás
langlakó.
tükörkés
iparág
bronzból
ciaiak k
tükörket
fontosab

Az első bál előtt
(Seidner felv.)



A középkorban Európa uralkodói egymást igyekeztek túllicitalni a művésziesebbnél művésziesebb, gazdagon díszített tükörrel. Voltak tükrök, amelyek egész kis vagyont értek, keretük ezüst volt, amelyet gyémántokkal díszítettek. Apaffi erdélyi fejedelemről például köztudomású, hogy szenvedélyesen gyűjtötte a tükröket, amelyekből közel száz darab volt, ezek között is a legértékesebb egy hatalmas véencei tükör.

Ma már nem luxus, hanem közszükségleti



dologra, amit állandóan magánál hordhat, mert tudományos megállapítások szerint már a barlanglakóknak is volt tükrük. A tükörkészítés az ókorban már iparág volt és leggyakrabban bronzból állították elő. A föníciaiak készítették az első üveg-tükröket, amely lassanként a legfontosabb pipereeszköz lett.

Amikor a tükör még hókol



A jóbarát, aki egyúttal kozmetikai tanácsadó is

ismerősévé válik a tükör és a nagyobb gyermekek hosszú ideig nézegetik már magukat benne, mert tetszik nekik, hogy saját magukat láthatják. A bakfis már a nő szemével néz bele a tükörbe és e pillanattól kezdve a hiúság veszi át a szerepet. A felnőtt lány a modern kozmetika szemüvegén át vizsgálja magát a tükör előtt, hogy szépsége megfelel-e minden követel-

cikk lett a tükör, amelyet minden rendű és rangú ember lakásában, sőt zsebében is fellelhetünk. A modern nő és a tükör elválaszthatatlanul jóbarátok lettek. Az első találkozás a tükörrel már parányi gyermekkorban kezdődik, amikor még csak ösztönösen állnak meg az apró emberke előtt és nem tudja megérteni, hogy saját magát látja. Apró kezeivel képmása felé nyúl és megdöbben, hogy nem tudja azt a „másikat” megfogni.

Csakhamar azonban jó-

„Aki” előtt a nő nem szégyenli magát (Labori felv.)



mény
jának
és ez
évtize
divat
halav
akárc
a rag
Az
a ny
tetésé
nek k
arcrán
követ
asszon
A t
ruha,
toalet
A nő
mindi
halad
akkor
tükör
Órákij
a tüke
notizá
gyat,
tesse.
vissza

r és a
ú ideig
benne,
y saját
bakfis
bele a
kezdve
erepet.
n koz-
zsgálja
szép-
övetel-



Egy kis pihenő a hiúság lámpájának „árnyéká”-ban

ménynek. Hófehérke gonosz mostohájának tükre óta minden tükör őszinte és ez az oka annak, hogy az utóbbi évtizedekben a szépségápoló cikkek divatba jöttek. A tükör szülte a halavány arcra és szájra a festéket, akárcsak a rövid szempillájú nőknek a ragasztott hosszú szempillát.

Az arcmasszázs, az orroperációkat, a nyak szabálytalanságainak eltüntetését a negyvenéves asszony tükrének köszönhetjük, míg a hajfestés, az arcráncok fül mögé varrása annak következménye, hogy az ötvenéves asszony is kultiválja a tükröt.

A tükör diktálja a divatot is. Kalap, ruha, cipő, bunda és minden egyéb toaletteikk a tükörnek köszönhető. A nő és a tükör jóbarátsága azonban mindinkább elhidegül a kor előrehaladásával. Az első „nézeteltérés” akkor támad, amikor az asszony a tükörben felfedezi az első ráncokat. Órákig néznek farkasszemet egymással a tükör és az asszony, aki szinte hipnotizálni szeretné ezt a lelketlen tárgyat, hogy más „meggyőződésre” készítse. A tükör azonban ridegen tekint vissza és cinikusan mutatja, hogy az

asszony felett eljárt az idő. Az őszinteséget csak nagyon kevesen bírják el, különösen, ha az fokozódik, mert lassanként a tükör nemcsak a ráncokra mutat rá, hanem az ősz hajszálakra is.

A barátság tehát felbomlik és csak akkor áll némileg helyre, amikor teljesen ősz lesz a haj és ráncos az arc. Az asszonyt legyőzte a kíméletlen tükör, amely nem ismeri a hazugságot. Most már beismeri az asszony, hogy nem neki volt igaza és kialakul egy új barátság, amelynek nem hiúság a háttere, hanem csak a szükségesség. Azután elkövetkezik egy nap, amikor a tulajdonosa már nem ül le vele szembe. Ilyenkor az árva jószág legtöbbször a lim-lomok közé kerül, rendszerint összetörve. Mert hát mi is lehet egy tükör vége, ha még az embernek is betörik a feje, ha igazat mond.

Aleleplezett spiritizmus

E műben a legnagyobb spiritiszták mutatóványai vannak leírva. Ára bérmentve 1 pengő 20 fillér. Megrendelhető: a „Déliháb” kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány ucca 12

KIS SZAKÁCSKÖNYV



Ebben a könyvben 144 olyan receptet közlünk, amelyeket híres, jó háziasszonyok százszorosan kipróbáltak. Terjedelme 64 oldal. A főzés művésze abban áll, hogy olcsón, kevés időpazar-

lással is jó, tápláló ételeket adjon. Ezt a tudást sajátíthatja el ebből a kis szakácskönyvből. Ára az összeg előzetes beküldése mellett

90 fillér

Ezzel olyan könyvet adunk a háziasszony kezébe, amelynek 110 receptje sokszorosan ki van próbálva és ha az előírt módon használja fel a hozzávalókat, a legfinomabb tésztákat, jameket, üdítő italokat, krémeket, fagyaltokat játszva elkészítheti és minden egyes kitérőn fog sikerülni. Ára az összeg előzetes beküldése mellett



90 fillér

Szenes Béla, a sikere tetőpontján elhunyt kiváló író

SZENES EMBER NYOLCVAN TRÉFÁJA

cím alatt bokrétába gyűjtött tréfaival egy nagy társaságot szellemesnél szellemesebb mondásokkal elszórakoztathat. Ára az összeg előzetes beküldése mellett

96 fillér

A hasbeszélés egy igen régi tudomány, amely régente a pogány vallások papjainak, a varázslóknak és a mágusoknak titka volt. Akinek kedve van a hasbeszélés művészetét elsajátítani, ha szorgalommal és kitartással követi Rónai Viktor 54 oldalas

A HASBESZÉLÉS TITKA

című művének utasításait, két hét alatt annyira tökéletesíti magát ebben a rejtélyes mesterségben, hogy már kisebb társaságokat el tud szórakoztatni hasbeszélő mutatványokkal. Ára az összeg előzetes beküldése mellett

96 fillér

Leleszy Béla, a magyar Wells regényeiben egészen egyénies szenvedélyektől túlfűtött és étellel teljes levegőt ad. Olvasóit el tudja ragadni az ő idegenszerű, izgalmaival teljes furesa világában, melyek mint ismeretlen sugarak világítanak be a modern élet mélységes titkaiba. A 288 oldalas, eredeti rézkareszerű képekkel tarkított

FEKETE VESZEDELEM

című fantasztikus regényében a francia idegenlégio afrikai életét, s a színes és fehér faj harcát tárgyalja a csereember személyében okkultista alapon. Ára izléses kötésben az összeg előzetes beküldése mellett

1 pengő 20 fillér

Az itt felsorolt művek kaphatók a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dobány ucca 12 alatt és minden könyvkereskedésben. Mielőtt az utánvételes szállítás postaköltsége 75 fillér, utánvétellel nem szállítjuk.

Aki az itt felsorolt művekből egyszerre kettőt rendel, bérmentve küldjük és egy kis regényt adunk hozzá ingyen. — Aki mind az öt kötetet megrendeli egyszerre, annak csak négy kötetet kell fizetnie, az ötödiket ingyen kapja és mind az öt kötetet bérmentve.



A Rákóczi út felé tartott a Körúton, amikor a tavaszezi szellő csengő női hangokat hozott utána.

— Janika... Janika...

Igen, az ő neve volt, de anyja halála óta nem hívta így senki. Nem is hitte, hogy neki szól, de azért szinte önkénytelenül mégis visszafordult.

— Janika, alig tudtalak utólag... ..

— Manci!...

Két nagy gyerek boldog tekintete nevetett most össze a viszontlátás örömeiben és talán egy-egy könnyecsepp is vegyült ebbe a nagy boldogságba.

A fiatal férfi dr. Demjén János ügyvéd volt, a másik Manci, régi kis játszópajtása, akit tizenöt év előtt utólagára az aranyosi állomáson, amikor onnan tovább indult a vándorszintársulat. A tizenegy éves kis színészyerek akkor még a vicinális harmadik osztályának ablakán kihajolva ezt kiabálta neki:

— Szervusz Janika, aztán ne felejtse el, amit ígértél!...

— Ne félj, de te se felejtse el! Szervusz!...

És most, mintha nem is mult volna el azóta másfél évtized, úgy örültek a váratlan találkozásnak. Szó nem jött ajkukra, csak a szívük telt meg a régi szép emlékekkel. Mind a ketten arra az ígéretre gondoltak, amelyet ha nem is felejtettek el, de be se váltották. És Aranyosra... Az összetakolt színpadra a táncteremben. János vezé a direktorné volt, de Janikának nem tetszett, mert nagyon feszült rajta a huszárnadrág és a mentét is alig tudta begombolni. Azért mégis nagyon szép volt az az aranyosi színház, ahol egy öreg zongora pótolta a zenekart, kölesönként ruhákban játszottak a színészek és a mindig szomorú „igazgató hácsi” is milyen jó ember volt, hogy elen-

gedte Mancit egész nap Janikáékhoz játszani.

Micsoda szép nyár volt az! És milyen szép terveket szöttek ők akkor otthon, a kertben, meg délelőttönként, ha beültek a nézőtérre próbákat hallgatni.

Egy napon ezt mondta Janika Mancinak:

— Ha felnövünk, én is színigazgató leszek és te leszel a diriné.

— Jó volna... — nevetett Manci.

— De te szebb leszel, mint a mamád.

Valahogy nem szerette a „dirinét” Janika. Annál jobban Komlósit, az igazgatót, aki mindig olyan szomorúan elgondolkodva figyelt a pénztárnál, hogy fogynak-e a jegyek és csak akkor volt jobbkedvű, ha néha megtelt a színház. De akkor se nevetett, talán még sohase kacagott életében.

Felesége egészen más volt. Annak mindig mosoly ült az arcán, urak vették körül, akikkel gondtalanul nevetgél. Pletykákat is terjesztettek róla, de mit értette azokat az alig tizenegy éves Janika! Csak egy napon, amikor nagy felfordulás volt a színházban. Ijedt sugdosás terjesztette a hírt:

— Öngyilkos lett a direktor!...

És ezzel magyarázták:

— Az asszony miatt!...

Akkor szállt valami gyanús megsejtés Janika szívébe és akkortól nagyon haragudott arra az asszonyra. Pedig önzön csak örülhetett volna neki. Komlósit kórházba

A bűvészet könyve

Különböleg bűvészműtávkönyveket tartalmazó könyv 400 ábrával. Ára fűzve 4 pengő 50 fillér, portó 50 fillér, utánvétellel 40 fillérrel drágább. Beszerezhető a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dohány ucca 12. sz.

vitték, az asszonynak meg el kellett utaznia Aranyosról. Mancit az öreg komikus-házaspár akarta oltalmába venni, de Janika máma másképp határozott.

— Tartsuk magunknál néhány napig azt a kislányt.

Micsoda boldogság volt kora reggeltől késő estig mindig együtt lenni. Délutánonkint eljárni a kórházban sápadtan fekvő igazgatóhoz, aki most már, elnézve a két gyereket, mosolygott is néha; hiszen a színház is jól kezdett menni.

— Olyan jó itt nálatok — mondta Manci Janikának — és olyan jó lenne, ha örökké együtt maradhatnánk!...

— Én nagyon szeretlek, Mancsi.

A vér az arcába szökött. Mancsi átfogta a nyakát és megcsókolta. A fiú forró arccal magához ölelte, hosszú csókot nyomott a kislány szájára. A lelkét égette a boldogság és úgy érezte, hogy azokban a pillanatokban kislányból legénykévé lett.

— Sohse hagyjuk el egymást — ígérték mind a ketten.

... És mindebből csak annak a legelső csóknak az emléke maradt meg. Most is piros volt az arcuk, mert arra a csókra és arra a megszegett ígéretre gondoltak.

— Ugy örülök, hogy találkoztunk, Mancsi — hajtogatta János. — Ugy-e ráérsz! Beülünk valamelyik cukrászdába, vagy kávéházba és ott elbeszélgetünk. Jó?

— Jó.

A cukrászda egyik szögletasztalánál ezt mondta Mancsi:

— Most aztán számonkérlek, megtartottad-e az ígéretedet?

Az ügyvéd zavartan nézett Mancsira.

— Megnősültél...

— A te ujjadon is karikagyűrű van...

Csak néztek egymásra. Nem okoltak senkit, az életet se, amelynek szeszélyének játékaik vagyunk.

— Öt éve vagyok vidéken primadonna — kezdte el aztán Mancsi. — Három év előtt elvett az igazgató. Diriné lettem. Hűtelen tehozzád.

— Én még hűtlenebb — kezdett el János is vallani. — Ügyvéd lett belőlem. Egy év előtt megnősültem.

— Azért mégis nagyon örülök, hogy találkoztunk.

— Én is, Mancsi.

És megkezdődött az emlékidezés. Repültek a percek, a negyedórák. Beesteledett. Eljött az ideje, hogy János hazamenjen vacsorázni.

— Mancsi, meghívnálak mihozzánk vacsorára, bemutatnálak a feleségemnek, de nem tudom mit mondjak neki. Hogy magyarazzam meg? Nem értené ezt meg.

Manci megriadt.

— Nem! Nem lehet. Vissza kell utaznom. Dél előtt próbám van. És az uram... Isten ments, hogy lekéssem a vonatot!...

Majd rövid szünet után így folytatta:

— De ha neked mifelénk dolgod akad, látogass meg.

— Meg foglak látogatni. Eddig is, ha vidéken jártam és ott színészek játszottak, mindig elmentem a színházba. Téged kerestelek ott...

El kellett válniok. Mancinak nemsokára indult a vonatja és Jánost is hazavárta már a felesége.

Az állomás felé tartottak. Ugy érezték, mintha álmodnának, a gyerekkorukat álmodnák vissza. Alig szóltak egymáshoz. Csak a Perronon mondta Mancsi:

— Janika, az apámra gondoltam. Ne látogass meg soha. A férjem... A férfiak sok mindent nem tudnak megérteni.

János semmit se felelt, csak állt mellette a vasúti kocsis előtt. És akkor Mancsi, úgy mint tizenöt év előtt, átfogta a nyakát és megcsókolta. János forró arccal magához ölelte, hosszú csókot nyomott a szájára.

A következő pillanatban már a kocsis ajtajában állt Mancsi. Indulást jeleztek és már ment is a vonat, amely vitte el, örökre.

Demjén János mozdulatlanul nézett a messzibe tűnő vonat után. Aztán szivarra gyújtott és az első titokkal a szívében elindult hazafelé.

Hogy is magyarázta volna meg fiatal feleségének, hogy ő a keleti pályaudvaron egy színésznőtől csókokkal búcsúzott?



NAGY MARGIT.

az Operaház kiváló énekesnője huszonötödészer énekelt el a „Mosoly ország” női főszerepét

(Fotó Vajda M. Pál)

is, ha
toltak,
keres-

sokára
avárta

rezték,
at ál-
áshoz.

n. Ne
férfiak

ellette
úgy
kát és
agához
zájára.
Kocsi
tek és
örökre.
zett a
ivarra
en el-

fiatal
lvaron
t ?

üdször
zerepét
(Pál)



Egy nő, aki nemesak
a nézőket hozta tűzbe

INSPEKCIÓ

Dramolette. Irta: Demeter László

Ezen darab előadási joga bármely nyelven kizárólag dr. Marton Sándor színpadi kiadótól, Budapest, IV, Bécsi uca 1 szerezhető meg. Copyright 1930. by Dr. Alexander Marton, Budapest

Személyek: { Gyógyszerész
Lili, okl. gyógyszerész, a menyasszonya
Az idegen

(Inspekción gyógyszerész, jélmomát, csak egy asztalilómpa ég, melynél Lili dolgozik. A gyógyszerész zárva van. Lili mellett a gyógyszerész áll s egy könyvből diktál. Lili a gyógyszerész szavait visszamondja.)

Gyógyszerész: Kálium jodátum öt, plumbum acetikum bázikum solutum hat, kámfor nyolc. spiritusz koncentrátusz harminchat, misce et dein adde aqua borika ad háromszáz. Signéteur fagyhalzsam.

Lili: Jó prescripcio.

Gyógyszerész: Nagyon jó. Kiténő fagyhalzsam. Tudja még a reakciókat? Na vizsgázzunk. Úgyebár a plumbum reagál a jódval, úgyhogy ebben a keverékben tulajdonképpen plumbum jodátum van, igaz?

Lili: Igen, de a plumbum jodátum vízben nem oldódik és így ebből egy csapadékos folyadék lesz, ide is írom, hogy használat előtt jól felrázandó.

Gyógyszerész: Nagyon helyes, Lilike, írja oda. Most pedig vegye elő a leltárt, elkezdjük azt írni. Ez talán fontosabb.

Lili: Míngyárt megnezem, azt hiszem ez is itt van az asztalon. Igen... Diktálhatja.

Gyógyszerész: Tehát officina kettes korpusz harmadik sor. Acidum acetilo szalicilikum, acidum citrikum, acidum tartarikum.

Lili: Fordítok. (Hátradót a széken, felemelkedik, nyugtózik, csendesén sóhaj, ránéz hosszan a gyógyszerészre, kissé elmosolyodik.) Milyen furesa ez, Bandi, hogy én most itt vagyok magánál a

gyógyszertárban, egyedül... éjjel... inspekción. Istenem, ha ezt otthon tudnák. A bátyám... Túlszigorú erkölcsi alapon áll. (Összeborzong.) Nem is jó rá gondolni. Nem bocsátaná meg soha, nem beszélne velem többet, ha megtudná.

Gyógyszerész: Ugyan Lili, ne legyen gyerekek, ne gondoljon ilyesmire. Hisz nincs ebben semmi kivetnő való! Dolgozunk. Meg azután holnapután úgy is a feleségem lesz. Most már csak nekem tartozik felelősséggel és én megbocsátom. (Elmosolyodik.)

Lili: Igen, de mégis... Ismeri apust!

Gyógyszerész: Apus... De kedves öregúr. De mit mondott otthon, Lili, hogy hova megy este? Mert valami kifogást kellett mondani. Azt hiszem ebbe nem egyeztek volna bele.

Lili (mosolyogva): Nem hiszem. Azt mondtam otthon, hogy leltározzunk késő estig a gyógyszerertárban, azután pedig Bertáékhoz megyek, ők sokkal közelebb is laknak a patikához, mint mi. Nem kell az uccán oly sokáig egyedül mennem, meg azután Berta oly jó barátóm. Mielőtt megesküszünk, mondtam, szeretnék vele még egyszer sokáig együtt lenni, hisz oly sok megbeszélni valónk volna.

Gyógyszerész: S mi lesz, ha telefonálnak otthonról Bertáékhoz és érdeklődnek?

Lili: Bertát beavattam. Anyusék meg azt gondolják, hogy itt vagyok legalább tíz óráig, azután pedig... Nem zavarják Bertáékat olyan későn a telefonálással.

Az Ön levele egyéniségének fényképe! Büszkén küldheti el leveleit, ha valódi

Gill Brand Majestic gyöngyírási írógépszalagot és pókhálóvékony Carbonspapírt használ. MAJESTIC kézírású indigó nem piszít!

Egyedárusító:

Goldberger Géza írógépvállalata VI, Jókai u. 11. Tel.: Aut. 281-68
Írógépe mindig tökéletes lesz, ha legmodernebbül felszerelt műhelyem tartja jókarban, vagy garanciával javítja * Használt és új írógépekben nagy raktár



Gyógyszerész: Na, jól van. Akkor meg vagyok nyugodva, mert nekem is vigyázni kell most már a maga hírnevére, még akkor is, ha velem kapcsolatban említik. (Szeretetteljesen megsímogatja Lili fejét.) Folytatjuk?

Lili: Igen. Acidum tartarikumot írtam.

Gyógyszerész: Tehát, bizmutum subnitrikum kalcium laktikum.

Lili (ismétli): Kalcium laktikum. Istenem, de régen volt. Gyerekkorunkban megnyit szedtünk a bátyámmal együtt! Cukrot kaptunk mindig, ha rendesen bevetjük. Bandi. Kíváncsi már nagyon a sógorára? Én úgy szeretném már őt látni! Mióta Párizsba utazott, most már három éve, nem láttam őt. Nagyon meg lesz lepve, ha megtudja, miért hívtuk őt ily gyorsan haza. Holnap, mikor hazamegyek, biztosan otthon lesz már, mert úgy hiszem, ma este érkezik. Tudja, én rendeztem így a dolgot. Azt akartam, hogy lássam az örömet az arcán arra a hírre, mikor megtudja, hogy én ilyen boldog menyasszony vagyok és ő már nem az eljegyzésemre, hanem egyenesen az esküvőmre érkezik. Nagyon várom a percet, hogy láthassam. Szép meglepetés, úgy-e Bandika?

Gyógyszerész: Hát ez bizony az! Nekem is. Szinte el sem hiszem. A sógorkát én is biztosan nagyon fogom szeretni. Ha maga így szereti, csak jó ember lehet.

Lili (telkesen): Nagyon jó. De őt lehet is szeretni. Oly jó... Oly finoman szép. Szomorú fiú... Író.

Gyógyszerész (mosolyogva): Még féltékeny leszek reá.

Lili: Csacsi gyerek! De dolgozzunk. Bandika, mert így bizony sohasem leszünk készen, ha diskurálunk. Kezdjük most talán a gyakran előforduló szereknél. a méregszekrényben.

Gyógyszerész: Helyes. Tehát, morfium hidroklorikum... (Csengetés.) Menjen be Lili az irodába, nem akarom, hogy itt lássák.

Lili: Igen. Igaza van. Jaj, úgy dobog a szívem. Úgy megijedtem a csengetéstől. Hirtelen az a gondolatom támadt, hogy anyusék keresnek. Ha véletlenül ők, ne mondja ám, hogy itt vagyok. Mondja azt, hogy már elmentem Bertáékhoz.

Gyógyszerész: Ugyan, Lilike, e felől egészen nyugodt lehet. Ilyesmire ne gondoljon. Apus, meg anyus ilyenkor már régen alszanak. Tizenkét óra van. (Újabb csengetés.)

Lili: Menjen Bandi. Nyisson már ki. Úgy látszik, nagyon türelmetlen beteg. (Bemegy az irodába. Az ajtót nyitva hagyja.)

Gyógyszerész (kinyitja a patika bejárati ajtaját, az ajtóban megjelenik egy jólöltözött, de mégis zilált külsejű fiatalember, kabátja fel van hajtva, kalapja mélyen a szemébe húzva).

Az idegen: Jó estét kívánok, gyógyszerész úr.

Gyógyszerész: Jó estét kívánok. (A patika belseje felé jönnek.)

Az idegen: Bocsásson meg, gyógyszerész úr, hogy ily későn háborgatom.

Gyógyszerész: Kérem alásan. Nem tesz semmit, hiszen ezért vagyok itt.

Az idegen: Nagyon kedves. Egy receptem volna. (Bengül a zsebébe, kiveszi a tárcáját, keresni kezdi benne, eleinte türelmesen, majd mindig idegesebben.) Úgy látom, már nem találok. Pedig otthon direkt külön rekeszbe tettem a tárcámban. Érthetetlen. Talán a zsebeimben?... (Kotorászik a zsebében.) Nincs! (Tovább keresi, most már kicsit erőltetetlen.)

Gyógyszerész: Tessék kérem csak nyugodtan kitenni mindent a zsebből oda az asztalra. Tapasztalatból tudom, így sokkal könnyebben megtalálhatja.

Az idegen: Igen. (Kitesz egynéhány dolgot az asztalra, nézi.) Nincs meg, hiába kereselem. Különböztetem tudom mi volt felírva... Én meg tudom mondani. (Hanyagul.) Egy doboz háromszázalékos morfininjekció.

Gyógyszerész (gyanakodva): Morfin?

Az idegen: Igen. Tudniillik a feleségemet operálták az este és operáció után igen nagy fájdalmai vannak. Neki kell.

Gyógyszerész: Hát pedig ez nagy baj, mert

Vásároljon mindent az évtizedek óta előnyösen bevált

Klein Antal

selyem, szövet, vászon, fehérnemű, csipke és divatáru-cikkek nagyáruházában

Király ucca 53

(A k á c f a u c c a s a r o k)

recept nélkül — sajnos — nem adhatom ki. Tessék talán hazamenni, otthon megnézni, hátha otthon maradt a recept.

Az idegen: Ne kívánja ezt, gyógyszerész úr. Szegény asszonynak oly nagy fájdalmak vannak. Tekintsen most az egyszer el. Holnap lehozom a receptet.

Gyógyszerész: Igazán nagyon sajnálom, de ezt nem tehetem meg. Erre én esküt tettem. A diplomámmal játszanék.

Az idegen: Ugyan, gyógyszerész úr! En nem mondom el senkinek, ön sem. Tehát nem lehet baj belőle.

Gyógyszerész: Lelkiismeretem is van. Sokkal egyszerűbb a dolog. Tessék hazamenni a receptért. Otthon lesz biztosan. Talán nem lakik olyan messze.

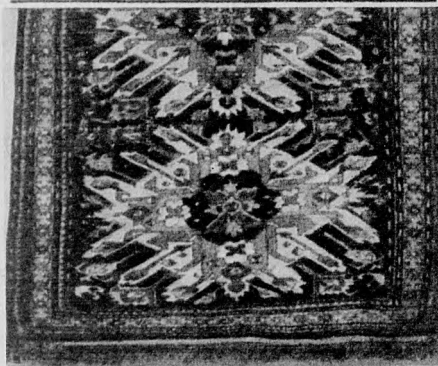
Az idegen (izgatottan): Nem. A közelben lakom. De ne ragaszkodjék gyógyszerész úr oly nagyon a paragrafusokhoz. Egy kis emberi érzést!

Gyógyszerész (udvariasan, de kissé idegesebb hangon): Uram, kár minden szóért. Nem adhatom ki, csak kizárólag érvényes orvosi receptre. De amíg itt vitatkozunk, azalatt már régen vissza is jöhetett volna a recepttel.

Az idegen (izgatottan): Ah!... szóval nem adja ki semmi körülmények között recept nélkül?

Gyógyszerész (határozottan): Nem! Nem adhatom.

Az idegen (két-három lépést tesz, megfordul, visszajön, majd leül a közönség



MANUS r.-t. KIÁLLÍTÁSÁT
nagyarányú idei
nem az Árumintavásáron rendezi,
hanem saját helyiségeiben
JÓZSEF KÖRUT 10/12 SZ. ALATT
Perzsák, gobelnek, fonalak, minták stb.
Kérjen díjmentes prospektust.

EMILE GABORIAU híres regénye:

A bűn forgatagában

Ára bérmentve 1 pengő 10 fillér. Megrendelhető a „DELIBAB” kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dohány ucca 12 sz.

részére elkészített kis garnitúra egyik székén; meredten a gyógyszerészre néz.)

Gyógyszerész (idegesen követi tekintetével, mikor leült az idegen, szemek találkoznak).

Az idegen (nyugodt mozdulattal benyúl a nadrágja hátsó zsebébe; lassan egy revolvert vesz elő, szeméj állandóan a gyógyszerészen vannak. A revolvert hangos koppanással leteszi az asztalra. A kezét végighúzza a revolveren és ott tartja).

Gyógyszerész (felkapja a fejét s mereven néz a revolverre).

Az idegen (kezével a revolveren dobog; nyugodtan, kimérten szól): Most sem adja? Ez a revolver töltve van! Most nem viccelek tovább! A morfin nem a feleségemnek kell. Nincs is feleségem. A morfin nekem kell. Érti?! Kell! Ha nem ment szép szóval, talán majd így.

Gyógyszerész: De...

Az idegen: Nincs semmi de... A morlint azonnal adja ide, mert... (A revolvert megérinti.) Úgy látom, a gyógyszerész úr még nem tudja, hogy mi az a morfin. A gyógyszerész úr azt hiszi, hogy ez egy játék. (Mindinkább emelkedő hangon, végén már kiabálva.) A gyógyszerész úr az életével, nem a diplomájával játszik! Azonnal adja. Ma érkeztem meg külföldről, ez az ötödik gyógyszerértár, ahol megtagadják. Nincs joga megtagadni. Ez adja nekem a kenyeret. Enélkül nem tudok dolgozni. Nekem most már mindegy. Lelövöm, ha nem adja. A gyógyszerész úr még nem ismer. Ön még nem ismer! Ön... Ön... (Elfulladva.) Még nem ismer engem...

(Az irodaujtóban megjelenik Lili, feldúlt arccal, nyugalmat erőszakolva, egy nagy mozdulattal a gyógyszerész felé.)

Lili (az izgatott hangnemet átvéve, ugyanabban a tónusban folytatja az idegen beszédjébe kapcsolódva, végén már hisztériás hangon): Igen, maga még nem nem ismeri őt. Úgy-e, nem ismeri őt, gyógyszerész úr. Még nem ismeri... Nos? (Rekedten.) Bemutatom az urat. A vőlegényem... A bátyám...

(Függöny.)

FÉLBŐRKÖTÉSŰ REGÉNYSOROZAT

a magyar könyvtermés szenzációja!

A világirodalom legjelesebb művei jelentek már meg eddig is ebben a sorozatban. Ezek a művek kiállításuknál és tartalmuknál fogva a légtértékesebb könyvtárnak is díszére válnak.

Dickens: Két város története

Lakatos László: Egy éjszaka története

Karin Michaelis: Az ügyvéd úr családja

Dale Collins: Istenítélet

Ligetű Ernő: A kék barlang

Marthe Bibesco hercegnő: Párizs ölében



Egy-egy ilyen félbőr-kötésű, 320 oldalas regény ára 10 pengő bolli ár helyett bérmentve 2 pengő 90 fillér, utánvéttel 40 fillérrel drágább. Bármelyik kötet külön is kapható! Beszerezhető Délibáb kiadóhivatala útján, Budapest, VII. kerület, Dohány ucca 12 szám.

Aki az itt felsorolt művekből egyszerre kettőt rendel, bérmentve küldjük és két kis regényt adunk hozzá ingyen. Aki mind a hat kötetet megrendeli egyszerre, annak csak öt kötetet kell fizetnie, a hatodikát ingyen kapja és mind a hat kötetet bérmentve

Ripp van Winkler

Tréfa. Irta: Halász Rudolf

Ezen darab előadási joga bármely nyelven kizárólag dr. Marton Sándor színpadi kiadótól, Budapest, IV, Bécsi uca 1, szerezhető meg. Copyright 1930. by dr. Alexander Marton, Budapest

Személyek:

Winkler
Winklerné
Puliszka
Borbála
Speaker

(Történik egy pesti kávéházban. Az egyik asztalon rádió.)

Borbála (kaszírnő, hozza a feketét): Parancsoljon, Puliszka úr!

Puliszka: Borbála! Miért nem a pincér hozza a feketét?

Borbála: Szabadságot kapott a főnök úrtól! Három évet!

Puliszka: És hol tölti a szabadságát?

Borbála: A Markó-vikendtelepen. Oda bemennek az emberek szombaton és kijönnek pár év múlva! De jó dolga lesz ott a Ferinek, Hallom, igen sok csinos nő is van ott!

Puliszka: Tudom! A... markotányosnők!

Borbála: Szegény Feri! Sajnálom! Nagyon szimpátikus fiú volt!

Puliszka: És miért ment szabadságra?

Borbála: A mellékfoglalkozása volt a vesztel

Puliszka: Nem értem!

Borbála: Váltóigazgató volt!

Puliszka: A MÁV-nál?

Borbála: Nem, privátim! Egy váltót kiigazított ezerről tízezerre!

(Jön Winkler a feleségével. Mind a kettőn katonai adjusztírung van. Teljes főszerelés, borjú, fegyver, stb... Winkler nagyszakállú, idősebb ember.)

Winkler: Jó napot!

Winklerné: Kérek két macsesz kávé!

Winkler: Sok habbal!

Borbála: Sajnos, nem szolgálhatok!

Winkler: Micsoda?

Winklerné: Mégis csak szemtelenség! Az ember hazajön a harctérről és ki sem szolgálják!

Winkler (jőlismeri a Puliszkát): Nini, a Pollacsek!

Puliszka (jélrehúzza): Pszt! Én Puliszka vagyok!

Winkler: Látom! Elég málé!

Puliszka: Szent Isten! A Winkler! Hát

maga hogy kerül ide? Hiszen elesett a háborúban!

Winkler: Maga egy pesszimista! Nem látja, hogy élek?!

Puliszka: Fellámadt?

Winkler: Emlékszik a nagy rohamra Doberdónál! Maguk elől halandzsázták az ellenséget, én hátul voltam a hadsereg-konyhánál. Feleségem, akit az ezredes kinevezett kulyásszakértőnek, épp egy nagy csajka finom levest rakott elém. Hogy el ne rontsam a zsíros hústól a gyomrom, elcsaklítottam egy savanyú-borkát... bekaptam egy gusztusos húsdarabot...

Winklerné: Amikor zsupsz!... Jött egy herceg gránátocska és eltemetett bennünket...

Winkler: Csak a savanyúborkát sajnáltam!

Winklerné: Ki tudja, mennyi ideig feleltünk eszméletlenül, mikor örülten csemetni kezdett egy vekker...

Winkler: Tudniillik pontos időre beállítottam, nehogy lekéssem a csatát!

Winklerné: Nagynehezen kiástuk magunkat a föld alól.

Winkler: Megkérdeztünk egy arrajáró embert, hány óra?

Kerti öntöző gumitömlő

gyári árban kapható

Gumiáruk gyári lerakatánál

Márkus Dénes, Budapest Síp ucca 10
(Tel.: 39-0-53) (az udvarban)

Eladás kicsinyben is

Vidékre szállítás utánvét mellett



Puliszka: És mit felelt?

Winkler: Pont 1932!

Puliszka: Szóval maguk tizenhat esztendő-t átaludták! Ripp van Winkler!

Winklerné: És neje!

Puliszka: Érdekes, cseppet sem változtak!

Winkler: Maga se! Pont olyan szélhámos, mint azelőtt!

Puliszka! No, ez túlzás! Beesületes módon keresem a kenyerem! Nem mondom, hogy valami fényesen élek, de valahogy csak mozog! Itt is leesik valami, ott is leesik valami...

Winkler: Puliszka! Én rosszat sejtek! Maga uccaseprő lett! (*Megszólat a rádió.*) Halló, halló, itt rádió, Budapest. Következik műsorunk kiemelkedő száma: időjárásjelentés...

Winkler (megijed): Puliszka! Mi ez?

Puliszka: Rádió!

Winkler: Ki beszél ebben a dobozban?

Puliszka: Ha-ha-ha! Senki! Drót nélkül jön a hang...

Winkler: Hallja, ne froclizzon engem! (*Rádió.*) Hazánk északnyugati részén, a depresszió várható... Más... Hírek... Szegeden nagy ünnepségek között leplezték le a megholdogult kormány kultusz-miniszterének, a numerusz klauzusz atyamesterének, Klebindranath Kunórének emléktábláját... Más... Az inkei erdőben sztrájk tört ki. A vadállatok elhatárolták, hogy ex-miniszterelnöknek nem hagyják magukat elejteni... Megbízható forrásból értesülünk, hogy a vaddisznók küldöttségileg keresik fel Károlyi grófot, hogy őt szolidaritásunkról biztosítsák... Más... Hollandiából jelentik: Pallenberg vezetésével a német szfnészek ostrom alá vették az Amstel bankot, hogy betétjük egészségi állapota felől érdeklődjének. Diagnózist nem kaptak, mert a bankban éppen széfrepedés volt!

Winkler (minden átmenet nélkül): Anyus-

NYARALÓ

A SVÁBHEGY ALJÁN

(Mártonhegyi út 38), 3000 négyszögöl gyönyörű gyümölcsös, négy szoba és mellékhelyiségek teljes komforttal, villamostól 6 perc, autóbustól 10 perc, bútorozva, vagy esetleg bútor nélkül kívánatra egész évre is kiadó

ESCHSTRUTH NATÁLIA

LENGYELVÉR

című 447 oldalas világhírű regénye díszes kötésben újra kapható 2 pengő 60 fillérért bérmentve a pénz előzetes beküldése mellett. Beszerzhető a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány ucca 12.

kám! Én olyan rosszul vagyok! A gyomrom!

Winklerné: Mondtam, hogy kár volt azt a zsíros húst enni!

Winkler: Kisasszony!

Borbála: Parancsol?

Winkler: Kérek egy savanyúborkát! (*Rádió.*) Parlamenti tudósítónk jelenti: A 33-as bizottság utasítására Mayer János lakásáról ma szerelték le az állami telefónt. Az ország különböző részeiből részvétlívratokkal keresték fel a társasánélküli minisztert... Más... Ugyancsak a Hárihárom bizottság illő tisztelettel kéri fel az ország igen nagyra becsült polgárait, hogy vagyonuk eltekozlásától tartózkodjanak; különös tekintettel a látszatadó gyakorlati alkalmazására. Akinek autója, vagy egyéb mozgatható fölöslege van, azonnal állítsa le a jobb idők beálltaig...

Winkler: Szóval minden fölösleges dolgot le kell állítani.

Puliszka: Sürgősen!

Winkler: A jobb idők beálltaig!

Puliszka: Stimmel!

Winkler: Mert különben megadóztatnak!

Puliszka: Szigorúan!

Winkler: Mondja, Puliszka, mennyi az a „jobb idők beálltaig?”

Puliszka: Cirka tizenöt év!

Winkler: Gyere anyuskám!

Winklerné: Hová?

Winkler: Visszakísérlek a Doberdóra! (*Puliszkához.*) Mondja, lehet itt a közelben egy gránátot kapni?

Puliszka: Hogyne, szemben van egy trafik!

Winkler: Menjünk, szívem!

Puliszka: Winklerkém, az Istenért, mit akar csinálni?

Winkler: Leállítom a feleségem! (*Indulnak.*)

(Függöny.)





Előfizetőinknek és olvasóinknak megküldjük részleltetésre az itt felsorolt művek bármelyikét

Tolnai Világlexikonát 18 kötetben, izléses kötszben, összesen Budapestben 40, vidéken pedig 42 pengőért, bérme-
 Tolnai Világúrténelmet..... 20 kötetben, izléses kötszben, összesen Budapestben és vidéken 36 pengőért, bérmentve
 Tolnai : A világháború történetét 10 kötetben, izléses kötszben, összesen Budapestben és vidéken 30 pengőért, bérmentve
 A Műveltség Útját 13 kötetben, izléses kötszben, összesen Budapestben és vidéken 39 pengőért, bérmentve

Azok, akiknek a fent felsorolt művekből már dírtokukban van néhány kötet, a hiányzó köteteket megrendelhetik, míg-
 pedig kötetlenként, bérmentes szállítással, a következő áron : Tolnai Világlexikoma 2 pengő 40 fill., Tolnai Világúrténelme
 1 pengő 80 fill., Tolnai : A világháború története 3 pengő, A Műveltség Útja 3 pengő. Törvedék kötetek megrendelésénél 5 kötetig csak
 az összeg előzetes beklüldése mellett szállíthatjuk a szóbanforgó műveket. Ha öt kötetnél többet rendel, részletre is megküldjük
 egyszerűre a köteteket, ha kiadóhivatalkunktól ilyen célra szolgáló megrendelőlapot kér.

Azok, akik a fenti páratlan alkalmat igénybe akarják venni, töltsék ki olvasható írással az alább közölt megrendelőlapot és
 küldjék be a Delházb kiadóhivatalkunk (Budapest, VII. Dohány utca 12). Akik a megrendelőlap kivágásával nem akarják
 megcsónkítani a lapot, másolják le a szószert az itt következő szöveget, vagy ha levelezőlapot írnak kiadóhivatalkunknak, külön
 nyomtatott megrendelőlapot is kaphatnak. Akiknek már van részlet-folyószámújuk, ezt a rendelőlapon külön jelezzék. A könyvek
 leszállítása előfít mindennemű pénzküldemény nélkülendő. Egyszerre csak egy sorozatot szállítunk, csak önálló keresettel bíró,
 Magyarorszáig területén lakó rendelőknek.

 Itt tessék levágni és a kiadóhivatalkunk beküldeni! 

Megrendelőlap

Megrendelem : (Azok számára, akik valamelyik

- *Tolnai Világlexikoma 18 kötetet vidéken 42 arany P árbán
 - *Tolnai Világúrténelme 20 kötetet 36 arany P árbán
 - *Tolnai : A világháború története 10 kötetet 30 arany P árbán
 - *A Műveltség Útja 13 kötetet 39 arany P árbán
- egyadományt, egyenlő hatv kettő pengős részlettelése. Az
 első részletet a kötetek átvétele után törlesztem, aztán pedig
 minden hó 1-én a vállalat pénztárában levonás nélküli fizetem.
 A teljes letörlesztésig a sorozat tulajdonjogát a vállalat
 fenntartja. Már egy részlet be nem tartása esetén a hátralék
 teljes összegében esedékessé válik. Az esedékes és lejárt részle-
 tetek a cégnek jogában áll költségre postai megbízással
 bevonni. Per esetén akivetem magam a budapesti közp. bír.
 Járásbírótság hatáskörének és kizárólagos illetékességének. Ezen

mből a teljes sorozatot kívánják.)
 megrendelés vissza nem vonható, de ennek elfogadását Önök
 fenntartják maguknak. Szóbeli, illetve a rendelőlapon kívül
 tett írásbeli megállapodások érvénytelenek. Címváltozást
 köteles vagyok bejelenteni.

Kelt,.....193.....hó nap.
 aláírás
 foglalkozás
 pontos cím

Kozi
 való
 kezes
 szerin
 akadt
 után
 díszít
 szeres
 lyck
 szolgál
 daín
 között
 ban t
 ban a
 jártas
 Köz
 test-
 állott,
 esét,
 virági
 nek é
 színes
 fűrtje
 saság
 ugyan
 és art
 nőket
 hölgy
 nélkül
 kozm
 A
 tartot
 aki k
 és a
 mellet
 Fra
 uralko





Irja: Dr. Heks Imre orvoskozmetikus

XXIII.

Kozmetika hajdan és ma. A nők szépségre való törekvése egyidős az emberiség keletkezésével. Az archeológusok feljegyzései szerint már az egyiptomi királysírokból is akadtak „kozmetikai leletekre”. Egymásután kerültek felszínre a pazar pompával díszített sírokból a tükrök, különböző illatszerek tégelyek, elefántontdobozok, melyek évezredekkel ezelőtt mind a szépségipar szolgálatában állottak. A XX. század mindain hölgyei és pogány őseink asszonyai között csak a szépségipar megválasztásában találunk különbséget, egyébként azonban a kendőzés titkaiban ők is bámulatos jártassággal rendelkeztek.

Köztudomású, hogy a rómaiak és görögök test- és szépségkultusza magas színvonalon állott. A fiatal római nő maga keverte kenőcsét. Tojásfehérje, búzaliszt, tej és valamely virágillat kivonata volt alapja az arcfestéknek és így pirosított ajakkal, festett arccal, színesített szemöldökkel, illatosított hajfürtjeiben lótuszvirággal jelent meg a társaságban, a nyilvánosság előtt. Athén ugyancsak illatos kenőcséről volt híres és arról, hogy csak a festettszájú és arcú nőket tartották udvarkezesnek. A divathölgy egy percig sem tudott meglenni fodrász nélkül, aki természetesen az akkori idők kozmetikusa is volt egy személyben.

A XX. században külön illatszertartott maguknak a főrangú hölgyek, aki kozmetikai szükségletüket előállította és a készítés titkát halálbüntetés terhe mellett tilos volt elárulnia.

Franciaország fénykorában, a „Napkirály” uralkodásának idején férfiak és nők egy-

aránt valósággal tobzódtek a szagosítószerek használatában. A mosakodás ebben az időben csaknem ismeretlen fogalom volt és a nők tömeges szépítőszerek felrakásával akarták ellensúlyozni tisztátalanságukat.

XVI. Lajosról feljegyezte egykori krónikása, hogy hosszú életében csupán egyetlen egyszer fürdött. Krisztina svéd királyné sem sokszor jött életében közelebbi érintkezésbe a mosdóvízzel. A XVII. és XVIII. század asszonyai már fokozatosan többet és többet jártak szabad levegőn, rendszeresen tisztálkodtak és rájöttek, hogy a szépítőszereken kívül egyébre is szükségük van, hogy arcuk üdéségét konzerválni tudják.

A divat forradalmi átalakulása természetesen a szépség fogalmát is lényegesen megváltoztatta és a kozmetika, mely néhány évvel ezelőtt még gyermekcipőben járt, ma már a modern orvosi technika komoly gyógytényezőit állítja a szépségápolás szolgálatába. Még egy évtizede sincesen, hogy a különböző szépséghibák eltüntetésére csupán az úgynevezett „fedősmink” álltak hölgyeink rendelkezésére, mely módszer természetesen nem vezethetett kielégítő eredményre, arra pedig gondolni sem mertek, hogy egyes testrészek alaki hibáit (görbe, nagy orr, ráncok, melék túltengése stb.) sikerrel eltüntethetnék.

A különböző elektroterápiás és fizikális eljárások, valamint a gyakorlati sebészetnek a kozmetikával való szerencsés egybekapcsolódása egy csapásra új helyzetet teremtett és ma már ott tartunk, hogy a legfeltűnőbb szépséghibák és elrúgó alaki rendellenességek korrigálása sem okoz különösebb gondot a modern kozmetikának. Természetesen, az orvostudomány még számos egyéb gyógymóddal rendelkezik, melyek azonban egyénenként változóak és csak a szakorvos hivatott annak eldöntésére, hogy melyik eljárás alkalmazása vezet a mielőbbi eredményre.

Kozmetikus orvosunk meqczimzett és bélyeggej ellátott válaszboríték ellenében a hozzáintézett kozmetikai kérdésekre levélben is válaszol. Levelek címére a szerkesztőségbe küldendők.



Szörtelenítő
a legalkalmasabb francia készítmény.

Minden drogériában és illatszertárban kapható.

Ara P 1.50

KOMOL vezérképviselő:
Teréz körút 40-42
LLATSZERTÁR

Eldőzöttünknek és olvasóinknak megküldjük

Amin az egész világ nevet

Esti szórakozás

— Nincs ebben az elátkozott fészekben semmi esti szórakozás? — kérdi az utazó a vendéglósti.

— Dehogynem, kérem — feleli büszkén a kérdező, — nálunk fél tizenegykor mindenki kimegy a pályaudvarra, akkor megy keresztül az Orient expressz...

(Ulk)

Az első beszélőgép

— Papa, ugye Edison találta fel az első beszélőgépet?

— Nem, fiaeskám! Az elsőt a jó Isten esinálta — sóhajtott fel az apa egy oldalpillantást vetve mellette ülő feleségére. — Edison is nagy ember volt azért, ő készítette az első olyan beszélőgépet, amelyet le is lehet állítani...

(Life)

Még idejkorán

— És mondd csak, tulajdonképpen miért bontottad fel az eljegyzésedet?

— Tudod, amikor az anyósommal készülő új lakásunkat megnéztük, az volt a kifogása, hogy kicsi lesz — hármunknak! Erre persze rögtön visszaléptem!

(Humorist)

Barátnők

— Mit szólsz hozzá, Inge elzárta a házát minden olyan nő elől, akinek nem kifogástalan a híre!

— Ez igen vigyázatlan elhatározás volt tőle — hogy fog bejutni ezentúl a saját szalónjába?

(Tign Tegn)

Kocavadászok

Wackel és Knulka, a két híres kocavadász elindul vadászni. Egyszerre csak egy nyúl tűnik fel előttük.

— Na, nyulaeska, esináld meg a végrendeletedet! — emeli rá Wackel a fegyvert.

A golyó azonban nem talál — a nyúl vigan eltűnik a fűben.

— Látod, minnek szoltál neki! Most elszaladt a közjegyzőhöz! — nevet Knulka.

(Kölnische Illustr. Zeit.)

Jól megmagyarázta

— Hogy jutok a Városi Színházhoz? — kérdezi a vidéki vendég a pályaudvar előtt posztoló rendőrt.

— Tessék csak felülni a villamosra és annál a megállónál leszállani, ahol nem száll ki senki — az a színház — válaszol a rendőr.

(Neues Wiener Journal)

Az ősi kastély



— A gróf urat a telefonhoz kérik!
— Kérdezd meg gyorsan ki keres!

(Passing Show)

Modern

— *Karti, hol a mama?*
 — *Kinn parkíroz a kapu előtt a Berger néniével!*
 (Die Bühne)

Engedje meg, hogy bemutassam

— *Kisasszonyom, én vagyok az utolsó gróf Uxo von Abendstern!*
 — *Örvendek...*
 (Tidens Tegn.)

Gyanus

— *Mondja, pincér, hol a vendéglős?*
 — *Keresztelőre ment, kérem...*
 — *Ugy? Akkor legyen szíves, hívja fel egy pillanatra a pincéből...*
 (Buen Humor)

Költészet és valóság

— *Kisasszony, az elmúlt éjszaka azt álmodtam, hogy megcsókoltam magát, de, sajnos, utána rögtön felébredtem!*
 — *Bizonyára az a pofon ébresztette fel, amelyet tőlem kapott!*
 (Passing Show)

Nyári örömök

— *Végre megint itt a nyár! Hogy örülök már újra az utazásnak!*
 — *De hiszen ön, ha jól tudom, öt esztendő óta nem hagyta el Frankfurtot?*
 — *Én az idén sem megyek el — de a feleségem!*
 (Frankfurter Illustr.)

Az ősök

— *Az újjazdag büszkén vezeli végig vendégét a kastélyán.*
 — *Ezek a páncélok — mutat körül a lovagteremben — mind az ősapámé voltak!*
 — *Aha — szóval őcskavas-kereskedő volt a megboldogult?*
 (Nebelspalter)

Szórakozott

— *Még mindig olyan szórakozott az urad?*
 — *De mennyire! A múlt héten halászni ment és estére egy nyulat hozott haza, tegnapi pedig vadászni ment és a zsákmány — egy ponty volt!*
 (Die Bühne)

A forrás

— *A torta igen kitűnő volt. A receptet szakácskönyvből vetted?*
 — *Nem — a Lohengrinből!*
 — *?*
 — *A második felvonás alatt mesélte egy nő a szomszédjának!* (Ric et Rac)

Az elégedetlen vendég

— *Mi kifogása van a virstli ellen, uram?*
 — *Csak a csücskével nem vagyok megelégedve!*
 — *De hiszen, kérem, ennek is, mint minden virstlinek, két csücske van!*
 — *Igen, igen — de ezek túlközel vannak egymáshoz.*
 (Kasper)

Relatív

— *Tanító: Milyen idős az az ember, aki 1899-ben született?*
 — *Müller: Az attól függ, kérem, hogy férj-e vagy nő az illető.*
 (Nebelspalter)

Tavaszi!....



— *Az enyém persze megint nem jön pontosan!*
 (Lustige Blätter)

Amin az egész világ nevet

Esti szórakozás

— Nincs ebben az elátkozott fészekben semmi esti szórakozás? — kérdi az utazó a vendéglőst.

— Dehogynem, kérem — feleli büszkén a kérdező, — nálunk fél tizenegykor mindenki kimegy a pályaudvarra, akkor megy keresztül az Orient expressz...

(Ulk)

Az első beszélőgép

— Papa, ugye Edison találta fel az első beszélőgépet?

— Nem, fiaeskám! Az első a jó Isten esinálta — sóhajtott fel az apa egy oldalpillantást vetve mellette ülő feleségére. — Edison is nagy ember volt azért, ő készítette az első olyan beszélőgépet, amelyet le is lehet állítani...

(Life)

Még idejekorán

— És mondd csak, tulajdonképpen miért bontottad fel az eljegyzésedet?

— Tudod, amikor az anyósommal készülő új lakásunkat megnéztük, az volt a kifogása, hogy kicsi lesz — hármunknak! Erre persze rögtön visszaléptem!

(Humorist)

Barátnők

— Mit szólsz hozzá, Inge elzárta a házat minden olyan nő elől, akinek nem kifogástalan a hirtelensége?

— Ez igen vigyázatlan elhatározás volt tőle — hogy fog bejutni ezáltal a saját szalónjába?

(Tign Tegn)

Koeavadászok

Wackel és Knulka, a két híres koeavadász elindul vadászni. Egyszerre csak egy nyúl tűnik fel előttük.

— Na, nyulaeska, esináld meg a végrendeletedet! — emeli rá Wackel a fegyvert. A golyó azonban nem talál — a nyúl vigan eltűnik a fűben.

— Látod, minék szóltál neki! Most elszaladt a közjegyzőhöz! — nevet Knulka.

(Kölnische Illustr. Zeit.)

Jól megmagyarázta

— Hogy jutok a Városi Színházhoz? — kérdezi a vidéki vendég a pályaudvar előtt posztoló rendőrt.

— Tessék csak felülni a villamosra és annál a megállóznál leszállani, ahol nem száll ki senki — az a színház — válaszol a rendőr.

(Neues Wiener Journal)

Az ősi kastély



— A gróf urat a telefonhoz kéri!
— Kérdezd meg gyorsan ki keres!

(Passing Show)

Modern

— Karli, hol a mama?
— Kinn parkíroz a kapu
előtt a Berger néniével!
(Die Bühne)

Engedje meg, hogy bemutassam

— Kisasszonyom, én vagyok az utolsó gróf Uzo von Abendstern!

— Örvendek...
(Tidens Tegn.)

Gyanus

— Mondja, pineér, hol a vendéglős?

— Keresztelőre ment, kérem...

— Ugy? Akkor legyen szíves, hívja fel egy pillanatra a pineéből...
(Buen Humor)

Költészet és valóság

— Kisasszony, az elmúlt éjszaka azt álmodtam, hogy megcsókoltam magát, de, sajnos, utána rögtön felébredtem!...

— Bizonyára az a pofon ébresztette fel, amelyet tőlem kapott!

(Passing Show)

Nyári örömök

— Végre megint itt a nyár! Hogy örülök már újra az utazásnak!

— De hiszen ön, ha jól tudom, öt esztendő óta nem hagyta el Frankfurtot?

— Én az idén sem megyek el — de a feleségem!

(Frankfurter Illustr.)

Az ősök

Az újjazdag büszkén vezeti végig vendégét a kastélyán.

— Ezek a páncélok — mutat körül a toaogteremben — mind az ősapámé voltak!

— Aha — szóval őskavaskereskedő volt a megboldogult?
(Nebelspalter)

Szórakozott

— Még mindig olyan szórakozott az urad?

— De mennyire! A múlt héten halászni ment és estére egy nyulat hozott haza, tegnap pedig vadászni ment és a zsákmány — egy ponty volt!
(Die Bühne)

A forrás

— A torta igen kitűnő volt. A receptet szakácskönyvből vetted?

— Nem — a Lohengrinből!...

— ?

— A második felvonás alatt mesélte egy nő a szomszédjának!
(Ric et Rac)

Az elégedetlen vendég

— Mi kifogása van a virstli ellen, uram?

— Csak a csücskével nem vagyok megelégedve!

— De hiszen, kérem, ennek is, mint minden virstlinek, két csücske van!

— Igen, igen — de ezek túlközel vannak egymáshoz.
(Kasper)

Relatív

Tantító: Milyen idős az az ember, aki 1899-ben született?

Müller: Az attól függ, kérem, hogy férfi-e vagy nő az illető.

(Nebelspalter)

Tavaszi!...



— Az enyém persze megint nem jön pontosan!
(Lustige Blätter)

Ismerlek!... Segítsek?

A grafológus üzenetei

Választ csak olyan levelekre adunk, amelyekhez mellékelve van a „grafológia-szelvény“. Minden írásához egy szelvény. Aki levélben akar választ kapni (soron kívül), az mellékeljen megjelölt, felbélyegzett borítékot és írásonként 2-2 pengőt. A levelekre a beérkezés sorrendjében válaszolunk. A borítékon jelezni kell a „grafológus“ szót.

Iron Man. Sokszor kételkedik önmagában. Elégedetlen, nagyobb sikereket szeretne már és mindenért magában keresi a hibát. Jól összeillenek, mert a menyasszonyában sok a lendület és optimizmus, ami Önben hiányzik. Kicsit túlrézékeny és ha bárkivel is kötne házasságot, egyformán veszélyeztetné a harmónikus együttélést. Ön mélyebb gondolkodású, skrupulózus és kicsit gyanakvásra hajló. Az ellentétek vonzzák egymást elv alapján jól összeillenek.

Tyni, 100. Meglehetősen konvencionális. Gyávaságból az, mert nem szereti, ha a figyelem feléje fordul. Nagyon izléses. Szereti az egyszerűséget. Szívós akaratú és kötelességtudó, de kevés benne az iniciatíva. Nőies, szereti a magányt, melegkedélyű és egész lelkét beleviszi abba, hogy környezete otthonos meghittséget adjon szeretteinek.

Nem lehetek az övé. Egyenletes kedélyű. Kicsit könnyelműsége hajló és ezért nagyon fontos további fejlődése szempontjából, hogy milyen társaságba és milyen hatások alá kerül. Jókedélyű. Kicsit túlságosan romantikus, a mai lehetőségek nem olyan rózsaszínűek, mint amilyenekről ábrándozik.

Rózsika. Komoly, igyekvő fiatal hölgy. Kicsit nehézkes, mert fél a kellemetlen tapasztalatoktól és inkább mindent elkerül, ami lehetőséget ad erre. Takarékos, rendszertő. Kicsit több kedvesség jól állna neki.

Barna, 26. Szomorúságra hajló. Ritkán érzi jól magát társaságban, jobban szereti az egyedülélést és ilyenkor egészen beleéli magát képzeletvilágába, teljesen megfeledkezve a valóságról. Sok keserű tapasztalat visszautasítótá tette a modorát. Ha nem félne újabb csalódásoktól, még nagyon sokat várna az élettől, mert úgy érzi, sok mindennel adós maradt. Ösztönszerűen a rezignáció felé mennekül.

Kalandvágyó. Jellegje nagyon jellemző. Szeretne olyan



körülmények közé kerülni, ahol a fizika erő és erőszakosság vezethet sikerekhez. Befolyásolhatatlan. Nagyon szenvedélyes. Sok benne a hiúság, szeret uralkodni mások felett. Van benne alkotóerő. Erős, férfias egyéniség.

Szöke lány. Nagyon kíváncsi, de ezt nem meri őszintén mutatni és így kicsit alattomos eszközökkel igyekszik kíváncsiságát kielégíteni. Alapjában véve félnék, kevés az önbizalma és nagyon fél a kritikától. Nyomott kedélyű, mert nem találta még meg az utat, amelyen haladnia kell.

Egrino. Kedvetlen. Keveset vár az élettől. Bizonytalan és félnék. Részletesebb elemzésre az írásminta nem alkalmas.

Szeged. Kicsit mesterkélta. Sokat ad a külső formákra és állandóan élesen figyel önmagát. Cseppet sem közvetlen, az eszén keresztül ridegen konstatálja a dolgokat s ügyszólván semmi sem vált ki belőle érzelmi hullámokat. Súlyos problémák érdeklik. Intenzív szellemi életet él.

Omnia vineit amor. S. G. — H. E. Rendkívül ügyes. Jól iskolázott izlése van. Látja, hogy magas kultúrájú környezetben nőtt fel. Intelligens. Harmónikus alaptermészetű. Egészséges életfelfogású, ép lelkű, töretlen egyéniség.

J., 24. Túrelmetlen. Nagyon elhagyja magát. Szendélyes és azt hiszi, hogy neki többet szabad, mint másnak. Nem szokta meg az erőfeszítéseket és főleg azt nem, hogy önmagával szemben erélyes legyen. A pillanat hatása alatt áll. Kicsit gyenge idegzetű, a legkisebb dolog is nagyon fel tudja izgatói.

Tanáestalan. Ha teheti, mindenestre tanuljon tovább, mert bárhogy fordul is sorsa, abból csak haszna lehet. Azután egészséges is az elfoglaltság, egyenletes időbeosztás, stb. Komoly, de kicsit túlrézékenynek látom. Mintha a szükségesnél több gondot csinálna magának már ma is. Zárkózott, nagyon rokonszenves, egyenes gondolkodású és igaz értékeket kereső lélek.

Természetes. Kicsit álszentkedő. Mért? Mi szégyenlivalót talál abban, hogy nagyon érdekli az élet, hogy tele van várakozással és kíváncsisággal. Úgy tesz, mintha komoly tapasztalatok lennének mögötte, pedig még ügyszólván sem történt vele. Kicsit szentimentális. Nagyon kényes izlése van és az sokszor utírozott finomkodásban nyer kifejezést. Nőies, simulékony.

Vágyom egy nő után. Még fejlődőben lévő egyéniség. Igen nehezére esik fegyelmeznie magát, de meg van benne a jó szándék, hogy kötelességeinek eleget tegyen. Simulékony, alkalmazkodó és könnyen kezelhető egyéniség. Kevés benne a lendület és önállóság. Megbízható, de túlnagy felelősség súlyát nyer nem bírni meg.

Szép hazámba... Igen sok a gyerekeség benne. Aprólékosan pontos. Szereti utánozni azokat, akik imponálnak neki és korához képest igen fejlett a megfigyelőképesség. Alapjában véve zárkózott. Igen mértékletes

és komoly egyéniség. Ha ezen az úton halad tovább, sokra fogja vinni.

Ein guter Freund. Lágylelkű, szüksége van a megértésre, csendes, meghitt hangulatokra. Külsőségekkel nem törődik, nincsenek ambíciói, igazán csak a belső élete érdekli. Nagyon őszinte, becsületes gondolkodású. Könnyen kezelhető, mert hiszékeny és az erősebb akaratnak önkénytelenül aláveti magát. Alapjában véve jóhiszemű, senkiről sem tud rosszat feltételezni.

Bé-Bé. Nyugtalan. Nincsen magával megelégedve, de nagyon vigyáz, hogy ezt ne vegyék észre rajta. Barátságos modora van. Kicsit erőlteti a közvetlenséget, mert tudja, hogy azzal leginkább lehet az emberek rokonszenvét megnyerni. Színes és intenzív belső életet él. Élénk. Társadalmi ambíciói vannak.

Este virágzik a tők. Jókedélyű. Kicsit kiszámíthatatlan, tervszerűtlen, az adott pillanatnak él. Nincsenek nagy igényei és mindannak örül, ami kellemesen adódik az életében. Könnyen kezelhető, szeretetre-méltó egyéniség.

Este virágzik a tők. (Mellékelt írás.) Nyugodt kedélyű, igyekszik mindennek csak a kellemes oldalát meglátni. Érzéseiben állhatatos. Meleglelkű, de nem igen mutatja érzelmeit. Őszinte és nem szereti az alakoskodó embereket.

Egy kívánság dorozsmai lány. Nagyon rendszerető, türelmes, fegyelmezett egyéniség. Még nem voltak olyan élményei, amelyek próbára tették volna erejét. Igen tartózkodó. Nem szereti a feltűnést. Izléses. Mindenbe könnyen beletörődik és hallgat a szép szóra. Nyugodt, megfontolt, megbízható. Jól fog járni, aki élettársául választja. Úgyes és szeret kézimunkázn.

Böle. Igen temperamentumos, jókedélyű fiatal hölgy. Szereti a változatosságot, mindig kieszeli valamit, ami szórakozást nyújt magának és környezetének. Könnyen tanul, nagyon gyorsan jár az esze. Kevés benne a kitartás, hamar megun mindenkit és mindent. Sok a kedvesség és közvetlenség benne és ezért sokan szeretik. Jól tudja mulattatni környezetét, mert ötletes.

Olasz, 10. Komoly, mély gondolkodású egyéniség. Nagyon sok igyekezett van benne, hogy hibáit leszkolja. Rendszerető. Jól tud bánni a pénzzel, nincs hajlama a könnyelműsége, másban sem. Szellemileg fejlődésképes. Idegessége nem komoly, amint kedvezőbbben alakul az élete, egészen rendbe fog jönni. Értékes, nem hétköznapi egyéniség.

Boldog akarok lenni. Még fejlődőben lévő egyéniség. Nagyon könnyen befolyásolható, simulékony, különösen, ha azt érzi, hogy jól jár vele, ha nem nyilvánít ellenakaratot. Nem sokat vár az élettől, szerény, csendes. Kicsit túlérzékeny és ezáltal nem olyan kellemes környezetének, mint gondolja.

Tangó, 1932. Magára erőltetett modora csak ritkán enged bepillantást lelkebe. Türelmes, szinte ridegen fogadja, ha valami kellemetlenséget kell végigszenvednie. Céljait egy pillanatra sem téveszti szem elől. Alapjában véve nagyon jólelkű és fanatikus az igazságának. Mégis vigyáz, hogy el ne árulja magát, mert nem akar gyengének látszani. Határozott, férfias egyéniség.

E. P., 1900. Hangulatai erősen befolyásolják. Nem tud alkalmazkodni, nagyon kényes izlésű és amikor érzékeny periódusa van, mindenben talál valami kifogásolni valót. Már sokszor került életében olyan körülmények közé, amelyekből kétségbeesetten menekült és az, hogy aránylag hamar kimondja a „nem bírom”-ot, állhatatlanná teszi. Anyagi dolgokban nagyvonalú. Igen mély érzésű, nobilis gondolkodású, rokonszenves egyéniség.

Napsütés. Közvetlen, barátságos egyéniség. Alkalmazkodó, mindenkivel jól ki tud jönni, de azért gerinces és az összeütközésekkel kedvességével és megértő melegségével sikerül elkerülnie. Szerences összetételű, mindenben meg tudja látni a jót és a szépet. Élvezi, ha jól megy dolga, de nem szenved az igényei terhe alatt, ha ellenkezőre fordul. Eleterős, töretlen.

S. Sz. V.

A 19. számú keresztrefjtvény megfjtése. Vízszintes sorok: 1. Benito Mussolini. 12. Everest. 13. Romok. 15. Tit. 16. Idaho. 18. Er. 19. Pé. 20. Éj. 22. Ez. 23. Tata. 25. El. 26. Ti. 27. Míh. 29. Orr. 30. KK. 32. MM. 34. H. 35. Niobe. 38. Eva. 40. Arató. 43. A templom egere. 44. Adana. 45. Ida. 46. Akali. 48. NN. 49. Le. 51. Ás. 52. El. 53. Tesz. 56. Vi. 58. Cs. 59. Riso. 61. Zi. 62. Öt. 63. Sz. 64. Im. 65. Noémi. 67. A só. 69. Szerv. 70. Batávia. 73. Amerigo Vespucci. — Függőleges sorok: 1. Bariton. 2. Német. 3. Tek. 4. Ov. 5. Metél. 6. Uri. 7. Setét. 8. SS. 9. O. T. 1. 10. Igazi. 11. Idomító. 14. Óra. 17. Dem. 19. Pék. 21. Jim. 24. Ariadne. 28. Hiteles. 30. Kemál. 31. Ovoda. 33. Magas. 36. Óta. 37. Ben. 38. Éli. 39. Ama. 41. Rek. 42. Ara. 44. Antenna. 47. Hovai. 50. Évó. 51. Ász. 54. Széle. 55. Zim. 57. Itató. 58. Csóva. 59. Riz. 60. Imanc. 66. Ibi. 68. Sáv. 69. Sáp. 71. AG. 72. Is.

MEGFJTŐK NÉVSORA :

A refjtvénymegfjtők közül Nagy Pirl, Győr ötvösművészeti brost kapott, az alábbiak pedig könyvjutalomban részesültek: Ring Terusa, Bp., Karai Sándor Bp., Rosenberg Rózsika, Bp., Englerth Anna, B., Nyáry Kálmán, Z., Bíró Ferené, Bp., Farkas Elemérné, Bp., Kovács Károly, Bp., Kriszt Mária, Bp., Stenieska V., Bp.

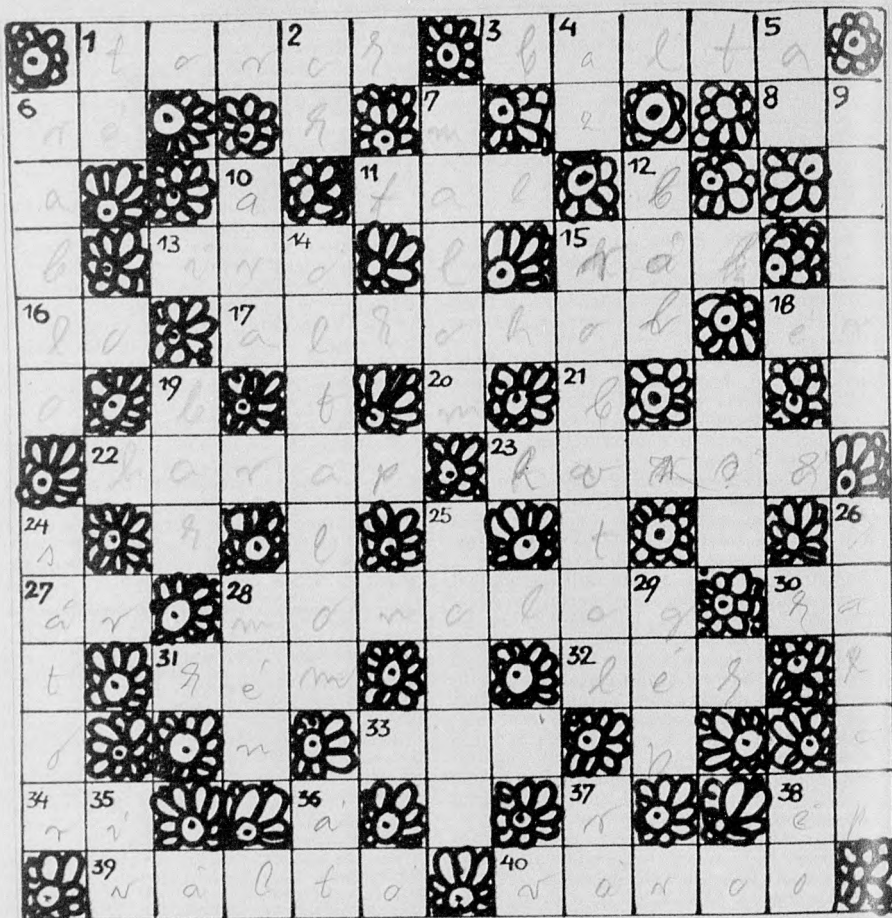


GRAFOLÓGIA-SZELVÉNY



KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten tíz könyv- és egy ötvösművészeti ékszerajándékot osztunk ki.
Megfejtési határidő május 21. Minden borítékra ráírandó: Rejtvénymegfejtés



Vízszintes sorok: 1. Innen jön a hang. 3. Vágóeszköz. 6. Fed. 8. Kötőszó. 11. A ház része. 13. Tejtermék. 15. Víz állat. 16. Háziállat. 17. Állítólag ői és butit. 18. Testünket hálózza be. 20. Ezer római számjelzéssel. 22. Mérges kutya teszi. 23. Edény. 27. Szerszám. 28. Magánjelenet. 30. Kiesinyítő képző. 31. Háborúban nagy szerepe van. 32. Dinnyébe vágjuk. 33. Szeszes ital. 34. Sír. 38. Egész. 39. Fizetési eszköz egyik fajtája. 40. Budapest is az.

Függőleges sorok: 1. Álló víz. 2. Enélkül

nincs semmi. 4. Névelő. 5. Ige. 6. Rettenetes. 7. Hollandiában sok van. 9. A szeretet is az. 10. Feleségjelölt. 12. Multság. 14. Védelem fölös ékezzettel. 15. Aki erős munkát végez. 19. Hím állat. 21. Elme. 24. Cserkészlakás. 25. A Városligetben sok van. 26. Ruhadarab. 28. Ló. 29. Lassanként kiszorítja az emberi munkacserőt. 35. Papírmérték. 36. Igekötő. 37. Igekötő. 38. Kötőszó.

A 19-es számú keresztrejtvény megfejtését és a megfejtők névsorát a 77. oldalon közöljük.



Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélről egy megcímzett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „Délibáb” szerkesztősége, Budapest, VII. Dohány uca 12. Felvilágosítást kérek.

Kéziratokat nem őrizünk meg

Kisleány. Az amerikai lapok már hónapokal ezelőtt megírták, hogy a kövér jazzkirály ötven kilót fogyott azóta, hogy megnősült, lehetséges azonban, hogy az egész csak valami reklámtrükk. Mi lehetségesnek tartunk ilyen mértékű fogyást, és azonban minden esetben veszélyes. Eddig négy ismert filmcsillag halt bele abba, hogy ilyen „eszeveszett” fogyasztókurának vetette alá magát. Barbara la Marr például huszonhat kiló volt akkor, amikor meghalt. Renée Adorée filmszínész nő hónapokig kórházban feküdt, mert túlzottan lefogyasztotta magát és most megint kórházba szállították, mert legyengült szervezetével képtelen dolgozni. — **G. Károlyné.** Tessék az Országos Stefánia Szövetséghez fordulni, ahol készségesen adnak felvilágosítást. Cím: VIII, Vas uca 10. Rendkívül fontos, hogy gyermekét mindennap lemérje. A szövetségben esetleg kölcsönmérleget is kap. — **Előfizető, Kispeszt.** A leghelyesebb lenne, ha kapcsolatot keresne valamelyik zeneszerzővel és megmutatná neki szerzeményeit, bár nem tartjuk valószínűnek, hogy ezek az első próbálkozások előadhatók lennének. Szaxofont bármelyik hangszerkereskedésben kaphat. Címmel csak levélben szolgálunk. Küldjön be megcímzett és válaszbellyeggel ellátott borítékot. — **G. Géza, Budapest.** Ezt a filmet Luis Trenker készítette és ő is játszotta a főszerepet. A felvételek Ausztriában készültek. Trenker címe: Berlin-Charlottenburg, Dornburgerstrasse 31. — **M. E. Sándor.** Ilyen verseket nem szoktunk közölni. Nem valóik a mi lapunkba. — **Egy szorgalmas olvasó.** 1892-ben, Hamburgban született. Színész, majd filmszínész lett. Vallásáról és családi állapotáról nem tudunk felvilágosítást adni. Valószínű, hogy Pestre jön. Címe: Berlin W. 8, Linnéstrasse 7. — **R. László, Pécs.** A kép közlésére egyelőre, sajnos, nincs helyünk. — **U. Rózsai, Budapest.** Csak abban az esetben köthet Budapesten házasságot, ha az anyakönyvi hivatalban okmánnyal igazolja, hogy a Magyarországon kötendő házasságnak

hazája törvényei szerint nincs akadály. Ha kérvénnyel fordul az igazságügyminiszterhez, felmentést kap ez alól. — **Loney.** Ehhez a kérdéshez nem szólunk hozzá, mert nem avatkozhatunk idegen emberek magánügyeibe. Lehetséges, hogy igaz, de idegennek még így sincs joga ilyen magántermészetű ügyekkel foglalkozni. — **Két szőke.** Forduljanak közvetlenül a művésznőhöz és levélben kérjék meg rá. Autogramot minden színész és színésznő szívesen ad, de a dedikált képekkel már egy kis baj van. Ezt nem mind egyik küld, mert a kép pénzbe kerül és mivel sokan fordulnak hozzájuk hasonló kéressel, havonként nagy összeget tenne ki a fényképszámlájuk. Ha a fényképezéstől megveszik a képét és ezt felviszik hozzá, szívesen dedikálja. Az elhatározáshoz gratulálunk és sok szerencsét kívánunk. — **T. Zoltán.** Egyelőre nem tudunk arról, hogy Budapestre jöjné, de mivel ősszel Budapesten bemutatják az Ördöglovast, a premierre egészen biztosan eljön. Ha addig ráér, várjon. — **Péter és János.** Erről semmit sem tudunk. Valószínű, hogy tréfás fogadásról van szó. Ez egy kitalált figura és a nagyképű emberek ugratására néhány jónévvű író alkotta meg. — **J. Károlyné.** Ez a nap péntekre esett. Minden napot könnyen ki lehet számítani, ha örök naptára van. Ilyen táblázatok A Műveltség Úljában jelentek meg. Ezek segítségével egy perc alatt megtalálja a keresett napokat. — **O. Ia.** A dal zenéjét Szlatinay Sándor szerezte, a Völegényem, a gazember című operettben éneklék! — **Kivánesi.** A Cigánybárót május elsején játszotta az Operaház. Zsupán szerepét Toronyi Gyula, Szaffiét pedig Szabó Lujza énekelte. — **Hü kislány.** A kérdezett kozmetikai művelet nem fájdalmas és az eredmény végleges. Nem költséges. — **Anonymus 22.** A szepők kiütözését speciális fényvédő kenőcs és puder használatával lehet megelőzni, a meglévő szepőket pedig villanytűs eljárással tökéletesen és nyomtalanul ki lehet irtani. — **S. Szombathely.** Arcát egészen helytelenül ápolja. Egyelőre ne mosakodjék vízzel, hanem a szokásos tisztálkodási műveleteket olajjal végezze. Éjjelre megfelelő és erősen zsírtartalmú gyógykenőcs használata volna szükséges. Alkoholos oldatokkal ne kezelje, mert ez nagymértékben fokozza a bajt.

Előfizetési ár:
¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő.
Ausztriában példányonként 40 Groschen.

Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Kiadásért és szerkesztésért felel: PAIZS GÉZA
Budapest, VII, Dohány uca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadó-
vállalat Rt. mélynyomó-körforgógépein,

Budapest, VII, Dohány uca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
József 423-39 és József 423-50





A legszebb nüntörödi ajándék
a
"Párisi Divat"
új száma

ÁRA
60 FILLÉR

Tolnai Nyomdai Műintézet és
Kiadóvállalat R.-T. nyomása, Budapest

TRINOM